ABSOLUTE OVERGAVE

en andere onderwerpen

Door Andrew Murray

Moody Press - Chicago

INHOUD

1. Absolute overgave
2. "De vrucht van de Geest is liefde"
3. Afgescheiden tot de Heilige Geest
4. Petrus' berouw
5. Onmogelijk met de mens, mogelijk met God
6. "O ellendige man die ik ben
7. "Begonnen in de Geest"
8. Gehouden door de kracht van God
9. "Gij zijt de takken".

ABSOLUTE OVERGAVE

> *"En Ben-hadad, de koning van Syrië, verzamelde zijn ganse leger; en er waren twee en dertig koningen met hem, en paarden en wagens; en hij trok op en belegerde Samaria, en voerde er oorlog tegen. En hij zond boden tot Achab, den koning van Israel, in de stad, en zeide tot hem: Alzo zegt Ben-hadad: Uw zilver en uw goud is van mij; ook uw vrouwen en uw kinderen, de besten zelfs, zijn van mij. En de koning van Israël antwoordde en zei: Mijn heer, o koning, naar uw zeggen ben ik van u en alles wat ik heb" (I Koningen 20: 1-4).*

Wat Ben Hadad vroeg was *absolute overgave*; en wat Achab gaf was wat van hem gevraagd werd *absolute overgave*. Ik wil deze woorden gebruiken: "Mijn heer, o koning, naar uw zeggen, ik ben van u en alles wat ik heb," als de woorden van absolute overgave waarmee elk kind van God zichzelf aan zijn Vader zou moeten overgeven. We hebben het eerder gehoord, maar we moeten het heel zeker horen - de voorwaarde voor Gods zegen is een absolute overgave van alles in Zijn handen. Loof God! Als onze harten daartoe bereid zijn, komt er geen einde aan wat God voor ons zal doen en aan de zegen die God zal schenken.

Absolute overgave - laat me je vertellen waar ik die woorden vandaan heb. Ik heb ze zelf vaak gebruikt en jullie hebben ze ontelbare keren gehoord. Maar in Schotland was ik eens in een gezelschap waar we spraken over de toestand van Christus' Kerk, en wat de grote nood van de Kerk en van gelovigen is; en er was in ons gezelschap een godvruchtige

werker die veel te doen heeft in het opleiden van werkers, en ik vroeg hem wat volgens hem de grote nood van de Kerk was, en de boodschap die gepredikt zou moeten worden. Hij antwoordde heel stil, eenvoudig en vastbesloten: *"Absolute overgave aan God is het enige."*

De woorden troffen me als nooit tevoren. En die man begon te vertellen hoe hij bij de arbeiders met wie hij te maken had, ontdekte dat als ze op dat punt gezond zijn, ook al zijn ze achterlijk, ze bereid zijn om onderwezen en geholpen te worden en dat ze altijd beter worden; terwijl anderen die op dat punt niet gezond zijn, heel vaak teruggaan en het werk verlaten. De voorwaarde voor het verkrijgen van Gods volledige zegen is *absolute overgave* aan Hem.

En nu verlang ik er door Gods genade naar jullie deze boodschap te geven - dat jullie God in de Hemel de gebeden beantwoordt die jullie hebben aangeboden voor zegen over jezelf en voor zegen over degenen om jullie heen door deze ene eis*: Zijn jullie bereid om jezelf absoluut over te geven in Zijn handen?* Wat moet ons antwoord zijn? God weet dat er honderden harten zijn die het gezegd hebben, en er zijn er nog honderden meer die ernaar verlangen om het te zeggen, maar het nauwelijks durven. En er zijn harten die het gezegd hebben, maar die toch jammerlijk gefaald hebben, en die zichzelf veroordeeld voelen omdat ze het geheim van de kracht om dat leven te leiden niet gevonden hebben. Moge God voor iedereen een woord hebben! Laat me allereerst zeggen dat God het van ons opeist.

God verwacht jouw overgave

Ja, het heeft zijn basis in de aard van God zelf, God kan niet anders. Wie is God? Hij is de Bron van het leven, de enige

Bron van bestaan en kracht en goedheid, en in het hele universum is er niets goeds dan wat God bewerkt, God heeft de zon geschapen, en de maan, en de sterren, en de bloemen, en de bomen, en het gras; en zijn die niet allemaal absoluut aan God overgeleverd? Laten zij niet toe dat God op in hen werkt wat Hem behaagt? Als God de lelie bekleedt met haar schoonheid, is zij dan niet is overgeleverd, overgegeven aan God terwijl Hij haar schoonheid erin werkt? En Gods verloste kinderen, o, kunt u denken dat God Zijn werk kan doen als er alleen maar de helft of een deel van hen overgegeven? God kan het niet. God is leven, en liefde, en zegening, en kracht, en oneindige schoonheid, en God deelt Zichzelf graag mee aan elk kind dat bereid is om Hem te ontvangen; maar ah! dit ene gebrek aan absolute overgave is precies datgene dat God belemmert. En nu komt Hij, en als God eist Hij het op.
Je weet in het dagelijks leven wat absolute overgave is. Je weet dat alles moet worden overgegeven aan zijn speciale, vastomlijnde doel en dienst. Ik heb een pen in mijn zak, en die pen is absoluut overgegeven aan het ene schrijfwerk, en die pen moet absoluut overgegeven zijn aan mijn hand als ik er goed mee wil schrijven. Als een ander hem gedeeltelijk vasthoudt, kan ik niet goed schrijven. Deze jas is absoluut aan mij gegeven om mijn lichaam te bedekken. Dit gebouw is volledig gewijd aan religieuze diensten. En verwacht je nu dat God in je onsterfelijke wezen, in de goddelijke natuur die je door wedergeboorte hebt ontvangen, Zijn werk kan doen, elke dag en elk uur, tenzij je volledig aan Hem bent overgegeven? God kan dat niet. De tempel van Salomo was absoluut aan God overgegeven toen hij aan Hem werd gewijd. En ieder van ons is een tempel van God, waarin God

zal wonen en machtig zal werken op één voorwaarde - absolute overgave aan Hem. God eist het op, God is het waardig en zonder dat kan God Zijn gezegende werk niet in ons doen. God eist het niet alleen op, maar God zal het zelf doen.

God volbrengt je overgave

Ik weet zeker dat er veel harten zijn die zeggen: "Ah, maar die absolute overgave houdt zoveel in!" Iemand zegt: "O, ik ben door zoveel beproeving en lijden gegaan, en er is nog zoveel van het eigen leven over, en ik durf het hele opgeven ervan niet onder ogen te zien, omdat ik weet dat het zoveel moeite en kwelling zal veroorzaken."
Helaas, helaas, dat Gods kinderen zulke gedachten over Hem hebben, zulke wrede gedachten. O, ik kom tot jou met een boodschap, een angstige en bezorgde boodschap. God vraagt jou niet om de volmaakte overgave te geven in jouw kracht, of door de kracht van jouw wil; God is gewillig om het in jou te werken. Lezen we niet: "God is het, die in ons werkt, beide te willen en te doen naar Zijn welbehagen"? En dat is waar we naar moeten streven - om op ons aangezicht voor God te gaan, totdat onze harten leren geloven dat de eeuwige God Zelf zal komen om wat verkeerd is te keren, om te overwinnen wat slecht is, en om te werken wat welgevallig is in Zijn gezegende ogen. God Zelf zal het in jou bewerken.
Kijk naar de mannen in het Oude Testament, zoals Abraham. Denk je dat het toeval was dat God die man vond, de vader van de gelovigen en de Vriend van God, en dat het Abraham zelf was, los van God, die zo'n geloof had en zo'n gehoorzaamheid en toewijding? Je weet dat het niet zo is.

God wekte hem op en bereidde hem voor als een instrument voor Zijn heerlijkheid.
Zei God niet tot Farao: "Om deze reden heb Ik u verheven, om in u mijn macht te tonen"?
En als God dat van hem zei, zal God het dan niet nog veel meer van ieder kind van Hem zeggen?
Oh, ik wil je bemoedigen en ik wil dat je elke angst van je afwerpt. Kom met dat zwakke verlangen; en als er de angst is die zegt: "O, mijn verlangen is niet sterk genoeg, ik ben niet gewillig voor alles wat kan komen, ik voel me niet moedig genoeg om te zeggen dat ik alles kan overwinnen" - ik bid je, leer je God nu kennen en vertrouwen. Zeg: "Mijn God, ik ben gewillig dat Gij mij gewillig maakt." Als er iets is dat je tegenhoudt, of een offer dat je niet durft te brengen, kom dan nu tot God, en ontdek hoe genadig jouw God is, en wees niet bang dat Hij van jou zal eisen wat Hij niet zal schenken.
God komt en biedt aan om deze absolute overgave in jou te bewerken. Al deze zoektochten en honger en verlangens die in je hart zijn, ik zeg je dat ze de tekeningen zijn van de goddelijke magneet, Christus Jezus. Hij leefde een leven van absolute overgave, Hij heeft bezit van jou genomen; Hij leeft in je hart door Zijn Heilige Geest. Jij hebt Hem vreselijk gehinderd en belemmerd, maar Hij verlangt ernaar om jou te helpen om Hem helemaal in bezit te nemen. En Hij komt en trekt je nu door Zijn boodschap en woorden. Wil je niet komen en God vertrouwen om die absolute overgave aan Zichzelf in jou te werken? Ja, gezegend zij God, Hij kan het en Hij zal het doen.
God eist het niet alleen op en bewerkt het, maar God accepteert het als we het bij Hem brengen.

God aanvaardt je overgave

God werkt het in het geheim van ons hart, God spoort ons aan door de verborgen kracht van Zijn Heilige Geest om te komen en het uit te spreken, en we moeten Hem die absolute overgave brengen en geven. Maar onthoud, wanneer je komt en God die absolute overgave brengt, kan het, voor zover het je gevoelens of je bewustzijn betreft, iets van grote onvolmaaktheid zijn, en je kunt twijfelen en aarzelen en zeggen:
"Is het absoluut?"Maar vergeet niet dat er eens een man was tegen wie Christus had gezegd: "Indien gij kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk voor hem die gelooft." En zijn hart was bang en hij riep uit:
"Heer, ik geloof, help Gij mijn ongeloof."
Dat was een geloof dat over de duivel zegevierde en de boze geest werd uitgedreven. En als je komt en zegt: "Heer, ik geef mezelf over in absolute overgave aan mijn God," ook al is het met een bevend hart en met het bewustzijn: "Ik voel de kracht niet, ik voel de vastberadenheid niet, ik voel de zekerheid niet," dan zal het lukken. Wees niet bang, maar kom zoals je bent, en zelfs in het midden van je beven zal de kracht van de Heilige Geest werken.
Heb je nog nooit de les geleerd dat de Heilige Geest met machtige kracht werkt, terwijl aan de menselijke kant alles zwak lijkt? Kijk naar de Heer Jezus Christus in Getsemane. We lezen dat Hij "door de eeuwige Geest" Zichzelf aan God offerde. De almachtige Geest van God stelde Hem daartoe in staat. En toch, wat een kwelling, angst en buitengewoon verdriet kwam er over Hem en wat bad Hij! Uiterlijk kun je geen teken zien van de machtige kracht van de Geest, maar

de Geest van God was er. En zelfs zo, terwijl je zwak bent en vecht en beeft, vrees dan niet in geloof in het verborgen werk van Gods Geest, maar geef jezelf over. En wanneer je jezelf in absolute overgave overgeeft, laat het dan in het geloof zijn dat God het nu accepteert. Dat is het grote punt, en dat is wat we zo vaak missen - dat gelovigen zo met God bezig moeten zijn in deze kwestie van overgave. Ik bid jullie, wees bezig met God. We willen hulp krijgen, ieder van ons, zodat in ons dagelijks leven God duidelijker voor ons zal zijn, God de juiste plaats zal hebben en "alles in allen" zal zijn. En als we dat in ons leven willen hebben, laten we dan nu beginnen en van onszelf wegkijken, en naar God opkijken. Laat ieder geloven - terwijl ik, een arme worm op aarde en een bevend kind van God, vol mislukking en zonde en angst, hier buig, en niemand weet wat er door mijn hart gaat, en terwijl ik in alle eenvoud zeg: O God, ik aanvaard Uw voorwaarden; ik heb gepleit voor zegen over mezelf en anderen, ik heb Uw voorwaarden van absolute overgave aanvaard - terwijl je hart dat in diepe stilte zegt, onthoud dan dat er een God aanwezig is die er nota van neemt en het opschrijft in Zijn boek, en er is een God aanwezig die op dat moment bezit van je neemt. Je voelt het misschien niet, je beseft het misschien niet, maar God neemt bezit van je als je Hem vertrouwt....

God claimt het niet alleen, en bewerkt het, en accepteert het als ik het breng, maar God onderhoudt het.

God onderhoudt je overgave

Dat is de grote moeilijkheid bij velen. Mensen zeggen: "Ik ben vaak geroerd geweest op een samenkomst, of op een conventie, en ik heb mezelf aan God toegewijd, maar het is

voorbijgegaan. Ik weet dat het een week of een maand kan duren, maar het vervaagt en na een tijd is het allemaal weg." Maar luister! Dat komt omdat je niet gelooft wat ik je nu ga vertellen en waaraan ik je ga herinneren. Wanneer God het werk van absolute overgave in jou is begonnen, en wanneer God jouw overgave heeft aanvaard, dan houdt God Zich gebonden om ervoor te zorgen en het te bewaren. Wil je dat geloven? In deze kwestie van overgave zijn er twee: God en ik - ik een worm, God de eeuwige en almachtige Jehovah. Worm, zul je nu bang zijn om jezelf aan deze machtige God toe te vertrouwen? God is gewillig. Geloof je niet dat Hij je voortdurend kan behouden, dag na dag en moment na moment?

Van moment tot moment word ik bewaard in Zijn liefde; Van moment tot moment heb ik het leven van boven.

Als God de zon van moment tot moment op jou laat schijnen, zonder onderbreking, zal God dan niet elk moment Zijn leven op jou laten schijnen? En waarom heb jij dat niet ervaren? Omdat je God er niet voor hebt vertrouwd en je jezelf in dat vertrouwen niet absoluut aan God hebt overgegeven. Een leven van absolute overgave heeft zijn moeilijkheden. Dat ontken ik niet. Ja, het heeft iets veel meer dan moeilijkheden: het is een leven dat voor mensen absoluut onmogelijk is. Maar door de genade van God, door de kracht van God, door de kracht van de Heilige Geest die in ons woont, is het een leven waarvoor we bestemd zijn en een leven dat voor ons mogelijk is, loof God! Laten we geloven dat God het in stand zal houden. Sommigen van jullie hebben de woorden gelezen van die heilige op leeftijd die op zijn negentigste verjaardag

vertelde over al Gods goedheid voor hem - ik bedoel George Muller. Wat zei hij dat hij geloofde dat het geheim was van zijn geluk en van alle zegen die God hem had gegeven? Hij zei dat hij geloofde dat er twee redenen waren. De ene was dat hij door genade in staat was gesteld om van dag tot dag een goed geweten voor God te hebben; de andere was dat hij een liefhebber was van Gods Woord. Ah, ja, een goed geweten is volledige gehoorzaamheid aan God van dag tot dag, en gemeenschap met God elke dag in Zijn Woord, en gebed - dat is een leven van absolute overgave....
Zo'n leven heeft twee kanten - aan de ene kant *absolute overgave om te doen wat God wil dat je doet; aan de andere kant God laten werken wat Hij wil doen.*
Ten eerste, *doen wat God wil dat je doet.*
Geef jezelf absoluut over aan de wil van God. Jullie weten iets van die wil; niet genoeg, verre van alles. Maar zeg absoluut tegen de Here God: "Door Uw genade verlang ik Uw wil te doen in alles, elk moment van elke dag." Zeg: "Here God, geen woord op mijn tong, maar voor Uw glorie, geen beweging van mijn gemoed, maar voor Uw glorie, geen genegenheid van liefde of haat in mijn hart, maar voor Uw glorie en volgens Uw gezegende wil."
Iemand zegt: "Denk je dat dat mogelijk is?"
Ik vraag je: "Wat heeft God jou beloofd en wat kan God doen om een vat te vullen dat absoluut aan Hem is overgegeven? Oh, God wil je zegenen op een manier die je verwachtingen te boven gaat. Vanaf het begin heeft het oor niet gehoord en het oog niet gezien wat God bereid heeft voor hen die op Hem wachten. God heeft ongehoorde dingen bereid, zegeningen die wonderbaarlijker zijn dan jij je kunt voorstellen, machtiger dan jij je kunt voorstellen.

Het zijn goddelijke zegeningen. Oh, zeg nu: "Ik geef mezelf absoluut aan God, aan Zijn wil, om alleen te doen wat God wil." Het is God die jou in staat zal stellen om de overgave uit te voeren.
En, aan de andere kant, kom en zeg: "Ik geef mezelf absoluut aan God*, om Hem in mij te laten werken om te willen en te doen van Zijn welbehagen,* zoals Hij beloofd heeft te doen." Ja, de levende God wil in Zijn kinderen werken op een manier die wij niet kunnen begrijpen, maar die Gods Woord heeft geopenbaard, en Hij wil elk moment van de dag in ons werken. God is bereid om ons leven in stand te houden. Laat alleen onze absolute overgave er een zijn van eenvoudig, kinderlijk en grenzeloos vertrouwen.

God zegent als je je overgeeft

Deze absolute overgave aan God zal wonderbaarlijk zegenen. Wat Achab tegen zijn vijand, koning Ben-hadad zei - "Mijn heer, o koning, naar uw woord ben ik de uwe, en alles wat ik heb" - zullen wij dat niet tegen onze God en liefdevolle Vader zeggen? Als we het zeggen, zal Gods zegen over ons komen. God wil dat we afgescheiden zijn van de wereld; we zijn geroepen om uit de wereld te komen die God haat. Kom uit voor God en zeg: "Heer, alles voor U." Als je dat met gebed zegt, en dat in Gods oor spreekt, zal Hij het accepteren, en Hij zal je leren wat het betekent.
Ik zeg het nogmaals: God zal jullie zegenen. Jullie hebben gebeden om zegen. Maar vergeet niet dat er absolute overgave moet zijn. Aan elke theetafel zie je het. Waarom wordt er thee in dat kopje geschonken? Omdat het leeg is, en bestemd is voor de thee. Maar doe er inkt in, of azijn, of wijn, en zullen ze de thee in het kopje gieten? En kan God

jou vullen, kan God jou zegenen als je je niet absoluut aan Hem overgeeft? Hij kan het niet. Laten we geloven dat God wonderbaarlijke zegeningen voor ons heeft, als we maar voor God opkomen en zeggen, zij het met een bevende wil, maar met een gelovig hart: "O God, ik aanvaard Uw eisen. Ik ben van U en alles wat ik heb. Absolute overgave is wat mijn ziel aan U geeft door goddelijke genade."

Je hebt misschien niet zulke sterke en duidelijke gevoelens van bevrijding als je zou willen hebben, maar verootmoedig jezelf in Zijn ogen en erken dat je de Heilige Geest hebt bedroefd door je eigen wil, zelfvertrouwen en zelfinspanning. Buig nederig voor Hem in de belijdenis daarvan en vraag Hem je hart te breken en je in het stof voor Hem te brengen. Aanvaard dan, terwijl je voor Hem buigt, Gods leer dat in jouw vlees "geen goed woont" en dat niets je zal helpen behalve een ander leven dat moet binnenkomen. Je moet jezelf voor eens en voor altijd verloochenen. Jezelf verloochenen moet elk moment de kracht van je leven zijn en dan zal Christus binnenkomen en bezit van je nemen. Wanneer werd Petrus verlost? Wanneer werd de verandering volbracht? De verandering begon toen Petrus huilde en de Heilige Geest neerdaalde en zijn hart vulde.

God de Vader geeft ons graag de kracht van de Geest. De Geest van God woont in ons. We komen tot God om dat te belijden en God ervoor te prijzen, maar we belijden ook hoe we de Geest hebben bedroefd. En dan buigen we onze knieën voor de Vader om te vragen of Hij ons met alle kracht wil versterken door de Geest in de innerlijke mens, en of Hij ons wil vervullen met Zijn machtige kracht. En terwijl de Geest Christus aan ons openbaart, komt Christus voor altijd in ons hart wonen en wordt het eigen leven uitgeworpen.

Laten we in nederigheid voor God buigen en in die nederigheid de toestand van de hele Kerk voor Hem belijden. Er zijn geen woorden voor de trieste toestand van de Kerk van Christus op aarde. Ik wou dat ik woorden had om te zeggen wat ik er soms over voel. Denk maar aan de christenen om je heen. Ik spreek niet over nominale christenen of belijdende christenen, maar ik spreek over honderden en duizenden eerlijke, oprechte christenen die geen leven leiden in de kracht van God of tot Zijn eer. Zo weinig kracht, zo weinig trouw of toewijding aan God, zo weinig besef van de waarheid dat een christen een mens is die zich volledig aan Gods wil heeft overgegeven! O, we willen de zonden belijden van Gods volk om ons heen, en onszelf verootmoedigen. We zijn leden van dat ziekelijke lichaam, en de ziekelijkheid van het lichaam zal ons hinderen en ons afbreken, tenzij we tot God komen, en in belijdenis onszelf afscheiden van partnerschap met wereldsheid, met koudheid tegenover elkaar, tenzij we onszelf opgeven om totaal en volledig voor God te zijn.
Hoeveel christelijk werk wordt er gedaan in de geest van het vlees en in de kracht van het zelf! Hoeveel werk, dag na dag, waarin menselijke energie - onze wil en onze gedachten over het werk - voortdurend wordt gemanifesteerd, en waarin maar weinig wordt gewacht op God en op de kracht van de Heilige Geest! Laten we belijdenis doen. Maar terwijl we de toestand van de Kerk en de zwakheid en zondigheid van het werk voor God onder ons belijden, laten we dan tot onszelf terugkeren. Wie verlangt er echt om verlost te worden van de macht van het eigen leven, wie erkent echt dat het de macht van het eigen ik en het vlees is, en wie is bereid om alles aan de voeten van Christus te werpen? Er is bevrijding.

Ik hoorde van iemand die een oprecht christen was geweest en die sprak over de "wrede" gedachte van scheiding en dood. Maar dat denken jullie toch niet? Wat moeten we denken van scheiding en dood? Dit: de dood was voor Christus de weg naar heerlijkheid. Voor de vreugde die voor Hem was weggelegd verdroeg Hij het kruis. Het kruis was de geboorteplaats van Zijn eeuwige heerlijkheid. Houd je van Christus? Verlang je ernaar om in Christus te zijn? Laat de dood voor jou het meest begeerlijke op aarde zijn - dood aan jezelf en gemeenschap met Christus. Afscheiding - vind je het moeilijk om geroepen te worden om volledig vrij te zijn van de wereld, en door die afscheiding verenigd te worden met God en Zijn liefde, door afscheiding voorbereid te worden om elke dag met God te leven en te wandelen? Je zou toch moeten zeggen: ja:
"Alles om mij tot afzondering te brengen, tot de dood, voor een leven van volledige gemeenschap met God en Christus."
Kom en werp dit ik-leven en vlees-leven aan de voeten van Jezus. Vertrouw dan op Hem. Maak je geen zorgen door te proberen er alles van te begrijpen, maar kom in het levende geloof dat Christus in je zal komen met de kracht van Zijn dood en de kracht van Zijn leven; en dan zal de Heilige Geest de hele Christus - Christus gekruisigd en opgestaan en levend in heerlijkheid - in je hart brengen.

"DE VRUCHT VAN DE GEEST IS LIEFDE"

Ik wil het feit van een leven vervuld met de Heilige Geest meer vanuit de praktische kant bekijken en laten zien hoe dit leven zich zal tonen in onze dagelijkse wandel en gedrag. Onder het Oude Testament weet je dat de Heilige Geest vaak over mensen kwam als een goddelijke Geest van openbaring om de geheimen van God te onthullen, of voor kracht om het werk van God te doen. Maar Hij woonde toen niet in hen. Velen willen alleen de oudtestamentische gave van kracht om te werken, maar weten heel weinig van de nieuwtestamentische gave van de inwonende Geest, die het hele leven bezielt en vernieuwt. Wanneer God de Heilige Geest geeft, is Zijn grote doel de vorming van een heilig karakter. Het is een geschenk van een heilige geest en geestelijke instelling, en wat we boven alles nodig hebben, is te zeggen: "Ik moet de Heilige Geest mijn hele innerlijke leven laten heiligen als ik werkelijk tot eer van God wil leven."

Je zou kunnen zeggen dat toen Christus de Geest aan de discipelen beloofde, Hij dat deed opdat zij kracht zouden hebben om getuigen te zijn. Dat is waar, maar toen ontvingen zij de Heilige Geest in zo'n hemelse kracht en werkelijkheid dat Hij meteen bezit nam van hun hele wezen en hen zo als heilige mensen toerustte om het werk met kracht te doen zoals zij het moesten doen. Christus sprak over kracht tot de discipelen, maar het was de Geest die hun hele wezen vulde die de kracht bewerkstelligde.

"De vrucht van de Geest is liefde."
We lezen dat "Liefde de vervulling van de wet is", en het is mijn verlangen om over liefde als vrucht van de Geest te spreken met een tweeledig doel. Het ene is dat dit woord een zoeklicht in ons hart mag zijn en ons een test mag geven waarmee we al onze gedachten over de Heilige Geest en al onze ervaringen van het heilige leven kunnen beproeven. Laten we onszelf beproeven aan de hand van dit woord. Is dit onze dagelijkse gewoonte geweest, om te zoeken naar de vervulling met de Heilige Geest als de Geest van liefde? "De vrucht van de Geest is liefde." Is het onze ervaring geweest dat hoe meer we van de Heilige Geest hebben, hoe liefdevoller we worden? Als we aanspraak maken op de Heilige Geest, moeten we dit het eerste voorwerp van onze verwachting maken. De Heilige Geest komt als een Geest van liefde. O, als dit waar was in de Kerk van Christus, hoe anders zou haar toestand dan zijn! Moge God ons helpen om greep te krijgen op deze eenvoudige, hemelse waarheid dat de vrucht van de Geest een liefde is die in het leven verschijnt, en dat juist wanneer de Heilige Geest werkelijk bezit neemt van het leven, het hart gevuld zal zijn met echte, goddelijke, universele liefde.
Een van de grote oorzaken waarom God Zijn Kerk niet kan zegenen is *het gebrek aan liefde*. Als het lichaam verdeeld is, kan er geen kracht zijn. In de tijd van hun grote godsdienstoorlogen, toen Nederland zo nobel was tegen Spanje, was een van hun motto's. "Eenheid geeft macht: "Eenheid geeft kracht." Alleen wanneer Gods volk als één lichaam staat, één voor God in de gemeenschap van liefde, één voor elkaar in diepe genegenheid, één voor de wereld in een liefde die de wereld kan zien - alleen dan zullen ze kracht

hebben om de zegen die ze van God vragen veilig te stellen. Onthoud dat als een vat dat één geheel zou moeten zijn in vele stukken is gebroken, het niet gevuld kan worden. Je kunt een potscherf nemen, één deel van een vat, en daar een beetje water in dompelen, maar als je het vat vol wilt hebben, moet het vat heel zijn. Dat is letterlijk waar voor de Kerk van Christus, en als er één ding is waar we nog steeds voor moeten bidden, dan is het dit: Heer, smelt ons samen tot één door de kracht van de Heilige Geest; laat de Heilige Geest, die hen allen met Pinksteren tot één hart en één ziel maakte, Zijn gezegende werk onder ons doen. Prijs God, we kunnen van elkaar houden in een goddelijke liefde, want "de vrucht van de Geest is liefde." Geef je over aan liefde en de Heilige Geest zal komen; ontvang de Geest en Hij zal je leren meer lief te hebben.

God is liefde

Waarom is de vrucht van de Geest liefde? *Omdat God liefde is*.
En wat betekent dat?
Het is de aard en het wezen van God om Zichzelf graag bekend te maken. God heeft geen egoïsme, God houdt niets voor zichzelf. Gods natuur is om altijd te geven. In de zon en de maan en de sterren, in elke bloem die je ziet, in elke vogel in de lucht, in elke vis in de zee. God geeft leven aan Zijn schepselen. En de engelen rond Zijn troon, de serafijnen en cherumbim die vlammen van vuur zijn - vanwaar hebben zij hun glorie? Het is omdat God liefde is, en Hij geeft hen van Zijn helderheid en Zijn zegening. En wij, Zijn verloste kinderen - God geniet ervan om Zijn liefde in ons uit te

storten. En waarom? Omdat, zoals ik al zei, God niets voor zichzelf houdt. Van eeuwigheid af had God Zijn eniggeboren Zoon, en de Vader gaf Hem alles wat Hij had.

Een van de oude kerkvaders zei dat we de Drie-eenheid niet beter kunnen begrijpen dan als een openbaring van goddelijke liefde - de Vader, de liefdevolle Ene, de Bron van liefde; de Zoon, de geliefde, het Reservoir van liefde, in wie de liefde werd uitgestort; en de Geest, de levende liefde die beiden verenigde en vervolgens overvloeide in deze wereld. De Geest van Pinksteren, de Geest van de Vader en de Geest van de Zoon is liefde. En wanneer de Heilige Geest tot ons en tot andere mensen komt, zal Hij dan minder een Geest van liefde zijn dan Hij in God is? Dat kan niet; Hij kan Zijn natuur niet veranderen. De Geest van God is liefde en "de vrucht van de Geest is liefde".

De mensheid heeft liefde nodig

Waarom is dat zo? Dat was de enige grote nood van de mensheid, dat was wat Christus' verlossing kwam volbrengen: *de liefde in deze wereld herstellen.*
Waarom zondigde de mens toen hij zondigde? Zelfzucht zegevierde - hij zocht zichzelf in plaats van God. En kijk! Adam begint de vrouw er meteen van te beschuldigen dat ze hem op een dwaalspoor heeft gebracht. De liefde voor God was verdwenen, de liefde voor de mens was verloren. Kijk nog eens: van de eerste twee kinderen van Adam wordt de ene een moordenaar van zijn broer.
Leert ons dat niet dat de zonde de wereld van de liefde had beroofd? Ach, wat een bewijs is de geschiedenis van de wereld geweest dat de liefde verloren is gegaan! Er waren

misschien prachtige voorbeelden van liefde, zelfs onder de heidenen, maar alleen als een klein overblijfsel van wat verloren was gegaan.

De Heer Jezus Christus daalde uit de hemel neer als de Zoon van Gods liefde. "Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft." Gods Zoon kwam om te laten zien wat liefde is, en Hij leefde een leven van liefde hier op aarde in gemeenschap met Zijn discipelen, in medelijden met de armen en ellendigen, in liefde zelfs voor Zijn vijanden, en Hij stierf de dood van liefde. En toen Hij naar de hemel ging, wie stuurde Hij toen naar beneden? De Geest van liefde, om egoïsme, afgunst en trots uit te bannen en de liefde van God in de harten van de mensen te brengen. "De vrucht van de Geest is liefde." En wat was de voorbereiding op de belofte van de Heilige Geest? Je kent die belofte uit het veertiende hoofdstuk van het Evangelie van Johannes. Maar onthoud wat eraan voorafgaat in het dertiende hoofdstuk. Voordat Christus de Heilige Geest beloofde, gaf Hij een nieuw gebod en over dat nieuwe gebod zei Hij prachtige dingen. Eén ding was: "Gelijk als Ik u liefgehad heb, zo hebt elkander lief" Voor hen moest Zijn stervende liefde de enige wet zijn van hun gedrag en omgang met elkaar. Wat een boodschap voor die vissers, voor die mannen vol trots en egoïsme! "Leer elkaar lief te hebben," zei Christus, "zoals Ik jullie heb liefgehad." En door de genade van God deden ze dat. Toen Pinksteren aanbrak, hadden ze één hart en één ziel. Christus deed het voor hen.
En nu roept Hij ons op om in liefde te wonen en te wandelen. Hij eist dat ook al haat een mens je, je toch van hem houdt. Ware liefde kan door niets in de hemel of op aarde worden

overwonnen. Hoe meer haat er is, hoe meer de liefde door alles heen zegeviert en haar ware aard toont. Dit is de liefde die Christus Zijn discipelen opdroeg uit te oefenen.
Wat zei Hij nog meer? "Hieraan zullen alle mensen weten dat gij mijn discipelen zijt, als gij elkander liefhebt."
Jullie weten allemaal wat het is om een insigne te dragen. En Christus zei in feite tegen Zijn discipelen: "Ik geef jullie een insigne, en dat insigne is liefde. Dat moet jullie merkteken zijn. Het is het enige in de Hemel of op aarde waaraan mensen Mij kunnen herkennen."
Beginnen we niet te vrezen dat de liefde van de aarde is verdwenen? Dat als we de wereld zouden vragen: "Heb je ons het teken van de liefde zien dragen?" de wereld zou zeggen: "Nee; wat we van de Kerk van Christus hebben gehoord, is dat er geen plaats is waar geen ruzie en scheiding is." Laten we God met één hart vragen dat we het insigne van Jezus' liefde mogen dragen. God is in staat om het te geven.

Liefde overwint egoïsme

"De vrucht van de Geest is liefde." Waarom*? Omdat niets anders dan liefde ons egoïsme kan verdrijven en overwinnen.*
Het eigen ik is de grote vloek, of het nu in relatie staat tot God, tot onze medemensen in het algemeen, of tot medechristenen, die aan zichzelf denken en op zoek zijn naar zichzelf. Zelf is onze grootste vloek. Maar, God zij geprezen, Christus kwam om ons van onszelf te verlossen. We praten soms over bevrijding van het ik-leven - en danken God voor elk woord dat erover gezegd kan worden om ons te helpen - maar ik ben bang dat sommige mensen denken dat bevrijding van het ik-leven betekent dat ze nu geen moeite meer zullen hebben om God te dienen; en ze vergeten dat bevrijding van

het ik-leven betekent dat we de hele dag een vat moeten zijn dat overloopt van liefde voor iedereen.
En daar heb je de reden waarom veel mensen bidden om de kracht van de Heilige Geest, en ze krijgen wel iets, maar o, zo weinig! Omdat ze gebeden hebben om kracht voor werk, en kracht voor zegen, maar ze hebben niet gebeden om kracht voor volledige bevrijding van zichzelf. Dat betekent niet alleen het rechtvaardige zelf in de omgang met God, maar ook het liefdeloze zelf in de omgang met mensen. En er is bevrijding. "De vrucht van de Geest is liefde." Ik breng je de heerlijke belofte van Christus dat Hij in staat is om onze harten met liefde te vullen.
Velen van ons proberen soms hard om lief te hebben. We proberen onszelf te dwingen om lief te hebben, en ik zeg niet dat dat verkeerd is; het is beter dan niets. Maar het einde ervan is altijd erg triest. "Ik faal voortdurend," moet zo iemand bekennen. En wat is de reden? De reden is eenvoudigweg dit: Omdat ze nooit hebben leren geloven en de waarheid accepteren dat de Heilige Geest Gods liefde in hun hart kan gieten. Die gezegende tekst; vaak is hij beperkt! - "De liefde van God is uitgestort in onze harten." Het is vaak zo opgevat: het betekent de liefde van God voor mij. oh, wat een beperking! Dat is nog maar het begin. De liefde van God is altijd de liefde van God in haar totaliteit, in haar volheid als een inwonende kracht, een liefde van God voor mij die in liefde naar Hem terugspringt, en in liefde naar mijn medemensen overvloeit - Gods liefde voor mij, en mijn liefde voor God, en mijn liefde voor mijn medemensen. Deze drie zijn één; je kunt ze niet scheiden.
Geloof dat de liefde van God kan worden uitgestort in jouw en mijn hart, zodat we de hele dag kunnen liefhebben.

"Ah!" zeg je, "wat heb ik daar weinig van begrepen!"
Waarom is een lam altijd zachtaardig? Omdat dat zijn aard is. Kost het het lam moeite om zachtaardig te zijn? Nee, waarom niet? Het is zo mooi en zachtaardig. Moet een lam leren om zachtaardig te zijn? Nee. Waarom gaat dat zo gemakkelijk? Het is zijn natuur. En een wolf - waarom kost het een wolf geen moeite om wreed te zijn en zijn tanden in het arme lam of schaap te zetten? Omdat dat zijn aard is. Hij hoeft zijn moed niet bij elkaar te rapen; de wolf is er al.
En hoe kan ik leren liefhebben? Nooit totdat de Geest van God mijn hart vervult met Gods liefde, en ik begin te verlangen naar Gods liefde in een heel andere betekenis dan waar ik zo egoïstisch naar heb gezocht, als een troost en een vreugde en een geluk en een plezier voor mezelf; nooit totdat ik begin te leren dat "God liefde is", en om het op te eisen, en het te ontvangen als een inwonende kracht voor zelfopoffering; nooit totdat ik begin te zien dat mijn glorie, mijn zegening, is om te zijn zoals God en zoals Christus, in het opgeven van alles in mezelf voor mijn medemensen.
Moge God ons dat leren! O, de goddelijke zegening van de liefde waarmee de Heilige Geest onze harten kan vullen! "De vrucht van de Geest is liefde."

Liefde is Gods geschenk

Nogmaals vraag ik: Waarom moet dit zo zijn? En mijn antwoord is*: Zonder dit kunnen we het dagelijkse leven van liefde niet leven.*
Hoe vaak, als we spreken over het godgewijde leven, moeten we spreken over *gemoedstoestand*, en sommige mensen hebben soms gezegd: "Je maakt te veel van gemoedstoestand."

Ik denk niet dat we er te veel van kunnen maken. Denk even aan een klok en wat de wijzers betekenen. De wijzers vertellen me wat er binnen in de klok is, en als ik zie dat de wijzers stilstaan, of dat de wijzers verkeerd wijzen, of dat de klok langzaam of snel loopt, dan zeg ik dat er iets binnen in de klok niet goed werkt. En gemoed is net als de openbaring die de klok geeft van wat van binnen is. Gematigdheid is een bewijs of de liefde van Christus het hart vervult of niet. Hoevelen zijn er die het gemakkelijker vinden om in de kerk, of in gebedsbijeenkomsten, of in het werk voor de Heer - ijverig, serieus werk - heilig en gelukkig te zijn dan in het dagelijkse leven met vrouw en kinderen en knecht; gemakkelijker om buitenshuis heilig en gelukkig te zijn dan erbinnen! Waar is de liefde van God? In Christus. God heeft voor ons een wonderbaarlijke verlossing bereid in Christus, en Hij verlangt ernaar om iets bovennatuurlijks van ons te maken. Hebben we geleerd ernaar te verlangen, erom te vragen en het in zijn volheid te verwachten?
En dan is er nog de *tong!* We hebben het soms over de tong als we het hebben over het betere leven en het rustgevende leven, maar bedenk eens welke vrijheid veel christenen aan hun tong geven. Ze zeggen:
"Ik heb het recht om te denken wat ik wil."
Als ze over elkaar spreken, als ze over hun naasten spreken, als ze over andere christenen spreken, hoe vaak zijn er dan scherpe opmerkingen! God behoedt mij ervoor om op iets te zeggen dat liefdeloos is; God sluit mijn mond als ik niet in tedere liefde spreek. Maar wat ik zeg is een feit. Hoe vaak wordt er onder christenen die samen aan het werk zijn, scherpe kritiek, scherp oordeel, overhaaste mening, liefdeloze woorden, geheime minachting van elkaar, geheime

veroordeling van elkaar gevonden! O, net zoals de liefde van een moeder haar kinderen bedekt en in hen vertoeft en het tederste medelijden heeft met hun zwakheden of mislukkingen, zo zou er in het hart van elke gelovige een moederlijke liefde moeten zijn voor elke broeder en zuster in Christus. Heb jij je daarop gericht? Heb je ernaar gezocht? Heb je er ooit voor gepleit? Jezus Christus zei: "Zoals Ik u heb liefgehad ... hebt elkander lief." En Hij plaatste dat niet tussen de andere geboden, maar Hij zei in feite:
"Dat is een nieuw gebod, het ene gebod: Heb elkaar lief zoals ik u heb liefgehad." Het is in ons dagelijks leven en gedrag dat de vrucht van de Geest liefde is. Daaruit komen alle genaden en deugden voort waarin de liefde tot uiting komt: vreugde, vrede, lankmoedigheid, zachtmoedigheid, goedheid; geen scherpte of hardheid in je toon, geen onvriendelijkheid of egoïsme; zachtmoedigheid voor God en de mensen. Je ziet dat dit allemaal de zachtere deugden zijn. Ik heb vaak gedacht toen ik die woorden in Kolossenzen las, "Trek dan aan, als uitverkorenen van God, heilig en geliefd, barmhartigheid, vriendelijkheid, nederigheid van geest, zachtmoedigheid, lankmoedigheid", dat als we hadden geschreven, we de mannelijke deugden op de voorgrond hadden moeten plaatsen, zoals inzet, moed en ijver; maar we moeten zien hoe de zachtere, de meest vrouwelijke deugden speciaal verbonden zijn met afhankelijkheid van de Heilige Geest. Dit zijn inderdaad hemelse genaden. Ze werden nooit gevonden in de heidense wereld. Christus moest uit de hemel komen om ons te onderwijzen. Uw zaligheid is lankmoedigheid, zachtmoedigheid, vriendelijkheid; uw heerlijkheid is nederigheid voor God. De vrucht van de Geest die Hij uit de hemel bracht uit het hart van de

gekruisigde Christus, en die Hij in ons hart geeft, is op de eerste plaats - liefde.
Je weet wat Johannes zegt: "Niemand heeft ooit God gezien. Als wij elkaar liefhebben, woont God in ons." Dat wil zeggen, ik kan God niet zien, maar als compensatie kan ik mijn broeder zien, en als ik van hem houd, woont God in mij. Is dat echt waar? Dat ik God niet kan zien, maar dat ik mijn broeder moet liefhebben, en God zal in mij wonen? Mijn broeder liefhebben is de weg naar echte gemeenschap met God. Je weet wat Johannes verder zegt in die meest plechtige test: "Indien iemand zegt: Ik heb God lief, en zijn broeder haat, die is een leugenaar; want wie zijn broeder niet liefheeft, dien hij gezien heeft, hoe kan hij God liefhebben, dien hij niet gezien heeft?" (Johannes 4:20). Er is een broer, een zeer onbeminnelijke man. Telkens als je hem ontmoet, maak je je zorgen over hem. Hij heeft een heel andere instelling dan jij. Jij bent een zorgvuldige zakenman en je hebt met hem te maken in je zaken. Hij is zeer slordig, onzakelijk. Dat zeg jij:
"Ik kan niet van hem houden."
Oh, vriend, je hebt de les niet geleerd die Christus boven alles wilde leren. Laat een man zijn wat hij wil, jij moet van hem houden. Liefde moet de hele dag en elke dag de vrucht van de Geest zijn. Ja, luister! Als een mens zijn broeder niet liefheeft die hij heeft gezien - jij niet houdt van die ongeliefde man die je hebt gezien, hoe kun je dan God liefhebben die je niet hebt gezien? Je kunt jezelf misleiden met mooie gedachten over het liefhebben van God. Je moet je liefde voor God bewijzen door je liefde voor je broeder; dat is de enige maatstaf waarmee God je liefde voor Hem zal

beoordelen. Als de liefde van God in je hart is zul je je broeder liefhebben. De vrucht van de Geest is liefde.
En wat is de reden dat Gods Heilige Geest niet in kracht kan komen? Is het niet mogelijk? Je herinnert je de vergelijking die ik gebruikte toen ik het over het vat had. Ik kan een beetje water in een potscherf dopen, een beetje van een vat; maar als een vat vol moet zijn, moet het ongebroken zijn. En de kinderen van God, waar ze ook samenkomen, tot welke kerk of zending of vereniging ze ook behoren, moeten elkaar intens liefhebben, anders kan de Geest van God Zijn werk niet doen. We praten over het bedroeven van Gods Geest door wereldsheid en ritualisme en formaliteit en dwaling en onverschilligheid, maar ik zeg jullie dat het enige boven alles dat Gods Geest bedroeft, dit gebrek aan liefde is. Laat elk hart zichzelf onderzoeken en vraag of God het mag onderzoeken.

Onze liefde toont Gods kracht

Waarom wordt ons geleerd dat "de vrucht van de Geest liefde is*"? Omdat de Geest van God gekomen is om van ons dagelijks leven een tentoonstelling van goddelijke kracht te maken en een openbaring van wat God voor zijn kinderen kan doen.*
In het tweede en vierde hoofdstuk van Handelingen lezen we dat de discipelen één hart en één ziel hadden. Gedurende de drie jaar dat zij met Christus hadden gewandeld, waren zij nooit in die geest geweest. Al het onderwijs van Christus kon hen niet één hart en één ziel maken. Maar de Heilige Geest kwam uit de hemel en bracht de liefde van God in hun harten, en zij waren één van hart en één van ziel. Dezelfde Heilige Geest die de liefde van de Hemel in hun harten bracht, moet

ook ons vervullen. Minder is niet genoeg. Net zoals Christus deed, kan iemand drie jaar lang liefde prediken met de tong van een engel, maar dat zou niemand leren om lief te hebben, tenzij de kracht van de Heilige Geest op hem zou komen om de liefde van de Hemel in zijn hart te brengen.

Denk eens aan de kerk in het algemeen. Wat een verdeeldheid! Denk aan de verschillende lichamen. Neem de kwestie van heiligheid, neem de kwestie van het reinigende bloed, neem de kwestie van de doop met de Geest - wat een meningsverschillen worden er onder gelovigen veroorzaakt door zulke vragen! Dat er meningsverschillen zijn, verontrust mij niet. We hebben niet dezelfde constitutie en hetzelfde temperament en verstand. Maar hoe vaak worden haat, bitterheid, minachting, scheiding en liefdeloosheid veroorzaakt door de heiligste waarheden van Gods Woord! Onze leer, onze geloofsbelijdenissen, zijn belangrijker geweest dan liefde. We denken vaak dat we ons sterk maken voor de waarheid en we vergeten Gods gebod om de waarheid *in liefde* te spreken. En zo was het in de tijd van de reformatie tussen de lutherse en calvinistische kerken. Wat een bitterheid was er toen met betrekking tot het Heilig Avondmaal, dat bedoeld was als de band van eenheid tussen alle gelovigen! En zo zijn door de eeuwen heen de allerliefste waarheden van God bergen geworden die ons van elkaar hebben gescheiden.

Als we in kracht willen bidden, en als we willen dat de Heilige Geest in kracht neerdaalt, en als we inderdaad willen dat God Zijn Geest zal uitstorten, dan moeten we een verbond met God aangaan dat we elkaar liefhebben met een hemelse liefde.

Ben je daar klaar voor? Alleen dat is ware liefde die groot genoeg is om alle kinderen van God op te nemen, de meest liefdeloze en ongeliefde, en onwaardige, en ondraaglijke en moeilijke. Als mijn gelofte - absolute overgave aan God - waar was, dan moet dat ook een absolute overgave betekenen aan de goddelijke liefde om mij te vervullen; om een dienaar van liefde te zijn om elk kind van God om mij heen lief te hebben. "De vrucht van de Geest is liefde."
Oh, God deed iets wonderbaarlijks toen Hij Christus, aan Zijn rechterhand, de Heilige Geest gaf om neer te dalen uit het hart van de Vader en Zijn eeuwige liefde. En wat hebben we de Heilige Geest gedegradeerd tot een kracht waarmee we ons werk moeten doen! God vergeef het ons! O, dat de Heilige Geest in ere gehouden mocht worden als een kracht om ons te vullen met het leven en de natuur van God en Christus!

Christelijk werk vereist liefde

"De vrucht van de Geest is liefde." Ik vraag opnieuw: Waarom is dat zo? En het antwoord komt: *Dat is de enige kracht waarin christenen echt hun werk kunnen doen.*
Ja, dat is wat we nodig hebben. We willen niet alleen liefde die ons met elkaar verbindt, maar we willen een goddelijke liefde in ons werk voor de verlorenen om ons heen. O, ondernemen we niet vaak veel werk, net zoals mensen filantropisch werk doen, vanuit een natuurlijke geest van medeleven voor onze medemensen? Doen we niet vaak christelijk werk omdat onze predikant of vriend ons daartoe oproept? En doen we niet vaak christelijk werk met een zekere ijver, maar zonder een doopsel van liefde te hebben gehad?

Mensen vragen vaak: "Wat is de vuurdoop?"
Ik heb meer dan eens geantwoord: Ik ken geen vuur zoals het vuur van God, het vuur van eeuwige liefde dat het offer op Golgotha verteerde. De doop van de liefde is wat de Kerk nodig heeft, en om die te krijgen moeten we meteen beginnen op ons gezicht voor God neer te buigen in belijdenis, en smeken: "Heer, laat liefde uit de hemel in mijn hart stromen. Ik geef mijn leven op om te bidden en te leven als iemand die zichzelf heeft overgegeven zodat de eeuwige liefde in hem kan wonen en hem kan vervullen."
Ah, ja, als de liefde van God in onze harten was, wat een verschil zou dat maken! Er zijn honderden gelovigen die zeggen:
"Ik werk voor Christus en ik voel dat ik veel harder zou kunnen werken, maar ik heb de gave niet. Ik weet niet hoe of waar ik moet beginnen. Ik weet niet wat ik kan doen."
Broeder, zuster, vraag God om je te dopen met de Geest van liefde, en liefde zal zijn weg vinden. Liefde is een vuur dat door elke moeilijkheid heen zal branden. Je kunt een verlegen, aarzelend mens zijn, die niet goed kan spreken, maar liefde kan overal doorheen branden. God vervul ons met liefde! We hebben het nodig voor ons werk. Je hebt veel ontroerende verhalen gelezen over geuite liefde en je hebt gezegd: "Wat mooi! Niet zo lang geleden hoorde ik er een. Een dame was gevraagd om te spreken in een opvangtehuis waar een aantal arme vrouwen waren. Toen ze daar aankwam en met de juffrouw naar het raam ging, zag ze buiten een ellendig voorwerp zitten en vroeg:
"Wie is dat?"

De juffrouw antwoordde: "Ze is al dertig of veertig keer in het huis geweest, en ze is altijd weer weggegaan. Er kan niets met haar gedaan worden, ze is zo laag en hard."
Maar de juffrouw zei: "Ze moet binnenkomen."
De dame zei toen: "We hebben op je gewacht, en het gezelschap is verzameld, en je hebt maar een uur voor de toespraak."
De vrouw antwoordde: "Nee, dit is belangrijker"; en ze ging naar buiten waar de vrouw zat en zei:
"Mijn zus, wat is er aan de hand ?" "Ik ben je zus niet," was het antwoord.
Toen legde de dame haar hand op haar en zei: "Ja, ik ben je zus en ik hou van je"; en zo sprak ze tot het hart van de arme vrouw geraakt was.
Het gesprek duurde enige tijd en het gezelschap wachtte geduldig. Uiteindelijk bracht de dame de vrouw de kamer binnen. Daar zat het arme, vernederde schepsel, vol schaamte. Ze wilde niet op een stoel zitten, maar ging op een krukje naast de stoel van de spreker zitten, en die liet haar tegen zich aanleunen, met haar armen om de nek van de arme vrouw, terwijl ze tot het verzamelde volk sprak. En die liefde raakte het hart van de vrouw; ze had iemand gevonden die echt van haar hield, en die liefde gaf toegang tot de liefde van Jezus.
Loof God! Er is liefde op aarde in de harten van Gods kinderen; maar o, dat er meer was!
O God, doop onze predikanten met een tedere liefde, en onze zendelingen, en onze bijbellezers, en onze werkers, en onze verenigingen van jonge mannen en jonge vrouwen. O, dat God nu met ons zou beginnen en ons zou dopen met hemelse liefde!

Liefde inspireert voorbede

Nogmaals. *Alleen liefde kan ons geschikt maken voor het werk van voorbede.*

Ik heb gezegd dat liefde ons op ons werk moet voorbereiden. Weet je wat het moeilijkste en belangrijkste werk is dat gedaan moet worden voor deze zondige wereld? Het is het werk van voorbede, het werk van naar God gaan en de tijd nemen om Hem vast te houden.

Een man kan een ernstig christen zijn, een ernstig predikant, en een man kan goed doen, maar helaas! hoe vaak moet hij bekennen dat hij maar weinig weet van wat het is om bij God te vertoeven. Moge God ons de grote gave geven van een bemiddelende geest, een geest van gebed en smeking!

Laat me je in de naam van Jezus vragen om geen dag voorbij te laten gaan zonder te bidden voor alle heiligen en voor al Gods volk. Ik merk dat er christenen zijn die daar weinig aan denken. Ik merk dat er gebedsverenigingen zijn die voor de leden bidden en niet voor alle gelovigen. Ik bid u, neem de tijd om te bidden voor de Kerk van Christus. Het is goed om voor de heidenen te bidden, zoals ik al gezegd heb. God help ons om meer voor hen te bidden. Het is goed om te bidden voor zendelingen en voor evangelisatiewerk, en voor de onbekeerden. Maar Paulus vertelde mensen niet om te bidden voor de heidenen of de onbekeerden. Paulus vertelde hen om te bidden voor gelovigen. Maak dit elke dag je eerste gebed: "Heer, zegen Uw heiligen overal."

De toestand van de Kerk van Christus is onbeschrijflijk laag. Pleit voor Gods volk dat Hij hen bezoekt, pleit voor elkaar, pleit voor alle gelovigen die voor God proberen te werken. Laat liefde je hart vullen. Vraag Christus om het elke dag opnieuw in je uit te storten. Probeer het in je te krijgen door

de Heilige Geest van God: Ik ben afgezonderd tot de Heilige Geest, en de vrucht van de Geest is liefde. God help ons om het te begrijpen.
Moge God toestaan dat we dag na dag leren om rustiger op Hem te wachten. Wacht niet alleen op God voor onszelf, of de kracht om dat te doen zal snel verloren gaan; maar geef onszelf over aan de bediening en de liefde van voorbede, en bid meer voor Gods volk, voor Gods mensen om ons heen, voor de Geest van liefde in onszelf en in hen, en voor het werk van God waar we mee verbonden zijn; en het antwoord zal zeker komen, en ons wachten op God zal een bron van onnoemelijke zegen en kracht zijn. "De vrucht van de Geest is liefde."
Heb jij een gebrek aan liefde te belijden voor God? Doe dan belijdenis en zeg voor Hem: "O Heer, mijn gebrek aan hart, mijn gebrek aan liefde - ik belijd het." En geloof dan, terwijl je dat gemis aan Zijn voeten werpt, dat het bloed je reinigt, dat Jezus komt in Zijn machtige, reinigende, reddende liefde.

"De vrucht van de Geest is liefde."

AFGESCHEIDEN TOT DE HEILIGE GEEST

> *"In de gemeente te Antiochië waren profeten en leraars, zoals Barnabas en Simeon, die Niger werd genoemd, en Lucius van Cyrene en Manaen en Saul. Cyrene, en Manaen ... en Saul.*
> *"Terwijl zij de Heer dienden en vastten, zei de Heilige Geest: Scheid mij Barnabas en Saul voor het werk waartoe Ik hen geroepen heb.*
> *"En als zij gevast en gebeden hadden en hun de handen opgelegd hadden, zonden zij hen weg. Alzo vertrokken zij, door den Heiligen Geest gezonden, naar Seleucia" (Handelingen 13:1-4).*

In het verhaal van onze tekst zullen we enkele kostbare gedachten vinden om ons te leiden over wat God van ons wil en wat God voor ons wil doen. De grote les van de geciteerde verzen is deze: *De Heilige Geest is de regisseur van het werk van God op aarde.* En wat we moeten doen als we op de juiste manier voor God willen werken, en als God ons werk wil zegenen, is erop toezien dat we in een juiste verhouding tot de Heilige Geest staan, dat we Hem elke dag de ereplaats geven die Hem toekomt, en dat in al ons werk en (wat meer is) in ons hele innerlijke privéleven, de Heilige Geest altijd de eerste plaats zal hebben. Laat me je wijzen op enkele van de kostbare gedachten die onze passage suggereert.
Ten eerste zien we dat *God Zijn eigen plannen heeft met betrekking tot Zijn koninkrijk.*
Zijn kerk in Antiochië was gevestigd. God had bepaalde plannen en bedoelingen met betrekking tot Azië, en met

betrekking tot Europa, Hij had ze bedacht; ze waren van Hem en Hij maakte ze bekend aan Zijn dienaren.
Onze grote Bevelhebber organiseert elke campagne en Zijn generaals en officieren kennen niet altijd de grote plannen. Ze krijgen vaak verzegelde bevelen en moeten op Hem wachten voor wat Hij hen als bevelen geeft. God in de Hemel heeft wensen en een wil met betrekking tot elk werk dat gedaan moet worden en de manier waarop het gedaan moet worden. Gezegend is de man die in Gods geheimen komt en onder God werkt.
Enkele jaren geleden openden we in Wellington, Zuid-Afrika, waar ik woon, een Missie-instituut - wat daar een mooi groot gebouw is. Bij onze openingsdienst zei de directeur iets dat ik nooit ben vergeten. Hij merkte op:
"Vorig jaar kwamen we hier bijeen om de eerste steen te leggen, en wat was er toen te zien? Niets dan afval, stenen en bakstenen, en ruïnes van een oud gebouw dat was afgebroken. Daar legden we de eerste steen en slechts weinigen wisten wat het gebouw was dat zou verrijzen. Niemand wist het tot in de kleinste details, behalve één man, de architect. In zijn geest was het allemaal duidelijk, en toen de aannemer en de metselaar en de timmerman aan het werk gingen, namen ze hun bevelen van hem aan, en de nederigste arbeider moest gehoorzaam zijn aan bevelen, en het bouwwerk verrees, en dit prachtige gebouw is voltooid. En zo," voegde hij eraan toe, "is dit gebouw dat we vandaag openen slechts het fundament van een werk waarvan alleen God weet wat het zal worden." Maar God heeft Zijn werkers en Zijn plannen duidelijk uitgestippeld, en onze positie is om te wachten, dat God ons zoveel van Zijn wil meedeelt als elke keer nodig is.

We moeten gewoon trouw zijn in gehoorzaamheid en Zijn bevelen uitvoeren. God heeft een plan voor Zijn Kerk op aarde. Maar helaas maken we maar al te vaak ons eigen plan en denken we dat we weten wat er moet gebeuren. We vragen God eerst om onze zwakke inspanningen te zegenen, in plaats van absoluut te weigeren te gaan tenzij God ons voorgaat. God heeft het werk en de uitbreiding van Zijn koninkrijk gepland. De Heilige Geest heeft de leiding over dat werk aan Hem gegeven. "Het werk waartoe Ik hen geroepen heb." Moge God ons daarom helpen om bang te zijn om "de ark van God" aan te raken, behalve als we geleid worden door de Heilige Geest.

Dan de *tweede* gedachte - *God is bereid en in staat om Zijn dienaren te openbaren wat Zijn wil is.*

Ja, gezegend zij God, er komen nog steeds mededelingen uit de hemel naar beneden! Zoals we hier lezen wat de Heilige Geest zei, zo zal de Heilige Geest nog steeds tot Zijn Kerk en Zijn volk spreken. In deze latere dagen heeft Hij het vaak gedaan. Hij is tot individuele mensen gekomen en door Zijn goddelijk onderwijs heeft Hij hen naar werkvelden geleid die anderen in eerste instantie niet konden begrijpen of goedkeuren, naar wegen en methoden die zichzelf niet aansloten bij de meerderheid. Maar de Heilige Geest onderwijst Zijn mensen nog steeds in onze tijd. Godzijdank is in onze buitenlandse zendingsgenootschappen en in onze thuiszendingen, en in duizend vormen van werk, het leiden van de Heilige Geest bekend, maar (we zijn allemaal bereid, denk ik, om te bekennen) *te weinig* en we moeten een plechtige verklaring afleggen voor God: O God, we willen meer op U wachten om ons Uw Wil te tonen.

Vraag God niet alleen om kracht. Menig christen heeft zijn eigen plan om te werken, maar God moet de kracht sturen. De man werkt in zijn eigen wil en God moet de genade geven - de enige reden waarom God vaak zo weinig genade en zo weinig succes geeft. Maar laten we allemaal onze plaats voor God innemen en zeggen:
"Wat gedaan wordt in de wil van God zal de kracht van God niet onthouden worden; wat gedaan wordt in de wil van God moet de machtige zegen van God hebben." En laat dus ons eerste verlangen zijn om de wil van God geopenbaard te krijgen.
Als je me vraagt of het gemakkelijk is om deze mededelingen uit de Hemel te krijgen en ze te begrijpen? Ik kan je het antwoord geven. Het is gemakkelijk voor hen die in goede gemeenschap met de Hemel zijn en die de kunst verstaan om in gebed op God te wachten.
Hoe vaak vragen we ons af: Hoe kan iemand de wil van God kennen? En mensen willen, als ze in verwarring zijn, heel ernstig bidden dat God hen onmiddellijk antwoordt. Maar God kan Zijn wil alleen openbaren aan een hart dat nederig, teder en leeg is. God kan Zijn wil in verlegenheid en speciale moeilijkheden alleen openbaren aan een hart dat geleerd heeft Hem trouw te gehoorzamen en te eren in kleine dingen en in het dagelijks leven.
Dat brengt me bij de *derde* gedachte - *Let op de gezindheid waarmee de Geest Gods wil openbaart.*
Wat lezen we hier? Er waren een aantal mannen die de Heer dienden en vastten, en de Heilige Geest kwam en sprak tot hen. Sommige mensen begrijpen deze passage heel goed als een verwijzing naar een zendingscommissie in onze tijd. We zien dat er een open veld is, en we hebben onze zending op

andere velden gehad, en we gaan naar dat veld. We hebben dat zo goed als geregeld en we bidden erover. Maar de positie was heel anders in die vroegere dagen. Ik betwijfel of iemand van hen aan Europa dacht, want later probeerde zelfs Paulus zelf terug te gaan naar Azië, totdat het nachtvisioen hem riep door de wil van God. Kijk naar die mannen. God had wonderen gedaan. Hij had de Kerk uitgebreid naar Antiochië en Hij had rijke en grote zegen gegeven. Nu waren hier deze mannen die de Heer dienden, Hem dienden met bidden en vasten. Wat een diepe overtuiging hebben zij - "Het moet allemaal rechtstreeks uit de Hemel komen. We zijn in gemeenschap met de opgestane Heer; we moeten een hechte vereniging met Hem hebben, en op de een of andere manier zal Hij ons laten weten wat Hij wil." En daar stonden ze, leeg, onwetend, hulpeloos, blij en vreugdevol, maar diep verootmoedigd. "O Heer," leken ze te zeggen, "wij zijn Uw dienaren, en in vasten en gebed wachten wij op U. Wij zijn Uw dienaren.
Wat is Uw wil voor ons?"
Was het niet hetzelfde met Petrus? Hij was op het dak van het huis, vastend en biddend, en hij dacht nauwelijks aan het visioen en het bevel om naar Caesarea te gaan. Hij was onwetend over wat zijn werk zou kunnen zijn.
Het is in harten die volledig overgegeven zijn aan de Heere Jezus, in harten die zich afzonderen van de wereld en zelfs van gewone godsdienstoefeningen, en die zichzelf overgeven in intens gebed om naar hun Heer te kijken - het is in zulke harten dat de hemelse wil van God openbaar zal worden. Je weet dat het woord vasten een tweede keer voorkomt (in het derde vers): "Zij vastten en baden." Als je bidt, ga je graag je kamer in, volgens het gebod van Jezus, en sluit je de deur. Je

sluit zaken en gezelschap en plezier en alles wat kan afleiden buiten, en je wilt alleen zijn met God. Maar op één manier volgt zelfs de materiële wereld je daar. Je moet eten. Deze mannen wilden zich afsluiten van de invloeden van het materiële en het zichtbare, en ze vastten. Wat ze aten was eenvoudigweg genoeg om in de behoeften van de natuur te voorzien, en in de intensiteit van hun ziel dachten ze uitdrukking te geven aan hun loslaten van alles op aarde in hun vasten voor God. O, moge God ons die intensiteit van verlangen geven, die afzondering van alles, omdat we op God willen wachten, zodat de Heilige Geest ons Gods gezegende wil kan openbaren.

De *vierde* gedachte - Wat is nu de wil van God zoals de Heilige Geest die openbaart? Het is vervat in één zin: *Afscheiding tot de Heilige Geest.* Dat is de grondtoon van de boodschap uit de Hemel. "Scheid Mij Barnabas en Saul af voor het werk waartoe Ik hen geroepen heb. Het werk is van Mij, en Ik zorg ervoor, en Ik heb deze mannen uitgekozen en geroepen, en Ik wil dat jullie, de

Kerk van Christus op aarde voor mij apart zetten."

Bekijk deze hemelse boodschap in zijn tweevoudige aspect. De mannen moesten apart gezet worden voor de Heilige Geest, en *de Kerk moest dit afscheidingswerk doen.* De Heilige Geest kon erop vertrouwen dat deze mannen het in een juiste geest zouden doen. Zij verbleven daar in gemeenschap met de hemelse en de Heilige Geest kon tegen hen zeggen: "Doe het werk om deze mannen te scheiden." En dit waren de mannen die de Heilige Geest had voorbereid, en Hij kon van hen zeggen: "Laat hen voor Mij worden afgezonderd."

Hier komen we bij de wortel, bij het eigenlijke leven van de behoefte aan christelijke werkers. De vraag is:
Wat is er nodig opdat de kracht van God krachtiger op ons zou rusten, opdat de zegen van God overvloediger zou worden uitgestort over die arme, ellendige mensen en verloren zondaars onder wie wij werken? En het antwoord uit de hemel is:
"Ik wil mannen die tot de Heilige Geest zijn afgezonderd."
Wat houdt dat in? Je weet dat er twee geesten op aarde zijn. Christus zei, toen Hij over de Heilige Geest sprak: "De wereld kan Hem niet ontvangen." Paulus zei: "Wij hebben niet de geest van de wereld ontvangen, maar de Geest die uit God is." Dat is het grote gemis in elke werker - de geest van de wereld die uitgaat en de Geest van God die binnenkomt om bezit te nemen van het innerlijke leven en van het hele wezen.
Ik weet zeker dat er werkers zijn die vaak tot God roepen dat de Heilige Geest over hen komt als een Geest van kracht voor hun werk, en als ze die mate van kracht voelen en zegen krijgen, dan danken ze God daarvoor. Maar God wil iets meer en iets hogers. God wil dat we de Heilige Geest zoeken als een Geest van kracht in ons eigen hart en leven, om onszelf te overwinnen en de zonde uit te drijven,

Er is een verschil tussen de kracht van de Geest als gave en de kracht van de Geest voor de genade van een heilig leven. Een man kan vaak een mate van de kracht van de Geest hebben, maar als er geen grote mate van de Geest is als de Geest van genade en heiligheid, zal het gebrek in zijn werk openbaar worden. Hij kan het middel tot bekering zijn, maar hij zal nooit mensen op weg helpen naar een hogere

standaard van geestelijk leven, en wanneer hij sterft, kan een groot deel van zijn werk ook sterven.
Maar een man die is afgescheiden van de Heilige Geest is een man die is opgegeven om te zeggen:
"Vader, laat de Heilige Geest volledig heersen over mij, in mijn huis, in mijn humeur, in elk woord van mijn tong, in elke gedachte van mijn hart, in elk gevoel tegenover mijn medemensen; laat de Heilige Geest volledig bezit hebben."
Is dat het verlangen en het verbond van je hart met je God - om een man of een vrouw te zijn die is afgescheiden en overgegeven aan de Heilige Geest? Ik bid dat je luistert naar de stem van de Hemel. "Scheid mij af," zei de Heilige Geest. Ja, afgescheiden tot de Heilige Geest. Moge God toestaan dat het Woord tot in het diepst van ons wezen komt om ons te onderzoeken, en als we ontdekken dat we niet helemaal uit de wereld zijn gekomen, als God ons ontdekt dat het eigen leven, de eigen wil er nog is, zal Hij je reinigen.

Man, vrouw, broeder, zuster, je bent een werker die gescheiden is tot de Heilige Geest. Is dat waar? Is dat je verlangen geweest? Is dat je overgave geweest? Is dat wat je verwacht door geloof in de kracht van onze opgestane en almachtige Heer Jezus? Zo niet, dan is hier de roep van geloof en hier is de sleutel van zegen - afgescheiden van de Heilige Geest. God schrijf het woord in onze harten!
Ik zei dat de Heilige Geest tot die kerk sprak als een kerk die in staat was om dat werk te doen. De Heilige Geest vertrouwde hen. God geve dat onze kerken, onze zendingsgenootschappen en onze arbeidersvakbonden, dat al onze bestuurders en raden en commissies mannen en vrouwen mogen zijn die *geschikt zijn voor het werk van het*

scheiden van arbeiders tot de Heilige Geest. Ook dat kunnen we God vragen. Dan komt mijn *vijfde* gedachte en die is deze - *Dit heilige partnerschap met de Heilige Geest in dit werk wordt een kwestie van bewustzijn en van actie.* Wat deden deze mannen? Ze zetten Paulus en Barnabas apart en dan staat er over die twee geschreven dat ze, uitgezonden door de Heilige Geest, naar Seleucia gingen. Oh, wat een gemeenschap! De Heilige Geest in de hemel die een deel van het werk doet, mensen op aarde die het andere deel doen. Na de wijding van de mannen op aarde staat er in Gods geïnspireerde Woord dat zij werden uitgezonden door de Heilige Geest.

En zie hoe dit partnerschap oproept tot nieuw bidden en vasten. Ze hadden een bepaalde tijd de Heer gediend en gevast, misschien wel dagen; en de Heilige Geest spreekt, en ze moeten het werk doen en een partnerschap aangaan, en meteen komen ze samen om meer te bidden en te vasten. Dat is de geest waarin zij het bevel van hun Heer gehoorzamen. En dat leert ons dat we niet alleen in het begin van ons christelijk werk, maar al die tijd onze kracht in gebed moeten hebben. Als er één gedachte is met betrekking tot de Kerk van Christus, die soms met overweldigend verdriet bij me opkomt; als er één gedachte is met betrekking tot mijn eigen leven waarvoor ik me schaam; als er één gedachte is waarvan ik voel dat de Kerk van Christus die niet heeft aanvaard en niet heeft begrepen; als er één gedachte is die me tot God doet bidden: "O, leer ons door Uw genade nieuwe dingen" - dan is dat de wonderbaarlijke kracht die gebed in het koninkrijk hoort te hebben. We hebben er zo weinig gebruik van gemaakt.

We hebben allemaal de uitdrukking van Christen in het grote werk van Bunyan gelezen, toen hij ontdekte dat hij de sleutel in zijn borst had die de kerker moest ontsluiten. Wij hebben de sleutel die de kerker van het atheïsme en het heidendom kan ontsluiten. Maar, o! we zijn veel meer bezig met ons werk dan met bidden. We geloven meer in het spreken tot mensen dan in het spreken tot God. Leer van deze mannen dat het werk dat de Heilige Geest ons opdraagt ons moet oproepen tot nieuw vasten en gebed, tot nieuwe afzondering van de geest en de genoegens van de wereld, tot nieuwe toewijding aan God en aan Zijn gemeenschap. Die mannen gaven zichzelf over aan vasten en gebed, en als er in al ons gewone christelijke werk meer gebed zou zijn, zou er meer zegen zijn in ons eigen innerlijke leven. Als we voelden en bewezen en getuigden aan de wereld dat onze enige kracht lag in het elke minuut in contact blijven met Christus, elke minuut God toestaan om in ons te werken - als dat onze geest was, zou dan niet, door de genade van God, ons leven heiliger zijn? Zouden ze niet overvloediger vruchtbaar zijn? Ik ken nauwelijks een plechtiger waarschuwing in Gods Woord dan die welke we vinden in hert derde hoofdstuk van Galaten, waar Paulus vraagt:
"Zijt gij, begonnen in de Geest, nu volmaakt door het vlees?" Begrijp je wat dat betekent? Een verschrikkelijk gevaar in christelijk werk, net als in een christelijk leven dat met veel gebed is begonnen, begonnen in de Heilige Geest, is dat het geleidelijk wordt afgeschoven op de lijnen van het vlees; en het woord komt: "Begonnen zijnde in de Geest, wordt gij nu volmaakt door het vlees?" In de tijd van onze eerste verwarring en hulpeloosheid baden we veel tot God, en God antwoordde en God zegende, en onze organisatie werd

vervolmaakt, en onze groep van werkers werd groot; maar geleidelijk hebben de organisatie en het werk en de haast zo'n bezit van ons genomen, dat de kracht van de Geest, waarin we begonnen toen we een klein gezelschap waren, bijna verloren is gegaan. O, ik bid u, let hier goed op! Het was met nieuw bidden en vasten, met meer bidden en vasten, dat dit gezelschap van discipelen het bevel van de Heilige Geest uitvoerde: "Mijn ziel, wacht alleen op God." Dat is ons hoogste en belangrijkste werk.
De Heilige Geest komt in antwoord op gelovig gebed.
Weet je, toen de verhoogde Jezus was opgestegen naar de troon, was de voetbank van de troon tien dagen lang de plaats waar Zijn wachtende discipelen tot Hem riepen. En dat is de wet van het koninkrijk - de Koning op de troon, de dienaren op de voetbank. Moge God ons daar onophoudelijk vinden!
Dan komt de *laatste* gedachte - *Wat een geweldige zegen komt er als de Heilige Geest het werk mag leiden en als het in gehoorzaamheid aan Hem wordt uitgevoerd!* Je kent het verhaal van de zending waarop Barnabas en Saul werden uitgezonden. Je weet welke kracht er bij hen was. De Heilige Geest stuurde hen en zij gingen van plaats tot plaats met grote zegen. De Heilige Geest was hun leider verderop. Je herinnert je hoe het door de Geest was dat Paulus werd verhinderd om weer naar Azië te gaan, en werd weggeleid naar Europa. O, de zegen die op dat kleine gezelschap rustte en op hun bediening voor de Heer! Ik bid u, laten we leren geloven dat God een zegen voor ons heeft. De Heilige Geest, in wiens handen God het werk heeft gelegd, wordt "de uitvoerende macht van de Heilige Drie-eenheid" genoemd. De Heilige Geest heeft niet alleen macht, maar ook de Geest van liefde. Hij waakt over deze duistere wereld en elk gebied

van het werk erin, en Hij is bereid om te zegenen. En waarom is er niet meer zegen? Daar kan maar één antwoord op zijn. We hebben de Heilige Geest niet geëerd zoals we hadden moeten doen. Is er iemand die kan zeggen dat dat niet waar is? Staat niet elk nadenkend hart klaar om uit te roepen: "God vergeef me dat ik de Heilige Geest niet heb geëerd zoals ik had moeten doen, dat ik Hem verdriet heb gedaan, dat ik mezelf, het vlees en mijn eigen wil heb laten werken waar de Heilige Geest geëerd had moeten worden! Moge God mij vergeven dat ik mezelf, het vlees en mijn eigen wil heb toegestaan om de plaats in te nemen die God aan de Heilige Geest wilde geven!

O, de zonde is groter dan we beseffen! Geen wonder dat er zoveel zwakheid en mislukking is in de Kerk van Christus!

PETRUS' BEROUW

> *"En de Heer wendde zich om en zag Petrus aan. En Petrus herinnerde zich het woord des Heren, hoe Hij tot hem gezegd had: Eer de haan kraait, zult gij Mij driemaal verloochenen. En Petrus ging uit en weende bitter" (Lukas 22:61, 62).*

Dat was het keerpunt in de geschiedenis van Petrus. Christus had tegen hem gezegd: "Gij kunt Mij nu niet volgen." Petrus was niet in een geschikte staat om Christus te volgen, omdat hij niet tot een einde van zichzelf was gebracht; hij kende zichzelf niet, en daarom kon hij Christus niet volgen. Maar toen hij naar buiten ging en bitter huilde, kwam de grote verandering. Christus zei eerder tegen hem: "Wanneer gij bekeerd zijt, versterk dan uw broeders." Dit is het punt waarop Petrus zich bekeerde van zichzelf tot Christus.

Ik dank God voor het verhaal van Petrus. Ik ken geen man in de Bijbel die ons meer troost geeft. Als we kijken naar zijn karakter, zo vol mislukkingen, en naar wat Christus van hem heeft gemaakt door de kracht van de Heilige Geest, dan is er hoop voor ieder van ons. Maar vergeet niet dat voordat Christus Petrus kon vullen met de Heilige Geest en een nieuw mens van hem kon maken, hij bitter moest huilen; hij moest vernederd worden. Als we dit willen begrijpen, denk ik dat er vier punten zijn waar we naar moeten kijken. Laten we eerst kijken naar *Petrus als toegewijde discipel van Jezus;* vervolgens naar *Petrus toen hij zijn eigen leven leidde;* dan naar *Petrus in zijn berouw;* en als laatste naar *wat Christus van Petrus maakte door de Heilige Geest.*

Petrus de toegewijde discipel van Christus

Christus riep Petrus op om zijn netten te verlaten en Hem te volgen. Petrus deed het meteen en kon daarna met recht tegen de Heer zeggen:
"Wij hebben alles verlaten en zijn U gevolgd." Petrus was een man van *absolute overgave en gehoorzaamheid*. Je herinnert je dat Christus tegen hem zei: "Werp je net uit en laat het in de diepte zakken." Petrus de visser wist dat er geen vis was, want ze hadden de hele nacht gezwoegd en niets gevangen; maar hij zei: "Op Uw woord zal ik het net laten zakken." Hij onderwierp zich aan het woord van Jezus. Verder was hij een man *met een groot geloof.* Toen hij Christus op de zee zag lopen, zei hij: "Heer, als Gij het zijt, beveel mij tot U te komen"; en op de stem van Christus stapte hij uit de boot en liep over het water.
En Petrus was een man met *geestelijk inzicht.* Toen Christus de discipelen vroeg: "Wie zegt gij dat Ik ben?" kon Petrus antwoorden: "Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God." En Christus zei: "Gezegend zijt gij, Simon Barjona, want vlees en bloed heeft het u niet geopenbaard, maar Mijn Vader die in de hemelen is." En Christus sprak over hem als de man van de rots, en over het feit dat hij de sleutels van het koninkrijk had. Petrus was een prachtig man, een toegewijd discipel van Jezus, en als hij vandaag de dag nog zou leven, zou iedereen zeggen dat hij een gevorderd christen was. En toch ontbrak er veel in Petrus!

Petrus leeft het leven van zichzelf

Je herinnert je dat vlak nadat Christus tegen hem had gezegd: "Vlees en bloed hebben het u niet geopenbaard, maar mijn

Vader die in de hemelen is", Christus begon te spreken over Zijn lijden, en Petrus durfde te zeggen: "Het zij verre van U, Heer; dit zal U niet geschieden." Toen moest Christus zeggen: "Ga achter Mij staan, Satan, want gij weet niet wat van God is, maar wat van mensen is."
Petrus vertrouwde in zijn eigen wil op zijn eigen wijsheid en verbood Christus eigenlijk om te gaan en te sterven. Waar kwam dat vandaan? Petrus vertrouwde op zichzelf en zijn eigen gedachten over goddelijke dingen. We zien later meer dan eens dat er onder de discipelen een vraag was wie de grootste moest zijn, en Petrus was een van hen, en hij dacht dat hij recht had op de allereerste plaats. Hij zocht zijn eigen eer zelfs boven die van de anderen. Het was het leven van het eigen ik dat sterk was in Petrus. Hij had zijn boten en netten achtergelaten, maar niet zijn oude ik.
Toen Christus met hem over Zijn lijden had gesproken en had gezegd: "Ga achter Mij staan, Satan," vervolgde Hij door te zeggen: "Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volge Mij." Niemand kan Hem volgen, tenzij hij dat doet. Het eigen ik moet volkomen verloochend worden. Wat betekent dat? Toen Petrus Christus verloochende, lezen we dat hij drie keer zei: "Ik ken die man niet"; met andere woorden: "Ik heb niets met Hem te maken; Hij en ik zijn geen vrienden; ik ontken enige band met Hem te hebben." Christus vertelde Petrus dat hij zichzelf moest verloochenen. Het eigen ik moet worden genegeerd en elke aanspraak erop moet worden afgewezen. Dat is de wortel van waar discipelschap; maar Petrus begreep het niet en kon het niet gehoorzamen. En wat gebeurde er? Toen de laatste nacht aanbrak, zei Christus tegen hem:

"Voordat de haan twee keer kraait, zult gij mij drie keer verloochenen."
Maar met welk een zelfvertrouwen zei Petrus: "Al zouden allen u verlaten, toch zal ik het niet doen. Ik ben bereid met u te gaan, in de gevangenis en in de dood."
Petrus meende het oprecht, en Petrus was echt van plan om het te doen; maar Petrus kende zichzelf niet. Hij geloofde niet dat hij zo slecht was als Jezus zei.
We denken misschien aan individuele zonden die tussen ons en God in staan, maar wat moeten we doen met dat eigen leven dat helemaal onrein is, onze eigen natuur? Wat moeten we doen met dat vlees dat volledig onder de macht van de zonde is? Verlossing daarvan is wat we nodig hebben. Petrus wist het niet, en daarom ging hij in zijn zelfvertrouwen verder en verloochende zijn Heer.
Merk op hoe Christus dat woord twee keer gebruikt. De eerste keer zei Hij tegen Petrus*: "Verloochen jezelf";* de tweede keer zei Hij tegen Petrus*: "Gij zult mij verloochenen."*
Het is één van de twee. Er is geen keuze voor ons; we moeten óf onszelf verloochenen óf Christus verloochenen. Er zijn twee grote machten die met elkaar vechten - de eigen natuur in de macht van de zonde en Christus in de macht van God. Een van beide moet in ons heersen.
Het was zichzelf dat de Duivel maakte. Hij was een engel van God, maar hij wilde zichzelf verheffen. Hij werd een duivel. Het eigen ik was de oorzaak van de val van de mens. Eva wilde iets voor zichzelf en zo vielen onze eerste ouders in alle ellende van de zonde. Wij, hun kinderen, hebben een afschuwelijke zondige natuur geërfd.

Petrus' berouw

Petrus verloochende zijn Heer drie keer, en toen keek de Heer naar hem; en die blik van Jezus brak het hart van Petrus, en ineens opende zich voor hem de vreselijke zonde die hij had begaan, de vreselijke mislukking die was gekomen, en de diepte waarin hij was gevallen, en "Petrus ging naar buiten en weende bitter."

O, wie kan zeggen wat dat berouw geweest moet zijn?

Tijdens de volgende uren van die nacht, en de volgende dag, toen hij Christus gekruisigd en begraven zag, en de volgende dag, de Sabbat - o, in wat voor hopeloze wanhoop en schaamte moet hij die dag hebben doorgebracht!

"Mijn Heer is weg, mijn hoop is weg en ik heb mijn Heer verloochend. Na dat leven van liefde, na die gezegende gemeenschap van drie jaar, heb ik mijn Heer verloochend. God heb medelijden met mij!"

Ik denk niet dat we kunnen beseffen in welke diepte van vernedering Petrus toen zonk. Maar dat was het keerpunt en de verandering; en op de eerste dag van de week werd Christus gezien door Petrus, en 's avonds ontmoette Hij hem met de anderen. Later bij het meer van Galilea vroeg Hij hem: "Hebt gij Mij lief?" totdat Petrus bedroefd werd door de gedachte dat de Heer hem eraan herinnerde Hem driemaal verloochend te hebben; en hij zei in droefheid, maar in oprechtheid:

"Heer, Gij weet alles, Gij weet dat ik U liefheb."

Petrus Getransformeerd

Nu was Petrus voorbereid op bevrijding van zichzelf, en dat is mijn laatste gedachte. Je weet dat Christus hem met

anderen naar de voetbank van de troon bracht en hen daar liet wachten; en toen kwam op de Pinksterdag de Heilige Geest en Petrus was een veranderd man. Ik wil niet dat je alleen denkt aan de verandering in Petrus, in die vrijmoedigheid, en die kracht, en dat inzicht in de Schriften, en die zegen waarmee hij die dag predikte. Dank God daarvoor. Maar er was iets diepers en beters voor Petrus. De hele natuur van Petrus was veranderd. Het werk dat Christus in Petrus begon toen Hij naar hem keek, werd voltooid toen hij vervuld werd met de Heilige Geest.
Als je dat wilt zien, lees dan de eerste brief van Petrus. Je weet waar Petrus' tekortkomingen lagen. Toen hij in feite tegen Christus zei: "Gij kunt nooit lijden, dat kan niet" - liet dat zien dat hij geen idee had van wat het is om door de dood heen in het leven over te gaan. Christus zei*: "Verloochen jezelf,"* en ondanks dat verloochende hij zijn Heer. Toen Christus hem waarschuwde: "Gij zult Mij verloochenen," en hij volhield dat hij dat nooit zou doen, liet Petrus zien hoe weinig hij begreep van wat er in hemzelf was. Maar als ik zijn brief lees en hem hoor zeggen: "Als men u verwijten maakt omwille van de naam van Christus, dan zijt gij gelukkig, want de Geest van God en van de heerlijkheid rust op u", dan zeg ik dat het niet de oude Petrus is, maar dat de Geest van God en van de heerlijkheid op u rust.

Ik lees opnieuw hoe hij zegt: "Hiertoe zijt gij geroepen, om te lijden, gelijk Christus geleden heeft." Ik begrijp wat een verandering er over Petrus was gekomen. In plaats van Christus te verloochenen, vond hij vreugde en geluk in het feit dat hij zichzelf verloochende en kruisigde en overgaf tot de dood. En daarom lezen we in de Handelingen dat hij, toen

hij voor de Raad werd geroepen, vrijmoedig kon zeggen: "We moeten God gehoorzamen in plaats van mensen," en dat hij terug kon keren met de andere discipelen en zich kon verheugen dat ze waardig werden bevonden om te lijden voor de naam van Christus.
Je herinnert je zijn zelfverheffing; maar nu heeft hij ontdekt dat "het sieraad van een zachtmoedige en stille geest in de ogen van God van grote prijs is." Opnieuw vertelt hij ons om "elkaar te onderwerpen en met nederigheid bekleed te zijn".
Beste vriend, ik smeek je, kijk eens naar Petrus die volkomen veranderd is - de zelfingenomen, zelftrouwe, zelfzoekende Petrus, vol zonde, voortdurend in de problemen, dwaas en onstuimig, maar nu vervuld met de Geest en het leven van Jezus. Christus had het voor hem gedaan door de Heilige Geest. En nu, wat is mijn doel in het zo kort wijzen op het verhaal van Petrus? Dat verhaal moet de geschiedenis zijn van elke gelovige die werkelijk tot een zegen van God gemaakt wil worden. Dat verhaal is een profetie van wat iedereen van God in de hemel kan ontvangen. Laten we nu een vluchtige blik werpen op wat deze lessen ons leren.
De *eerste les* is deze - Je kunt een heel serieuze, godvruchtige, toegewijde gelovige zijn, in wie de kracht van het vlees nog heel sterk is.
Dat is een heel plechtige waarheid. Petrus had, voordat hij Christus verloochende, duivels uitgedreven en zieken genezen; en toch had het vlees macht en had het vlees ruimte in hem. O, geliefden, we willen beseffen dat juist omdat er zoveel van dat eigen leven in ons is, de kracht van God niet zo machtig in ons kan werken als God wil dat het werkt. Besef je dat de grote God ernaar verlangt om Zijn zegen te

verdubbelen, om tienvoudige zegen door ons te geven? Maar er is iets dat Hem tegenhoudt, en dat iets is een bewijs van niets anders dan het eigen leven. We hebben het over de trots van Petrus, en de onstuimigheid van Petrus, en het zelfvertrouwen van Petrus. Het is allemaal geworteld in dat ene woord, zelf.
Christus had gezegd: "Verloochen jezelf," en Petrus had dat nooit begrepen en nooit gehoorzaamd; en elk falen kwam daaruit voort.
Wat een plechtige gedachte en wat een dringende smeekbede voor ons om uit te roepen: O God, ontdek dit aan ons, opdat niemand van ons het ik-leven leeft! Het is menigeen overkomen die jarenlang christen was geweest, die misschien een vooraanstaande positie had bekleed, dat God hem ontdekte en hem leerde zichzelf te ontdekken, en hij werd volkomen beschaamd en viel gebroken voor God neer. O, de bittere schaamte en het verdriet en de pijn en kwelling die over hem kwamen, totdat hij eindelijk ontdekte dat er bevrijding was! Petrus ging naar buiten en weende bitter, en er kan menig godvruchtige zijn in wie de macht van het vlees nog steeds heerst.
En dan is mijn *tweede les* - Het is het werk van onze gezegende Heer Jezus om de kracht van het zelf te ontdekken.
Hoe kon het dat Petrus, de vleselijke Petrus, de eigenzinnige Petrus, Petrus met de sterke eigenliefde, ooit een man van Pinksteren worden en de schrijver van zijn brief? Omdat Christus hem de leiding gaf, en Christus over hem waakte, en Christus hem onderwees en zegende. De waarschuwingen die Christus hem had gegeven maakten deel uit van de training; en als laatste kwam er die blik van liefde. In Zijn lijden

vergat Christus hem niet, maar draaide Hij zich om en keek naar hem, en "Petrus ging naar buiten en weende bitter." En de Christus die Petrus naar Pinksteren leidde, wacht vandaag om de leiding te nemen over elk hart dat bereid is om zich aan Hem over te geven.

Zijn er niet die zeggen: "Ah! dat is het onheil met mij; het is altijd het zelf-leven, en zelf-comfort, en zelf-bewustzijn, en zelf-bevrediging, en zelf-wil; hoe kom ik ervan af?" Mijn antwoord is: Het is Christus Jezus die je ervan kan verlossen; niemand anders dan Christus Jezus kan bevrijding geven van de macht van het zelf. En wat vraagt Hij je te doen? Hij vraagt je om jezelf voor Hem te verootmoedigen.

ONMOGELIJK MET MENSEN, MOGELIJK MET GOD

"En Hij zei: Wat onmogelijk is bij de mensen, is mogelijk bij God" (Lucas 18:27).

Christus had tegen de rijke jonge heerser gezegd: "Verkoop alles wat je hebt ... en kom, volg Mij." De jongeman ging bedroefd weg. Christus wendde zich toen tot de discipelen en zei: "Hoe moeilijk zullen zij die rijkdom hebben het koninkrijk van God binnengaan!" De discipelen, zo lezen we, waren zeer verbaasd en antwoordden: "Als het zo moeilijk is om het koninkrijk binnen te gaan, wie kan er dan gered worden?" En Christus gaf dit gezegende antwoord:
"Wat onmogelijk is voor mensen, is mogelijk voor God.
De tekst bevat twee gedachten - dat *in religie, in de kwestie van verlossing en het volgen van Christus door een heilig leven, het onmogelijk is voor de mens om het te doen.* En daarnaast is er de gedachte - *Wat onmogelijk is bij de mens, is mogelijk bij God.*
De twee gedachten markeren de twee grote lessen die de mens in het religieuze leven moet leren. Het duurt vaak lang om de eerste les te leren, namelijk dat de mens in de godsdienst niets kan doen, dat verlossing voor de mens onmogelijk is. En vaak leert een mens dat, en toch leert hij de tweede les niet - wat voor hem onmogelijk was, is mogelijk bij God. Gezegend is de man die beide lessen leert! Het leren ervan markeert stadia in het leven van de christen.

De mens kan niet

Het ene stadium is wanneer een mens probeert zijn uiterste best te doen en faalt, wanneer een mens probeert het beter te

doen en opnieuw faalt, wanneer een mens nog veel meer probeert en altijd faalt. En toch leert hij heel vaak zelfs dan niet de les*: Met de mens is het onmogelijk om God en Christus te dienen.* Petrus bracht drie jaar door in de school van Christus, en hij leerde nooit dat *het onmogelijk is,* totdat hij zijn Heer verloochende en wegging en bitter weende. Toen leerde hij het.

Kijk eens even naar een man die deze les leert. Eerst vecht hij ertegen; dan onderwerpt hij zich eraan, maar met tegenzin en in wanhoop; ten slotte aanvaardt hij het gewillig en verheugt hij zich erin. Aan het begin van het christelijke leven heeft de jonge bekeerling geen idee van deze waarheid. Hij is bekeerd, hij heeft de vreugde van de Heer in zijn hart, hij begint de wedloop te lopen en de strijd aan te gaan; hij is er zeker van dat hij kan overwinnen, want hij is ernstig en eerlijk, en God zal hem helpen. Maar op de een of andere manier faalt hij al snel waar hij dat niet verwachtte en krijgt de zonde de overhand. Hij is teleurgesteld, maar hij denkt: "Ik was niet waakzaam genoeg, ik heb mijn voornemens niet sterk genoeg gemaakt." En opnieuw doet hij geloften, en opnieuw bidt hij, en toch faalt hij. Hij dacht: "Ben ik geen wedergeboren mens? Heb ik niet het leven van God in mij?" En hij denkt opnieuw: "Ja, en ik heb Christus om me te helpen, ik kan een heilig leven leiden."

Later komt hij tot een andere geestesgesteldheid. Hij begint in te zien dat zo'n leven onmogelijk is, maar hij accepteert het niet. Er zijn massa's christenen die tot dit punt komen: "Ik kan het niet"; en dan denken dat God nooit van hen verwachtte dat ze zouden doen wat ze niet kunnen doen. Als je hen vertelt dat God het wel verwacht, lijkt het voor hen een mysterie. Heel wat christenen leven een laag leven, een leven

van mislukking en zonde, in plaats van rust en overwinning, omdat ze begonnen te zien: "Ik kan het niet, het is onmogelijk." En toch begrijpen ze het niet helemaal, en dus, onder de indruk, ik kan het niet, geven ze toe aan wanhoop. Ze zullen hun best doen, maar ze verwachten nooit ver te komen.
Maar God leidt Zijn kinderen naar een derde stadium, wanneer een mens dat, *Het is onmogelijk,* in zijn volle waarheid aanneemt, en toch tegelijkertijd zegt: "Ik moet het doen, en ik zal het doen - het is onmogelijk voor de mens, en toch moet ik het doen"; wanneer de vernieuwde wil zijn hele kracht begint uit te oefenen, en in intens verlangen en gebed tot God begint te roepen: "Heer, wat betekent dit? - hoe ben Moet ik bevrijd worden van de macht van de zonde?"
Het is de staat van de wedergeboren mens in Romeinen 7. Daar vind je de christelijke mens die zijn uiterste best doet om een heilig leven te leiden. Gods wet is aan hem geopenbaard als reikend tot in de diepste verlangens van het hart, en de man kan durven zeggen:
"Ik verlustig mij in de wet van God naar de inwendige mens. Willen wat goed is, is bij mij aanwezig.

Kan zo'n man falen, met zijn hart vol verrukking in Gods wet en met zijn wil vastbesloten om te doen wat juist is? Ja. Dat is wat Romeinen 7 ons leert. Er is nog iets meer nodig. Ik moet niet alleen naar de inwendige mens toe verlustigd zijn in de wet van God en willen wat God wil, maar ik heb een goddelijke almacht nodig om dat in mij te bewerken. En dat is wat de apostel Paulus leert in Filippenzen 2:13:
"Het is God die in u werkt, zowel om te willen als om te doen."

Let op het contrast. In Romeinen 7 zegt de wedergeboren mens: "Het willen is bij mij aanwezig, maar het doen - dat kan ik niet. Ik wil wel, maar ik kan niet uitvoeren." Maar in Filippenzen 2 heb je een man die verder is geleid, een man die begrijpt dat wanneer God de vernieuwde wil heeft bewerkt, God de kracht zal geven om te volbrengen wat die wil verlangt. Laten we dit ontvangen als de eerste grote les in het geestelijke leven: "Het is onmogelijk voor mij, mijn God; laat er een einde komen aan het vlees en de kracht van de wil, aan al zijn krachten, een einde aan mezelf, en laat het mijn glorie zijn om hulpeloos te zijn." Prijs God voor de goddelijke leer die ons hulpeloos maakt!
Als je dacht aan absolute overgave aan God, werd je dan niet gebracht tot een einde van jezelf, en tot het gevoel dat je kon zien hoe je eigenlijk zou kunnen leven als een man die absoluut overgegeven is aan God, elk moment van de dag - aan je tafel, in je huis, in je bedrijf, te midden van beproevingen en verzoekingen? Ik bid dat je die les nu leert. Als je voelde dat je het niet kon, dan ben je op de goede weg, als je je laat leiden. Accepteer die positie en houd die vol voor God: "Het verlangen en de vreugde van mijn hart, O God, is absolute overgave, maar ik kan het niet uitvoeren. Het is onmogelijk voor mij om dat leven te leiden. Het gaat mij te boven." Val neer en leer dat wanneer je volkomen hulpeloos bent.

God kan

Nu komt de tweede les. "Wat *onmogelijk is voor mensen, is mogelijk voor God."*

Ik zei een tijdje geleden dat er veel mensen zijn die de les hebben geleerd*: "Het is onmogelijk met mensen",* en dan geven ze het op in hulpeloze wanhoop en leven ze een ellendig christelijk leven, zonder vreugde, kracht of overwinning. En waarom? Omdat hij zich niet verootmoedigt om die andere les te leren:
Bij God zijn alle dingen mogelijk.
Je religieuze leven moet elke dag een bewijs zijn dat God onmogelijkheden bewerkt; je religieuze leven moet een reeks onmogelijkheden zijn die mogelijk en actueel worden gemaakt door Gods almachtige kracht. Dat is wat de christen nodig heeft. Hij heeft een almachtige God die hij aanbidt, en hij moet leren begrijpen dat hij niet een klein beetje van Gods macht nodig heeft, maar dat hij - met eerbied zij het gezegd - de hele almacht van God nodig heeft om hem recht te houden en als een christen te leven.
Het hele christendom is een werk van Gods almacht. Kijk naar de geboorte van Christus Jezus. Dat was een wonder van goddelijke kracht en tegen Maria werd gezegd: "Bij God is niets onmogelijk." Het was de almacht van God. Kijk naar de opstanding van Christus. Er wordt ons geleerd dat het naar de buitengewone grootheid van Zijn macht was dat God Christus uit de dood opwekte.
Elke boom moet groeien op de wortel waaruit hij ontspringt. Een eik van driehonderd jaar oud groeit de hele tijd op die ene wortel waaruit hij zijn begin had. Het christendom had zijn begin in de almacht van God, en in elke ziel moet het zijn voortzetting hebben in die almacht. Alle mogelijkheden van het hogere christelijke leven vinden hun oorsprong in een nieuw begrip van de macht van Christus om al Gods wil in ons te bewerken.

Ik wil jullie nu oproepen om een almachtige God te aanbidden. Heb je geleerd om dat te doen? Heb je geleerd om zo nauw met een almachtige God om te gaan dat je weet dat almacht in je werkt? Uiterlijk is daar vaak zo weinig van te merken. De apostel Paulus zei: "Ik was bij u in zwakheid en in vrees en in veel beven, en ... mijn prediking was ... in demonstratie van de Geest en van kracht." Van de menselijke kant was er zwakheid, van de goddelijke kant was er goddelijke almacht. En dat is waar voor elk godvruchtig leven; en als we die les maar beter zouden leren, en ons er van ganser harte en onverdeeld aan zouden overgeven, dan zouden we leren wat een zegen het is om elk uur en elk moment bij een almachtige God te zijn. Heb je ooit de eigenschap van Gods almacht in de Bijbel bestudeerd? Je weet dat het Gods almacht was die de wereld schiep, die de strijd uit de duisternis schiep en die de mens schiep. Maar heb je Gods almacht bestudeerd in het verlossingswerk? Kijk naar Abraham. Toen God hem riep om de vader te zijn van het volk waaruit Christus geboren zou worden, zei God tegen hem: "Ik ben de almachtige God, wandel voor mijn aangezicht en wees volmaakt." En God leidde Abraham op om op Hem te vertrouwen als de Almachtige; en of het nu was dat hij uitging naar een land dat hij niet kende, of zijn geloof als pelgrim temidden van de duizenden Kanaänieten - zijn geloof zei: Dit is mijn land - of het nu zijn geloof was in het vijfentwintig jaar wachten op een zoon op zijn oude dag, tegen alle hoop in, of het opwekken van Izaäk uit de dood op de berg Moria toen hij hem wilde offeren - Abraham geloofde God. Hij was sterk in geloof en gaf God eer, omdat hij Hem die had beloofd in staat achtte om te presteren.

De oorzaak van de zwakheid van je christelijk leven is dat je het gedeeltelijk wilt uitwerken, en dat je het wilt overlaten aan de anderen.
God helpe je. En dat kan niet. Je moet volkomen hulpeloos worden, God laten werken en God zal glorieus werken. Dit is wat we nodig hebben als we werkelijk werkers voor God willen zijn. Ik zou door de Schrift kunnen gaan en je bewijzen hoe Mozes, toen hij Israël uit Egypte leidde; hoe Jozua, toen hij hen in het land Kanaän bracht; hoe al Gods dienaren in het Oude Testament rekenden op de almacht van God die onmogelijkheden deed. En deze God leeft vandaag, en deze God is de God van elk kind van Hem. En toch willen sommigen van ons dat God ons een beetje helpt terwijl wij ons best doen, in plaats van te begrijpen wat God wil, en te zeggen: "Ik kan niets doen. God moet en zal alles doen." Heb jij gezegd: "In aanbidding, in werk, in heiliging, in gehoorzaamheid aan God, kan ik niets van mezelf doen, en dus is mijn plaats om de almachtige God te aanbidden, en te geloven dat Hij elk moment in mij zal werken"? Oh, moge God ons dit leren! O, dat God je door Zijn genade zou laten zien wat voor een God je hebt, en aan wat voor een God je jezelf hebt toevertrouwd - een almachtige God, die bereid is met Zijn hele almacht om Zichzelf ter beschikking te stellen van elk kind van Hem! Zullen we niet de les van de Heer Jezus volgen en zeggen:
"Amen, wat onmogelijk is bij mensen is mogelijk bij God"?
Denk aan wat we hebben gezegd over Petrus, zijn zelfvertrouwen, eigen kracht, eigen wil, en hoe hij ertoe kwam om zijn Heer te verloochenen. Je voelt: "Ah, daar is het ik-leven, daar is het vlees-leven dat in mij regeert!" En heb je nu geloofd dat daar bevrijding van is? Heb je geloofd

dat de Almachtige God in staat is om Christus zo in je hart te openbaren, om de Heilige Geest zo in je te laten heersen, dat het ik-leven geen macht of heerschappij over je zal hebben? Heb je die twee aan elkaar gekoppeld en met tranen van berouw en met diepe vernedering en zwakheid uitgeroepen: "O God, het is onmogelijk voor mij; de mens kan het niet, maar, glorie aan Uw naam, het is mogelijk bij God"? Heb jij aanspraak gemaakt op bevrijding? Doe het nu. Leg jezelf opnieuw in absolute overgave in de handen van een God van oneindige liefde; en even oneindig als Zijn liefde is Zijn macht om het te doen.

God werkt in de mens

Maar opnieuw kwamen we bij de kwestie van absolute overgave, en we voelden dat dit het gemis is in de Kerk van Christus, en dat is de reden waarom de Heilige Geest ons niet kan vervullen, en waarom we niet kunnen leven als mensen die volledig afgezonderd zijn van de Heilige Geest; dat is de reden waarom het vlees en het eigen leven niet overwonnen kunnen worden. We hebben nooit begrepen wat het is om absoluut aan God overgegeven te zijn zoals Jezus was. Ik weet dat velen ernstig en eerlijk zeggen: "Amen, ik aanvaard de boodschap van absolute overgave aan God"; en toch denken: "Zal dat ooit de mijne zijn? Kan ik erop rekenen dat God mij iemand maakt van wie in de hemel en op aarde en in de hel gezegd zal worden dat hij leeft in absolute overgave aan God?" Broeder, zuster, "wat onmogelijk is bij mensen, is mogelijk bij God." Geloof dat wanneer Hij de leiding over je neemt in Christus, het mogelijk is voor God om van jou een man van absolute overgave te maken. En God is in staat om dat vol te houden. Hij is in staat om je elke ochtend van de

week uit bed te laten opstaan met die gezegende gedachte, direct of indirect: "Ik ben in Gods handen. Mijn God werkt mijn leven voor mij uit."
Sommigen zijn het zat om over heiliging na te denken. Je bidt, je hebt ernaar verlangd en erom gehuild, en toch leek het zo ver weg! De heiligheid en nederigheid van Jezus - je bent je er zo van bewust hoe ver weg het is. Geliefde vrienden, de enige leer van heiliging die Schriftuurlijk en echt en effectief is, is: "Wat onmogelijk is bij mensen, is mogelijk bij God." God kan mensen heiligen en door Zijn almachtige en heiligende kracht kan God hen elk moment behouden. O, dat we nu een stap dichter bij onze God zouden komen! O, dat het licht van God mag schijnen en dat we onze God beter mogen kennen!
Ik zou kunnen doorgaan met spreken over het leven van Christus in ons - leven als Christus, Christus aannemen als onze Redder van de zonde en als ons leven en onze kracht. Het is God in de hemel die dat in jou kan openbaren. Wat zegt dat gebed van de apostel Paulus? "Dat Hij u geve naar de rijkdom van Zijn heerlijkheid" - het is zeker iets heel wonderbaarlijks als het naar de rijkdom van Zijn heerlijkheid is - "met kracht gesterkt te worden door Zijn Geest in de inwendige mens"? Ziet u niet dat het een almachtige God is die door Zijn almacht werkt in het hart van Zijn gelovige kinderen, zodat Christus een inwonende Zaligmaker kan worden? Je hebt geprobeerd het te begrijpen en te grijpen, en je hebt geprobeerd het te geloven, maar het wilde niet komen. Het was omdat je niet had leren geloven dat "wat onmogelijk is bij de mensen, mogelijk is bij God".
En zo vertrouw ik erop dat het woord dat over liefde is gesproken, velen heeft doen inzien dat we een instroom van

liefde moeten hebben op een heel nieuwe manier; ons hart moet worden gevuld met leven van boven, uit de Fontein van eeuwige liefde, als het de hele dag wil overstromen; dan zal het net zo natuurlijk voor ons zijn om onze medemensen lief te hebben als het natuurlijk is voor het lam om zachtmoedig te zijn en voor de wolf om wreed te zijn. Totdat ik zover gebracht ben dat hoe meer een mens mij haat en kwaadspreekt, hoe sympathieker en liefdelozer een mens is, ik hem des te meer zal liefhebben; totdat ik zover gebracht ben dat hoe meer de hindernissen en haat en ondankbaarheid zijn, des te meer de kracht van de liefde in mij kan zegevieren - totdat ik zover gebracht ben dat ik dat zie, zeg ik niet: "Het is onmogelijk bij mensen." Maar als jij ertoe gebracht bent om te zeggen: "Deze boodschap heeft tot mij gesproken over een liefde die mijn macht volkomen te boven gaat; het is absoluut onmogelijk" - dan kunnen we tot God komen en zeggen: "Bij U is het mogelijk." Sommigen roepen tot God om een grote opwekking. Ik kan zeggen dat dat het gebed van mijn hart is, onophoudelijk. O, als God Zijn gelovige mensen toch eens nieuw leven zou inblazen! Ik kan niet in de eerste plaats denken aan de onbekeerde formalisten van de kerk, of aan de ongelovigen en sceptici, of aan alle ellendigen en verlorenen om mij heen, mijn hart bidt in de eerste plaats: "Mijn God, doe Uw Kerk en volk herleven." Niet voor niets zijn er in duizenden harten verlangens naar heiligheid en toewijding: het is een voorbode van Gods kracht. God werkt *om te willen* en dan werkt Hij *om te doen en te willen*. Oh, laten we in geloof geloven dat de almachtige God onder Zijn mensen meer *zal doen* dan wij kunnen vragen. "Aan Hem," zei Paulus, "die bij machte is overvloedig te doen boven alles wat wij vragen of denken....

Hem zij de heerlijkheid." Laat onze harten dat zeggen. Eer aan God, de almachtige, die meer kan doen dan wij durven vragen of denken!
"Wat onmogelijk is voor mensen, is mogelijk voor God. Overal om je heen is er een wereld van zonde en verdriet, en de duivel is er. Maar vergeet niet dat Christus op de troon zit, Christus is sterker, Christus heeft overwonnen en Christus zal overwinnen. Maar wacht op God. Mijn tekst werpt ons neer: "De dingen die *onmogelijk* zijn *voor mensen";* maar het tilt ons uiteindelijk hoog - "zijn *mogelijk bij God."* Verbind je met God. Aanbid en vertrouw op Hem als de almachtige, niet alleen voor je eigen leven, maar voor alle zielen die aan jou zijn toevertrouwd. Bid nooit zonder Zijn almacht te aanbidden, zeggende*: "Machtige God, ik maak aanspraak op Uw almacht."* En het antwoord op het gebed zal komen, en net als Abraham zul je sterk worden in geloof, terwijl je God eer geeft, omdat je Hem die heeft beloofd in staat acht om te presteren.

"O ELLENDIGE MENS DIE IK BEN!"

> "O ellendige mens die ik ben, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood? Ik dank God door Jezus Christus, onze Heer" (Romeinen 7:24, 25).

Je kent de prachtige plaats die deze tekst inneemt in de prachtige brief aan de Romeinen. Hij staat hier aan het einde van het zevende hoofdstuk als toegangspoort tot het achtste. In de eerste zestien verzen van het achtste hoofdstuk komt de naam van de Heilige Geest zestien keer voor; je hebt daar de beschrijving en belofte van het leven dat een kind van God kan leven in de kracht van de Heilige Geest. Dit begint in het tweede vers: "De wet van de Geest des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet van zonde en dood." Van daaruit gaat Paulus verder met te spreken over de grote voorrechten van het kind van God, dat geleid moet worden door de Geest van God. De toegangspoort tot dit alles staat in het vierentwintigste vers van het zevende hoofdstuk:
"O ellendige man die ik ben!"
Dit zijn de woorden van een man die aan het einde van zichzelf is gekomen. Hij heeft in de vorige verzen beschreven hoe hij had geworsteld en gestreden in zijn eigen kracht om de heilige wet van God te gehoorzamen, en had gefaald. Maar als antwoord op zijn eigen vraag vindt hij nu het ware antwoord en roept uit: "Ik dank God door Jezus Christus, onze Heer." Daarna gaat hij spreken over de bevrijding die hij heeft gevonden.
Ik wil met deze woorden de weg beschrijven waarlangs een mens uit de geest van slavernij kan worden geleid naar de geest van vrijheid. Je weet hoe duidelijk het is gezegd: "Gij

hebt de geest der slavernij niet weder ontvangen tot vrees."
We worden voortdurend gewaarschuwd dat dit het grote gevaar van het christelijke leven is, om opnieuw in slavernij te gaan; en ik wil de weg beschrijven waarlangs een mens uit slavernij kan komen in de heerlijke vrijheid van de kinderen van God. Ik wil eerder de man zelf beschrijven.
Ten eerste zijn deze woorden de taal van een *wedergeboren* mens; *ten tweede* van een *onmachtig* mens; *ten derde* van een *ellendig* mens; en *ten vierde* van een mens *op de grens van volledige vrijheid.*

De wedergeboren mens

Er is veel bewijs van wedergeboorte vanaf het veertiende vers van het hoofdstuk tot het drieëntwintigste. "Ik doe het niet meer, maar de zonde woont in mij": dat is de taal van een wedergeboren mens, een mens die weet dat zijn hart en natuur vernieuwd zijn, en dat de zonde nu een kracht in hem is die niet van hemzelf is. "Ik verlustig mij in de wet des Heren naar de inwendige mens": ook dat is de taal van een wedergeboren mens. Hij durft te zeggen wanneer hij kwaad doet: "Ik doe het niet meer, maar de zonde woont in mij." Het is van groot belang om dit te begrijpen.
In de eerste twee hoofdstukken van de brief behandelt Paulus rechtvaardiging en heiliging. Bij het behandelen van rechtvaardiging legt hij de basis van de leer in het onderwijs over zonde, niet in het enkelvoud zonde, maar in het meervoud, zonden - de feitelijke overtredingen. Stel je eens voor wat een verlies het voor ons zou zijn geweest als we deze tweede helft van het zevende hoofdstuk van de brief aan de Romeinen niet hadden gehad, als Paulus in zijn onderwijs deze vitale vraag over de zondigheid van de gelovige had

weggelaten. We zouden de vraag gemist hebben die we allemaal beantwoord willen hebben over de zonde in de gelovige. Wat is het antwoord? De wedergeboren mens is een in wie de wil vernieuwd is, en die kan zeggen: "Ik verlustig mij in de wet van God naar de inwendige mens."

De onvruchtbare man

Dit is de grote fout die veel christelijke mensen maken: ze denken dat het genoeg is als er een vernieuwde wil is; maar dat is niet het geval. Deze wedergeboren mens vertelt ons: *"Ik wil doen wat goed is, maar de kracht om het uit te voeren vind ik niet."* Hoe vaak vertellen mensen ons niet dat als je jezelf vastbesloten instelt, je kunt uitvoeren wat je wilt! Maar deze man was zo vastbesloten als maar zijn kan, en toch deed hij de belijdenis: "Het willen is bij mij aanwezig, maar hoe ik het goede moet uitvoeren, vind ik niet."
Maar, vraag je: "Hoe komt het dat God een wedergeboren mens zo'n belijdenis laat uitspreken, met een juiste wil, met een hart dat ernaar verlangt om goed te doen, en ernaar verlangt om zijn uiterste best te doen om God lief te hebben?"
Laten we deze vraag eens bekijken. Waarvoor heeft God ons onze wil gegeven? Hadden de engelen die vielen, uit eigen wil, de kracht om te blijven staan? Voorwaar, nee. De wil van het schepsel is niets anders dan een leeg vat waarin de kracht van God moet worden geopenbaard. Het schepsel moet in God alles zoeken wat het moet zijn. Je hebt het in het tweede hoofdstuk van de brief aan de Filippenzen, en je hebt het hier ook, dat het Gods werk is om in ons te werken beide *om te willen* en *te doen* naar Zijn welbehagen. Hier is een man die

lijkt te zeggen: "God heeft niet gewerkt om in mij te doen." Maar er wordt ons geleerd dat God zowel werkt om te willen als om te doen. Hoe is deze schijnbare tegenstrijdigheid met elkaar te rijmen?
Je zult zien dat in deze passage (Rom. 7:6-25) de naam van de Heilige Geest niet één keer voorkomt, noch de naam van Christus. De man strijd en worstelt om Gods wet te vervullen. In plaats van de Heilige Geest en Christus wordt de wet bijna twintig keer genoemd. In dit hoofdstuk wordt een gelovige getoond die zijn uiterste best doet om de wet van God te gehoorzamen met zijn wedergeboren wil. Niet alleen dit, maar de woordjes *ik, mij, mijn* komen meer dan veertig keer voor. Het is het wedergeboren *ik* dat in zijn onmacht de wet probeert te gehoorzamen zonder vervuld te zijn met de Geest. Dit is de ervaring van bijna elke heilige. Na bekering begint een mens zijn best te doen en hij faalt; maar als we in het volle licht worden gebracht, hoeven we niet langer te falen. We hoeven ook helemaal niet te falen als we de Geest in Zijn volheid hebben ontvangen bij onze bekering.
God staat die mislukking toe, zodat de wedergeboren mens zijn eigen volslagen onmacht leert kennen. Het is in de loop van deze strijd dat het besef van onze volslagen zondigheid tot ons komt. Het is Gods manier om met ons om te gaan. Hij staat toe dat de mens ernaar streeft om de wet te vervullen, zodat hij, terwijl hij streeft en worstelt, hiertoe gebracht kan worden: "Ik ben een wedergeboren kind van God, maar ik ben volkomen hulpeloos om Zijn wet te gehoorzamen." Zie welke sterke woorden in het hele hoofdstuk worden gebruikt om deze toestand te beschrijven: "Ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde"; "Ik zie een andere wet in mijn leden die mij in gevangenschap brengt"; en als laatste: "O ellendige mens

die ik ben! Wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood?". Deze gelovige die hier in diep berouw buigt, is absoluut niet in staat om de wet van God te gehoorzamen.

De ellendige man

De man die deze belijdenis doet is niet alleen een wedergeboren en onmachtig mens, maar hij is ook een ellendig mens. Hij is volstrekt ongelukkig en ellendig; en wat maakt hem zo volstrekt ellendig? Omdat God hem een natuur heeft gegeven die van zichzelf houdt. Hij is diep ongelukkig omdat hij voelt dat hij zijn God niet gehoorzaamt. Hij zegt, met gebrokenheid van hart: "Ik ben het niet die het doet, maar ik ben onder de vreselijke macht van de zonde, die mij in de greep houdt. Ik ben het, en toch ben ik het niet: helaas! helaas! ik ben het zelf; zo nauw ben ik ermee verbonden, en zo nauw is het verweven met mijn eigen natuur." Gezegend zij God wanneer een mens leert zeggen: "O ellendige mens die ik ben!" vanuit het diepst van zijn hart. Hij is op weg naar het achtste hoofdstuk van Romeinen.
Er zijn veel mensen die van deze belijdenis een kussen voor de zonde maken. Ze zeggen dat Paulus zijn zwakheid en hulpeloosheid op deze manier moest belijden, wat zijn zij dan dat zij moeten proberen om het beter te doen? Zo wordt de oproep tot heiligheid stilletjes aan de kant geschoven. Ik zou willen dat ieder van ons had geleerd om deze woorden te zeggen in de geest waarin ze hier staan! Als we over zonde horen spreken als het afschuwelijke dat God haat, huiveren velen van ons dan niet voor het woord? Ik zou willen dat alle christenen die blijven dwalen en zondigen dit vers ter harte zouden nemen. Als je ooit een scherp woord uitspreekt, zeg dan: "O ellendige man die ik ben!" En elke keer als je je

humeur verliest, kniel dan neer en begrijp dat het nooit Gods bedoeling was dat dit de toestand zou zijn waarin Zijn kind zou moeten blijven. Zou God willen dat we dit woord in ons dagelijks leven zouden opnemen, en het elke keer zouden zeggen als we geraakt zijn over onze eigen eer, en elke keer als we scherpe dingen zeggen, en elke keer als we zondigen tegen de Here God, en tegen de Here Jezus Christus in Zijn nederigheid, en in Zijn gehoorzaamheid, en in Zijn zelfopoffering! Ik zou willen dat je al het andere kon vergeten en uitroepen: "O ellendig mens

Waarom zou je dit moeten zeggen wanneer je een zonde begaat? Omdat verlossing nabij is wanneer een mens tot deze belijdenis wordt gebracht.
En vergeet niet dat het niet alleen het gevoel van onmacht en gevangenschap was dat hem ellendig maakte, maar het was vooral het gevoel van zondigen tegen zijn God. De wet deed zijn werk en maakte de zonde in zijn ogen buitengewoon zondig. De gedachte dat hij God voortdurend verdriet zou doen, werd volkomen onverdraaglijk: "O ellendig mens!" Zolang we praten en redeneren over onze onmacht en ons falen, en alleen maar proberen uit te vinden wat Romeinen 7 betekent, zal het ons maar weinig baten; maar wanneer eenmaal elke zonde nieuwe intensiteit geeft aan het gevoel van ellende, en we onze hele toestand voelen als niet alleen één van hulpeloosheid, maar ook van feitelijke buitengewone zondigheid, zullen we niet alleen onder druk worden gezet om te vragen: "Wie zal ons verlossen?" maar om uit te roepen: "Ik dank God door Jezus Christus, mijn Heer."

De bijna-bevrijde man

De man heeft geprobeerd de prachtige wet van God te gehoorzamen. Hij heeft het liefgehad, hij heeft geweend over zijn zonde, hij heeft geprobeerd te overwinnen, hij heeft fout na fout proberen te overwinnen, maar elke keer is hij in mislukking geëindigd.

Wat bedoelde hij met "het lichaam van deze dood"? Bedoelde hij mijn lichaam als ik sterf? Voorwaar, nee. In het achtste hoofdstuk staat het antwoord op deze vraag in de woorden: "Indien gij door de Geest de werken des lichaams verstoort, zult gij leven." Dat is het lichaam van de dood waarvan hij bevrijding zoekt.

En nu staat hij op het punt van bevrijding! In het drieëntwintigste vers van het zevende hoofdstuk staan de woorden: "Ik zie een andere wet in mijn leden, strijdende tegen de wet van mijn verstand, en mij in gevangenschap brengende tot de wet der zonde, die in mijn leden is." Het is een *gevangene* die roept: "O ellendig mens die ik ben, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood?" Hij is een man die zich gebonden voelt. Maar kijk naar het contrast in het tweede vers van het achtste hoofdstuk: "De wet van de Geest des levens in Christus Jezus heeft *mij vrijgemaakt* van de wet van zonde en dood." Dat is de bevrijding door Jezus Christus onze Heer; de *vrijheid* voor de gevangene die de Geest brengt. Kun je een mens die vrijgemaakt is door de "wet van de Geest van het leven in Christus Jezus" nog langer gevangen houden? Maar je zegt, de wedergeboren mens, had hij niet de Geest van Jezus toen hij sprak in het zesde hoofdstuk? Ja, *maar hij wist niet wat de Heilige Geest voor hem kon doen.*

God werkt niet door Zijn Geest zoals Hij werkt door een blinde kracht in de natuur. Hij leidt Zijn volk verder als redelijke, intelligente wezens, en daarom, wanneer Hij ons die Heilige Geest wil geven die Hij beloofd heeft, brengt Hij ons eerst tot het einde van onszelf, tot de overtuiging dat we, hoewel we ernaar gestreefd hebben om de wet te gehoorzamen, gefaald hebben. Wanneer we aan het einde daarvan zijn gekomen, laat Hij ons zien dat we in de Heilige Geest de kracht van gehoorzaamheid, de kracht van overwinning en de kracht van echte heiligheid hebben.
God werkt *om te willen* en Hij is bereid om te werken *om te doen*, maar helaas begrijpen veel christenen dit verkeerd. Ze denken dat omdat ze de wil hebben, het genoeg is, en dat ze nu in staat zijn om te doen. Dit is niet zo. De nieuwe wil is een blijvende gave, een eigenschap van de nieuwe natuur. De kracht om te doen is geen blijvende gave, maar moet elk moment ontvangen worden van de Heilige Geest. Het is de man die zich bewust is *van zijn eigen onmacht als gelovige* die zal leren dat *hij* door de Heilige Geest *een heilig leven kan leiden.* Deze man staat aan de vooravond van die grote bevrijding; de weg is bereid voor het heerlijke achtste hoofdstuk. Ik stel nu deze plechtige vraag: Waar leef jij? Is het bij jou, "O ellendig mens die ik ben, wie zal mij verlossen?" met af en toe een kleine ervaring van de kracht van de Heilige Geest? of is het, "Ik dank God door Jezus Christus! De wet van de Geest heeft mij vrijgemaakt van de wet van zonde en dood"?
Wat de Heilige Geest doet is de overwinning geven. "Indien gij door de Geest de werken des vleses verstoort, zult gij leven." Het is de Heilige Geest die dit doet - de derde Persoon van de Godheid. Hij is het die, wanneer het hart wijd

openstaat om Hem te ontvangen, binnenkomt en daar heerst en de daden van het lichaam verstoort, dag na dag, uur na uur en moment na moment.

Ik wil dit tot een punt brengen. Onthoud, beste vriend, wat we nodig hebben is dat we tot een beslissing en actie komen. Er zijn in de Schrift twee heel verschillende soorten christenen. De Bijbel spreekt in *Romeinen, Korintiërs* en *Galaten* over toegeven aan het vlees; en dat is het leven van tienduizenden gelovigen. Al hun gebrek aan vreugde in de Heilige Geest, en hun gebrek aan de vrijheid die Hij geeft, is gewoon te wijten aan het vlees. De Geest is in hen, maar het vlees beheerst het leven. Wat ze nodig hebben is dat ze geleid worden door de Geest van God. Ik wilde dat God elk kind van Hem kon laten beseffen wat het betekent dat de eeuwige God Zijn lieve Zoon, Christus Jezus, heeft gegeven om elke dag over je te waken, en dat je alleen maar hoeft te vertrouwen; en dat het werk van de Heilige Geest is om je elk moment in staat te stellen om je Jezus te herinneren en op Hem te vertrouwen! De Geest is gekomen om de band met Hem elk moment ononderbroken te houden. Loof God voor de Heilige Geest! We zijn zo gewend om de Heilige Geest te zien als een luxe, voor speciale tijden, of voor speciale voorgangers en mannen. Maar de Heilige Geest is nodig voor elke gelovige, elk moment van de dag. Prijs God dat je Hem hebt en dat Hij je de volle ervaring geeft van de bevrijding in Christus, terwijl Hij je vrij maakt van de macht van de zonde. Wie verlangt naar de kracht en de vrijheid van de Heilige Geest? O, broeder, buig voor God in een laatste wanhoopskreet:

"O God, moet ik op deze manier eeuwig blijven zondigen? Wie zal mij verlossen, o ellendig mens die ik ben! van het lichaam van deze dood?"
Ben jij er klaar voor om voor God te zinken in die roep en de kracht van Jezus te zoeken om te wonen en te werken in vertrouwen?

Wat voor nut heeft het dat we naar de kerk gaan of congressen bijwonen, dat we onze Bijbels bestuderen en bidden, als ons leven niet gevuld is met de Heilige Geest? Dat is wat God wil; en niets anders zal ons in staat stellen om een leven van kracht en vrede te leiden. Je weet dat wanneer een predikant of ouder de catechismus gebruikt, er een antwoord wordt verwacht wanneer er een vraag wordt gesteld. Helaas, hoeveel christenen zijn tevreden met de vraag die hier gesteld wordt: "O ellendig mens die ik ben, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood?", maar geven nooit het antwoord. In plaats van te antwoorden, zwijgen ze. In plaats van te zeggen: "Ik dank God door Jezus Christus, onze Heer," herhalen ze eeuwig de vraag zonder antwoord. Als je de weg naar de volledige bevrijding van Christus wilt, en de vrijheid van de Geest, de heerlijke vrijheid van de kinderen van God, neem dan het zevende hoofdstuk van Romeinen door; en zeg dan: "Ik dank God door Jezus Christus, onze Heer." Wees niet tevreden om altijd kreunend achter te blijven, maar zeg: "Ik, een ellendig mens, dank God door Jezus Christus. Ook al zie ik niet alles, toch ga ik God loven."
Er is bevrijding, er is de vrijheid van de Heilige Geest. Het koninkrijk van God is "vreugde in de Heilige Geest".

"BEGONNEN IN DE GEEST"

De woorden waarmee ik u wil aanspreken, vindt u in de brief aan de Galaten, het derde hoofdstuk, het derde vers; laten we ook het tweede vers lezen: "Dit alleen wil ik van u leren: Hebt gij de Geest ontvangen door de werken der wet, of door het gehoor des geloofs? Zijt gij zo dwaas?"
En dan komt mijn tekst - "Zijt gij, begonnen in de Geest, nu volmaakt door het vlees?" Als we het hebben over de verlevendiging of de verdieping of de versterking van het geestelijk leven, denken we aan iets dat zwak en verkeerd en zondig is; en het is een groot ding om onze plaats voor God in te nemen met de belijdenis:
"Oh, God, ons geestelijk leven is niet wat het zou moeten zijn!"
Moge God dat in je hart werken, lezer.

Als we om ons heen kijken naar de kerk, zien we zoveel tekenen van zwakheid en mislukking, en van zonde en tekortkomingen, dat we gedwongen zijn ons af te vragen: Waarom is dat? Is het noodzakelijk dat de kerk van Christus in zo'n lage staat leeft? Of is het werkelijk mogelijk dat Gods volk altijd leeft in de vreugde en kracht van hun God?
Elk gelovig hart moet antwoorden: Het is mogelijk.
Dan komt de grote vraag: Hoe komt het, hoe is het te verklaren, dat Gods kerk als geheel zo zwak is, en dat de grote meerderheid van de christenen hun voorrechten niet waarmaken? Er moet een reden voor zijn. Heeft God Christus niet Zijn Almachtige Zoon gegeven om de Bewaarder van elke gelovige te zijn, om Christus een altijd aanwezige realiteit te maken, en om ons alles te geven en mee te delen wat we in Christus hebben? God heeft Zijn Zoon gegeven en

God heeft Zijn Geest gegeven. Hoe komt het dat gelovigen hun privileges niet waarmaken?
We vinden in meer dan één van de brieven een heel plechtig antwoord op die vraag. Er zijn brieven, zoals de eerste aan de Tessalonicenzen, waarin Paulus in feite aan de christenen schrijft: "Ik wil dat jullie groeien, overvloedig worden, steeds meer toenemen." Ze waren jong en er ontbraken dingen in hun geloof, maar hun toestand was tot nu toe bevredigend en gaf hem grote vreugde, en hij schrijft keer op keer: "Ik bid God dat gij steeds meer moogt toenemen; ik schrijf u om steeds meer toe te nemen." Maar er zijn andere brieven waar hij een heel andere toon aanslaat, vooral de brieven aan de Korintiërs en aan de Galaten, en hij vertelt hen op veel verschillende manieren wat de ene reden was, dat ze niet leefden zoals christenen zouden moeten leven; velen waren onder de macht van het vlees. Mijn tekst is één voorbeeld. Hij herinnert hen eraan dat ze door de prediking van het geloof de Heilige Geest hadden ontvangen. Hij had Christus aan hen gepredikt; zij hadden die Christus aangenomen en de Heilige Geest in kracht ontvangen. Maar wat gebeurde er? Nadat ze in de Geest begonnen waren, probeerden ze het werk dat de Geest in het vlees begonnen was, door hun eigen inspanning te vervolmaken. We vinden hetzelfde onderwijs in de brief aan de Korintiërs.
Nu hebben we hier een plechtige ontdekking van wat het grote gemis is in de kerk van Christus. God heeft de kerk van Christus geroepen om te leven in de kracht van de Heilige Geest, en de kerk leeft voor het grootste deel in de kracht van menselijk vlees, en van wil en energie en inspanning los van de Geest van God. Ik twijfel er niet aan dat dit het geval is met vele individuele gelovigen; en o, als God mij wil

gebruiken om u een boodschap van Hem te geven, zal mijn enige boodschap dit zijn: "Als de kerk terugkeert om te erkennen dat de Heilige Geest haar kracht en haar hulp is, en als de kerk terugkeert om alles op te geven en op God te wachten om met de Geest vervuld te worden, zullen haar dagen van schoonheid en blijdschap terugkeren en zullen we de heerlijkheid van God onder ons geopenbaard zien." Dit is mijn boodschap aan elke individuele gelovige: "Niets zal je helpen, tenzij je gaat begrijpen dat je elke dag moet leven onder de kracht van de Heilige Geest."

God wil dat jij een levend vat bent waarin de kracht van de Geest elk uur en elk moment van je leven tot uiting komt, en God zal jou in staat stellen om dat te zijn.

Laten we nu proberen te leren wat dit woord aan de Galaten ons leert - een paar heel eenvoudige gedachten. Het laat ons zien hoe (1*) het begin van het christelijke leven het ontvangen van de Heilige Geest is.* Het laat ons zien (2) *hoe groot het gevaar is dat we vergeten dat we door de Geest moeten leven en niet naar het vlees.* Het laat ons zien (3*) wat de vruchten en bewijzen zijn van ons streven naar volmaaktheid in het vlees.* En dan suggereert het ons (4*) de weg van bevrijding uit deze staat.*

De Heilige Geest ontvangen

Ten eerste zegt Paulus: *"Begonnen in de Geest."* Vergeet niet dat de apostel niet alleen rechtvaardiging door geloof predikte, maar hij predikte nog iets meer. Hij predikte dit - de brief is er vol van - dat gerechtvaardigde mensen alleen door de Heilige Geest kunnen leven, en dat God daarom aan ieder gerechtvaardigd mens de Heilige Geest geeft om hem te verzegelen. De apostel zegt in feite meer dan eens tegen hen:

"Hoe hebt u de Heilige Geest ontvangen? Was het door de prediking van de wet, of door de prediking van het geloof?" Hij kon terugverwijzen naar die tijd toen er een machtige opwekking was geweest onder zijn onderwijs. De kracht van God was geopenbaard, en de Galaten waren gedwongen te belijden: "Ja, wij hebben de Heilige Geest gekregen: Christus aangenomen door het geloof, door het geloof hebben wij de Heilige Geest ontvangen."

Nu valt te vrezen dat er veel christenen zijn die nauwelijks weten dat ze de Heilige Geest hebben ontvangen toen ze geloofden. Heel veel christenen kunnen zeggen: "Ik heb vergeving ontvangen en ik heb vrede ontvangen." Maar als je hen zou vragen: "Hebt u de Heilige Geest ontvangen?" zouden ze aarzelen, en velen, als ze ja zouden zeggen, zouden het met aarzeling zeggen; en ze zouden u vertellen dat ze nauwelijks wisten wat het was, sinds die tijd, om te wandelen in de kracht van de Heilige Geest. Laten we proberen deze grote waarheid vast te houden: het begin van het ware christelijke leven is het ontvangen van de Heilige Geest. En het werk van elke christelijke voorganger is wat het werk van Paulus was - zijn mensen eraan herinneren dat ze de Heilige Geest hebben ontvangen en dat ze moeten leven volgens Zijn leiding en in Zijn kracht.

Als die Galaten, die de Heilige Geest in kracht ontvingen, al in de verleiding kwamen om af te dwalen door dat vreselijke gevaar om in het vlees te vervolmaken wat in de Geest begonnen was, hoeveel te meer gevaar lopen dan die christenen die nauwelijks weten dat ze de Heilige Geest ontvangen hebben, of die, als ze het weten als een kwestie van geloof, er nauwelijks aan denken en God er nauwelijks voor prijzen!

De Heilige Geest verwaarlozen

Maar kijk nu, in de tweede plaats, naar *het grote gevaar*. Jullie weten allemaal wat rangeren is op een spoorweg. Een locomotief kan met zijn trein in een bepaalde richting rijden en de wissels kunnen op een bepaalde plaats niet goed geopend of gesloten zijn, waardoor hij ongemerkt naar rechts of naar links wordt gerangeerd. En als dat gebeurt, bijvoorbeeld in een donkere nacht, gaat de trein de verkeerde kant op en hebben de mensen het misschien pas in de gaten als ze al een eind op weg zijn.

En zo geeft God christenen de Heilige Geest met deze intentie, dat elke dag hun hele leven geleefd moet worden in de kracht van de Geest. Een mens kan niet één uur een godvruchtig leven leiden, tenzij door de kracht van de Heilige Geest. Hij kan een goed, consistent leven leiden, zoals mensen het noemen, een onberispelijk leven, een leven van deugd en ijverige dienst; maar om een voor God aanvaardbaar leven te leiden, in het genot van Gods verlossing en Gods liefde, om te leven en te wandelen in de kracht van het nieuwe leven - hij kan het niet doen tenzij hij elke dag en elk uur geleid wordt door de Heilige Geest.

Maar luister nu naar het gevaar. De Galaten ontvingen de Heilige Geest, maar wat door de Geest was begonnen, probeerden ze in het vlees te vervolmaken. Hoe? Ze vielen weer terug onder Judaïserende leraren die hen vertelden dat ze besneden moesten worden. Ze begonnen hun godsdienst te zoeken in uiterlijke voorschriften. En dus gebruikt Paulus die uitdrukking over die leraren die hen lieten besnijden, dat "zij zochten te roemen in hun vlees."

Je hoort wel eens de uitdrukking *religieus vlees* gebruiken. Wat wordt daarmee bedoeld? Het is gewoon een uitdrukking die gemaakt is om uitdrukking te geven aan deze gedachte: Mijn menselijke natuur en mijn menselijke wil en mijn menselijke inspanning kunnen heel actief zijn in religie, en nadat ik bekeerd ben en de Heilige Geest heb ontvangen, kan ik in mijn eigen kracht proberen God te dienen.
Ik kan heel ijverig zijn en heel veel doen, en toch is het de hele tijd meer het werk van menselijk vlees dan van Gods Geest. Wat een ernstige gedachte, dat de mens, zonder het te merken, van de lijn van de Heilige Geest op de lijn van het vlees gerangeerd kan worden; dat hij zeer ijverig kan zijn en grote offers kan brengen, en toch is het allemaal in de macht van de menselijke wil! Ah, de grote vraag voor ons om aan God te stellen in zelfonderzoek is dat we mogen zien of ons religieuze leven meer geleefd wordt in de kracht van het vlees dan in de kracht van de Heilige Geest. Een man kan een prediker zijn, hij kan ijverig werken in zijn bediening, een man kan een christelijke werker zijn, en anderen kunnen over hem vertellen dat hij grote offers brengt, en toch kun je voelen dat er een gebrek aan is. Je voelt dat hij geen geestelijke man is; er is geen geest in zijn leven. Hoeveel christenen zijn er niet over wie niemand ooit zou willen zeggen: "Wat een geestelijke man is hij!" Dat is de zwakte van de Kerk van Christus. Het zit allemaal in dat ene woord - vlees.
Nu kan het vlees zich op vele manieren manifesteren. Het kan zich manifesteren in vleselijke wijsheid. Mijn geest kan het meest actief zijn op het gebied van religie. Ik kan preken of schrijven of denken of mediteren, en het heerlijk vinden om bezig te zijn met dingen in Gods Boek en in Gods

Koninkrijk; en toch kan de kracht van de Heilige Geest duidelijk afwezig zijn. Ik vrees dat als je de prediking in de hele kerk van Christus bekijkt en vraagt waarom er helaas zo weinig bekerende kracht is in de prediking van het Woord, waarom er zo veel werk is en vaak zo weinig resultaat voor de eeuwigheid, waarom het Woord zo weinig kracht heeft om gelovigen op te bouwen in heiligheid en toewijding - het antwoord zal komen: Het is de afwezigheid van de kracht van de Heilige Geest. En hoe komt dat? Er kan geen andere reden zijn dan dat het vlees en de menselijke energie de plaats hebben ingenomen die de Heilige Geest zou moeten hebben. Dat gold voor de Galaten, dat gold voor de Korinthiërs. Je weet dat Paulus tegen hen zei: "Ik kan niet tot jullie spreken als tot geestelijke mensen; jullie zouden geestelijke mensen moeten zijn, maar jullie zijn vleselijk." En je weet hoe vaak hij hen in de loop van zijn brieven moest berispen en veroordelen voor twist en verdeeldheid.

Gebrek aan de Vrucht van de Heilige Geest

Een derde gedachte: *Wat de vruchten en bewijzen zijn van ons streven naar volmaaktheid in het vlees.*

Het antwoord is heel eenvoudig. Religieuze zelfinspanning eindigt altijd in zondig vlees. Wat was de toestand van die Galaten? Ze probeerden gerechtvaardigd te worden door de werken van de wet. En toch maakten ze ruzie en dreigden ze elkaar te verslinden. Tel de uitdrukkingen op die de apostel gebruikt om hun gebrek aan liefde aan te geven en je zult er meer dan twaalf vinden - afgunst, jaloezie, bitterheid, ruzie en allerlei andere uitdrukkingen. Lees in het vierde en vijfde

hoofdstuk wat hij daarover zegt. Je ziet hoe ze God probeerden te dienen in hun eigen kracht, en ze faalden volkomen. Al deze religieuze inspanningen resulteerden in mislukking. De macht van de zonde en het zondige vlees kregen de overhand en hun hele toestand was een van de droevigste die je je kunt voorstellen.

Dit komt tot ons met een onuitsprekelijke ernst. Overal in de christelijke kerk wordt geklaagd over het gebrek aan een hoge standaard van integriteit en godsvrucht, zelfs onder de belijdende leden van christelijke kerken. Ik herinner me een preek die ik hoorde houden over commerciële moraliteit. En, o, als we niet alleen spreken over de commerciële moraliteit of immoraliteit, maar als we in de huizen van christenen gaan, en als we denken aan het leven waartoe God Zijn kinderen geroepen heeft, en dat Hij hen in staat stelt te leven door de Heilige Geest, en als we bedenken hoeveel, van liefdeloosheid en opvliegendheid en scherpte en bitterheid, en als we bedenken hoe vaak er ruzie is onder de leden van kerken, en hoeveel er is van afgunst en jaloezie en gevoeligheid en trots, dan zijn we genoodzaakt te zeggen: "Waar zijn tekenen van de aanwezigheid van de Geest van het Lam Gods?" Gebrek, droevig gebrek!

Veel mensen spreken over deze dingen alsof ze het natuurlijke gevolg zijn van onze zwakheid en er niets aan te doen is. Veel mensen spreken over deze dingen als zonden, maar hebben de hoop opgegeven om ze te overwinnen. Veel mensen spreken over deze dingen in de kerk om hen heen en zien niet het minste vooruitzicht dat deze dingen ooit zullen veranderen. Er is geen vooruitzicht totdat er een radicale verandering komt, totdat de Kerk van God begint te zien dat elke zonde in de gelovige voortkomt uit het vlees, uit een

vleselijk leven te midden van onze religieuze activiteiten, uit een streven in eigen inspanning om God te dienen. Totdat we leren om belijdenis te doen en totdat we beginnen in te zien dat we op de een of andere manier Gods Geest in kracht moeten terughalen naar Zijn Kerk, moeten we falen. Waar begon de Kerk met Pinksteren? Daar begonnen ze in de Geest. Maar helaas, wat ging de Kerk van de volgende eeuw op in het vlees! Zij dachten de Kerk in het vlees te vervolmaken.

Laten we niet denken, omdat de gezegende Reformatie de grote leer van rechtvaardiging door geloof herstelde, dat de kracht van de Heilige Geest toen volledig hersteld was. Als het ons geloof is dat God Zich in deze laatste eeuwen over Zijn Kerk zal ontfermen, dan zal dat zijn omdat de leer en de waarheid over de Heilige Geest niet alleen bestudeerd zullen worden, maar met een heel hart nagestreefd zullen worden; en niet alleen omdat die waarheid nagestreefd zal worden, maar omdat predikanten en gemeenten gevonden zullen worden die voor God buigen in diepe vernedering met één kreet: "We hebben Gods Geest bedroefd; we hebben geprobeerd christelijke gemeenten te zijn met zo weinig mogelijk van Gods Geest; we hebben niet geprobeerd gemeenten te zijn die vervuld zijn met de Heilige Geest."

Alle zwakheid in de Kerk is te wijten aan de weigering van de Kerk om haar God te gehoorzamen. En waarom is dat zo? Ik ken uw antwoord. Je zegt: "We zijn te zwak en te hulpeloos, en we proberen te gehoorzamen, en we beloven te gehoorzamen, maar op de een of andere manier falen we."

Ah, ja; *je faalt omdat je de kracht van God niet accepteert.* God alleen kan Zijn wil in jou uitwerken. Jij kunt Gods wil

niet uitwerken, maar Zijn Heilige Geest kan dat wel; en totdat de Kerk, totdat gelovigen dit begrijpen, en ophouden met menselijke inspanningen Gods wil te doen, en wachten op de Heilige Geest om te komen met al Zijn almachtige en machtige kracht, zal de Kerk nooit zijn wat God wil dat ze is, en wat God van haar wil maken.

Toegeven aan de Heilige Geest

Ik kom nu bij mijn laatste gedachte, de vraag: *Wat is de weg naar herstel?*

Geliefde vriend, het antwoord is eenvoudig en gemakkelijk. Als die trein is weggereden, zit er niets anders op dan terug te keren naar het punt waar hij werd weggeleid. De Galaten hadden geen andere manier om terug te keren dan terug te keren naar waar ze fout waren gegaan, om terug te keren van alle religieuze inspanningen in hun eigen kracht, en van het zoeken naar iets door hun eigen werk, en om zich nederig over te geven aan de Heilige Geest. Er is geen andere weg voor ons als individu.

Is er een broeder of zuster wiens hart zich bewust is: "Helaas, mijn leven kent maar weinig van de kracht van de Heilige Geest"? Ik kom tot u met Gods boodschap dat u zich geen voorstelling kunt maken van wat uw leven zou zijn in de kracht van de Heilige Geest. Het is te hoog en te gezegend en te wonderbaarlijk, maar ik breng u de boodschap dat net zo waarachtig als de eeuwige Zoon van God naar deze wereld kwam en Zijn wonderbaarlijke werken deed, dat net zo waarachtig als Hij op Golgotha stierf en uw verlossing bewerkstelligde door Zijn kostbaar bloed, zo waarachtig kan de Heilige Geest in uw hart komen, zodat Hij u met Zijn goddelijke kracht kan heiligen en u in staat kan stellen om

Gods gezegende wil te doen, en uw hart kan vervullen met vreugde en met kracht. Maar helaas, we hebben de Heilige Geest vergeten, we hebben Hem bedroefd, we hebben Hem onteerd en Hij heeft Zijn werk niet kunnen doen. Maar ik breng jullie de boodschap: De Vader in de hemel vervult Zijn kinderen graag met Zijn Heilige Geest. God verlangt ernaar om ieder afzonderlijk, apart, de kracht van de Heilige Geest te geven voor het dagelijks leven. De opdracht komt tot ons individueel, gezamenlijk. God wil dat wij als Zijn kinderen opstaan en onze zonden voor Hem neerleggen en Hem om genade aanroepen. O, zijt gij zo dwaas? Begonnen in de Geest, vervolmaakt gij dan in het vlees wat in de Geest begonnen is? Laten we in schaamte buigen en voor God belijden hoe onze vleselijke godsdienst, onze zelfinspanning en ons zelfvertrouwen de oorzaak zijn geweest van elke mislukking.

Jonge christenen hebben mij vaak gevraagd: "Hoe komt het dat ik zo faal? Ik heb zo plechtig gezworen met mijn hele hart, en verlangde God te dienen; waarom heb ik gefaald?"

Op zulke mensen geef ik altijd één antwoord: "Beste vriend, je probeert in je eigen kracht te doen wat Christus alleen in jou kan doen."

En als ze tegen me zeggen: "Ik wist zeker dat alleen Christus het kon, ik vertrouwde niet op mezelf," is mijn antwoord altijd:

"Je vertrouwde op jezelf, anders had je niet kunnen falen. Als je op Christus had vertrouwd, kon Hij niet falen."

Oh, dit vervolmaken in het vlees van wat in de Geest begonnen is, gaat veel dieper door ons heen dan we beseffen. Laten we God vragen om ons te ontdekken dat we alleen

bereid zullen zijn om de zegen te ontvangen die van boven komt, als we tot uiterste schaamte en leegte gebracht worden. En daarom kom ik met deze twee vragen. Leeft u, geliefde broeder-predikant - ik vraag het aan elke predikant van het Evangelie - leeft u onder de kracht van de Heilige Geest? Leeft u als een gezalfde, Geestvervulde man in uw bediening en uw leven voor God? O broeders, onze plaats is verschrikkelijk. We moeten mensen laten zien wat God voor ons wil doen, niet in onze woorden en ons onderwijs, maar in ons leven. God help ons om dat te doen!

Ik vraag het aan elk lid van de kerk van Christus en aan elke gelovige: Leeft u een leven onder de kracht van de Heilige Geest, dag na dag, of probeert u zonder die kracht te leven? Vergeet niet dat je dat niet kunt. Bent u toegewijd, overgegeven aan de Geest om in u te werken en in u te leven? O, kom en belijd elke mislukking van je humeur, elke mislukking van je tong, hoe klein ook, elke mislukking die te wijten is aan de afwezigheid van de Heilige Geest en de aanwezigheid van de macht van jezelf. Ben je toegewijd, ben je overgegeven aan de Heilige Geest?

Als je antwoord Nee is, dan kom ik met een tweede vraag - Ben je *bereid* om gewijd te worden? Ben je bereid om jezelf over te geven aan de kracht van de Heilige Geest?

Je weet heel goed dat de menselijke kant van toewijding je niet zal helpen. Ik kan mezelf honderd keer toewijden met alle intensiteit van mijn wezen, en dat zal me niet helpen. Wat me zal helpen is dit - dat God uit de Hemel de toewijding aanvaardt en verzegelt.

En ben je nu bereid om jezelf over te geven aan de Heilige Geest? Je kunt het nu doen. Veel kan nog donker en vaag zijn, en voorbij wat we begrijpen, en je voelt misschien niets;

maar kom. God alleen kan de verandering teweegbrengen. Alleen God, die ons de Heilige Geest heeft gegeven, kan de Heilige Geest in kracht terugbrengen in ons leven. Alleen God kan ons "met kracht versterken door zijn Geest in de innerlijke mens". En voor elk wachtend hart dat het offer wil brengen, en alles wil opgeven, en tijd wil geven om tot God te huilen en te bidden, zal het antwoord komen. De zegen is niet ver weg. Onze God helpt ons graag. Hij zal ons in staat stellen om, niet in het vlees, maar in de Geest, te volmaken wat in de Geest begonnen is.

BEWAARD DOOR DE KRACHT VAN GOD

De woorden waaruit ik spreek, vind je in I Petrus 1:5. Het derde, vierde en vijfde vers zijn: "Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die ... ons wederverwekt heeft tot een levendige hoop door de opstanding van Jezus Christus uit de doden, tot een onvergankelijke erfenis ... die in de hemel voor u gereserveerd is, die door de kracht van God bewaard wordt door het geloof tot zaligheid." De woorden van mijn tekst zijn: "Gehouden door de kracht van God door het geloof."
Daar hebben we twee prachtige, gezegende waarheden over de bewaring waardoor een gelovige behouden wordt tot verlossing. De ene waarheid is*: Gehouden door de kracht van God;* en de andere waarheid is: *Gehouden door geloof.*

We moeten naar de twee kanten kijken - naar Gods kant en Zijn almachtige kracht, die ons wordt aangeboden om elk moment van de dag onze Bewaarder te zijn; en naar de menselijke kant, waar we niets anders hoeven te doen dan in geloof God Zijn bewaarwerk te laten doen. We zijn opnieuw verwekt tot een erfenis die in de Hemel voor ons wordt bewaard; en we worden hier op aarde bewaard door de kracht van God. We zien dat er een dubbele bewaring is - *de erfenis wordt voor mij bewaard in de Hemel,* en *ik op aarde word bewaard voor de erfenis daar.* Wat het eerste deel van deze bewaring betreft, is er geen twijfel mogelijk. God bewaart de erfenis in de hemel heel wonderbaarlijk en volmaakt, en het wacht daar veilig. En dezelfde God bewaart mij voor de erfenis. Dat is wat ik wil begrijpen.

Je weet dat het heel dwaas is van een vader om zich veel moeite te getroosten om een erfenis voor zijn kinderen te hebben en die voor hen te bewaren, als hij ze er niet voor bewaart. Wat zou je denken van een man die zijn hele tijd besteedt en elk offer brengt om geld te vergaren, en als hij zijn tienduizenden krijgt, vraag je hem waarom hij zich zo opoffert, en zijn antwoord is: "Ik wil mijn kinderen een grote erfenis nalaten, en ik bewaar het voor hen" - als je dan hoort dat die man geen moeite doet om zijn kinderen op te voeden, dat hij hen wild over straat laat lopen, en op wegen van zonde en onwetendheid en dwaasheid laat gaan, wat zou je dan van hem denken? Zou je niet zeggen: "Arme man, hij bewaart een erfenis voor zijn kinderen, maar hij bewaart of bereidt zijn kinderen niet voor op de erfenis"! En er zijn zoveel christenen die denken: "Mijn God bewaart de erfenis voor mij"; maar zij kunnen niet geloven: "Mijn God bewaart mij voor die erfenis". Dezelfde kracht, dezelfde liefde, dezelfde God die het dubbele werk doet.
Nu wil ik het hebben over een werk dat God aan ons doet - ons bewaren voor de erfenis. Ik heb al gezegd dat we twee heel eenvoudige waarheden hebben: de ene, de goddelijke kant - *we worden bewaard door de kracht van God;* de andere, de menselijke kant - *we worden bewaard door geloof.*

Gehouden door de kracht van God

Kijk naar de goddelijke kant: Christenen worden bewaard door de kracht van God.

Bedenk allereerst *dat dit allesomvattend is.*

Wat wordt er bewaard? Jij wordt bewaard. Hoeveel van jou? Het hele wezen. Bewaart God één deel van jou en een ander deel niet? Nee. Sommige mensen hebben het idee dat dit een soort vage, algemene bewaring is en dat God hen op zo'n manier bewaart dat ze in de hemel komen als ze sterven. Maar ze passen dat woord bewaren niet toe op alles in hun wezen en natuur. En toch is dat wat God wil.
Hier heb ik een horloge. Stel dat dit horloge geleend was van een vriend en hij zei tegen mij:
"Als je naar Europa gaat, mag je het van mij meenemen, maar zorg ervoor dat je het veilig bewaart en terugbrengt."
En stel dat ik het horloge zou beschadigen, de wijzers zou breken, de wijzerplaat zou beschadigen en sommige wieltjes en veren zou beschadigen, en ik het in die staat zou terugbrengen en aan mijn vriend zou geven, dan zou hij zeggen:
"Ah, maar ik gaf je dat horloge op voorwaarde dat je het zou behouden."
"Heb ik het niet bewaard? Daar is het horloge."
"Maar ik wilde niet dat je het op die algemene manier zou bewaren, zodat je me alleen het omhulsel van het horloge zou terugbrengen, of de overblijfselen. Ik verwachtte dat je elk deel zou bewaren."
En dus wil God ons niet op deze algemene manier bewaren, zodat we op het laatst, op de een of andere manier, gered zullen worden als door vuur, en gewoon in de hemel komen. Maar de bewarende kracht en de liefde van God is van toepassing op elk onderdeel van ons wezen.
Er zijn mensen die denken dat God hen zal behouden in geestelijke dingen, maar niet in tijdelijke dingen. Dit laatste, zeggen ze, ligt buiten Zijn lijn. Nu, God zendt jou om in de

wereld te werken, maar Hij heeft niet gezegd: "Ik moet je nu verlaten om je eigen geld te gaan verdienen en zelf in je levensonderhoud te voorzien." Hij weet dat je niet in staat bent om jezelf te onderhouden. Maar God zegt: "Mijn kind, er is geen werk dat je moet doen, en geen zaak waarmee je bezig bent, en geen cent die je moet uitgeven, maar Ik, je Vader, zal dat in mijn beheer nemen." God zorgt niet alleen voor het geestelijke, maar ook voor het tijdelijke. Het grootste deel van het leven van veel mensen moet worden doorgebracht, soms acht of negen of tien uur per dag, te midden van de verleidingen en afleidingen van het bedrijfsleven; maar God zal daar voor je zorgen. Het bewaren van God omvat alles.

Er zijn andere mensen die denken: "Ach, in tijden van beproeving bewaart God mij, maar in tijden van voorspoed heb ik Zijn bewaring niet nodig; dan vergeet ik Hem en laat ik Hem gaan." Weer anderen denken precies het tegenovergestelde. Zij denken: "In tijden van voorspoed, wanneer alles glad en rustig is, ben ik in staat om me aan God vast te klampen, maar wanneer er zware beproevingen komen, komt mijn wil op de een of andere manier in opstand, en God bewaart me dan niet."

Nu breng ik jullie de boodschap dat in voorspoed als in tegenspoed, in de zonneschijn als in het donker, jullie God altijd klaarstaat om jullie te bewaren.

Aan de andere kant zijn er anderen die zo over dit bewaren denken: "God zal mij behoeden voor grote boosheden, maar er zijn kleine zonden waarvan ik niet kan verwachten dat God mij zal behoeden. Zo is er de zonde van drift. Ik kan niet verwachten dat God die zal overwinnen."

Als je hoort over iemand die in verzoeking is gebracht en is afgedwaald of die in dronkenschap of moord is gevallen, dan dank je God voor Zijn bewarende kracht.
"Ik had hetzelfde kunnen doen als die man," zeg je, "als God me niet had tegengehouden." En je gelooft dat Hij je weerhield van dronkenschap en moord.
En waarom hoef jij niet te geloven dat God je kan behoeden voor woede-uitbarstingen? Je dacht dat dit van minder belang was; je herinnerde je niet dat het grote gebod van het Nieuwe Testament is - "Heb elkaar lief zoals ik jou heb liefgehad." En toen jouw opvliegendheid en overhaast oordeel en scherpe woorden naar buiten kwamen, zondigde je tegen de hoogste wet - de wet van Gods liefde. En toch zeg je: "God wil niet, God kan niet" - nee, je zult niet zeggen, God kan niet; maar je zegt: "God weerhoudt mij daar niet van." Misschien zeg je: "Hij kan; maar er is iets in mij."

Ik wil je vragen: Kunnen gelovigen een heiliger leven leiden dan over het algemeen het geval is? Kunnen gelovigen de hele dag de bewarende kracht van God ervaren, om hen van de zonde te weerhouden? Kunnen gelovigen in gemeenschap met God gehouden worden? En ik breng je een boodschap uit het Woord van God, in deze woorden: *Gehouden door de kracht van God.* Er staat geen bijzin bij. De betekenis is, dat als je jezelf volledig en absoluut toevertrouwt aan de almacht van God, Hij je graag zal bewaren.
Sommige mensen denken dat ze nooit zover kunnen komen dat elk woord van hun mond tot eer van God moet zijn. Maar het is wat God van hen wil, het is wat God van hen verwacht. God is bereid om een wacht aan de deur van hun mond te zetten, en als God dat wil doen, kan Hij dan niet hun tong en

lippen bewaren? Dat kan Hij; en dat is wat God gaat doen voor hen die op Hem vertrouwen. Gods bewaring is allesomvattend, en laat iedereen die ernaar verlangt een heilig leven te leiden al zijn noden, en al zijn zwakheden, en al zijn tekortkomingen en al zijn zonden overdenken, en weloverwogen zeggen: "Is er een zonde waarvan mijn God mij niet kan weerhouden?" En het hart zal moeten antwoorden: "Nee; God kan mij van elke zonde weerhouden."

Houden vereist vermogen

Ten tweede, als je deze bewaring wilt begrijpen, onthoud dan dat het niet alleen een alomvattende bewaring is, maar ook een almachtige bewaring.

Ik wil die waarheid in mijn ziel gebrand krijgen; ik wil God aanbidden totdat mijn hele hart gevuld is met de gedachte aan Zijn almacht. God is almachtig, en de Almachtige God biedt Zichzelf aan om in mijn hart te werken, om het werk te doen om mij te behouden; en ik wil verbonden worden met de Almacht, of liever, verbonden worden met de Almachtige, met de levende God, en mijn plaats hebben in de holte van Zijn hand. Als je de Psalmen leest, denk je aan de prachtige gedachten in veel van de uitdrukkingen die David gebruikt; bijvoorbeeld als hij het erover heeft dat God *onze God* is*, onze Burcht, onze Toevlucht, onze sterke Toren, onze Kracht* en *onze Redding.* David had een prachtig beeld van hoe de eeuwige God zelf de schuilplaats is van de gelovige ziel, en hoe Hij de gelovige opneemt en hem bewaart in de holte van Zijn hand, in het verborgene van Zijn paviljoen, onder de schaduw van Zijn vleugels, onder Zijn veren. En daar woonde David.

En o, wij die de kinderen van Pinksteren zijn, wij die Christus en Zijn bloed hebben gekend en de Heilige Geest die uit de Hemel is neergezonden, waarom weten we zo weinig van wat het is om bevend stap voor stap te wandelen met de Almachtige God als onze Bewaarder?

Heb je er ooit bij stilgestaan dat je bij elke genadeactie in je hart de hele almacht van God hebt om je te zegenen? Als ik bij een man kom en hij schenkt me geld, dan krijg ik het en ga ermee weg. Hij heeft me iets van hem gegeven; de rest houdt hij voor zichzelf. Maar zo is het niet met de kracht van God. God kan niets van Zijn eigen kracht weggeven, en daarom kan ik de kracht en goedheid van God alleen ervaren voor zover ik in contact en gemeenschap met Hemzelf ben; en wanneer ik in contact en gemeenschap met Hemzelf kom, kom ik in contact en gemeenschap met de hele almacht van God, en heb ik de almacht van God om me elke dag te helpen.

Een zoon heeft misschien een heel rijke vader en als de zoon op het punt staat om zaken te gaan doen, zegt de vader: "Je kunt zoveel geld krijgen als je wilt voor je onderneming." Alles wat de vader heeft, staat ter beschikking van de zoon. En zo is het ook met God, jouw Almachtige God. Je kunt het nauwelijks bevatten; je voelt jezelf zo'n kleine worm. Zijn almacht is nodig om een kleine worm te behouden! Ja, Zijn almacht is nodig om elke kleine worm die in het stof leeft te bewaren, en ook om het universum te bewaren, en daarom is Zijn almacht nog veel meer nodig om jouw ziel en de mijne te bewaren tegen de macht van de zonde.

O, als je in genade wilt groeien, leer dan hier te beginnen. Leer in al je oordelen en meditaties en gedachten en daden en vragen en studies en gebeden bewaard te worden door je

Almachtige God. Wat zal de Almachtige God niet doen voor het kind dat op Hem vertrouwt? De Bijbel zegt: "Boven alles wat wij kunnen vragen of denken." Het is de Almacht die je moet leren kennen en vertrouwen, en dan zul je leven zoals een Christen zou moeten leven. Hoe weinig hebben we geleerd om God te bestuderen en te begrijpen dat een godvruchtig leven een leven vol van God is, een leven dat God liefheeft en op Hem wacht, en een leven dat op Hem vertrouwt en toestaat dat Hij het zegent! We kunnen de wil van God alleen doen door de kracht van God. God geeft ons de eerste ervaring van Zijn kracht om ons voor te bereiden om naar meer te verlangen en om alles wat Hij kan doen op te eisen. God helpt ons om elke dag op Hem te vertrouwen.

Houden is continu

Een andere gedachte. Deze bewaring is niet alleen alomvattend en almachtig, maar ook continu en ononderbroken.

Mensen zeggen soms: "Een week of een maand lang heeft God mij heel wonderlijk bewaard: Ik heb geleefd in het licht van Zijn aangezicht en ik kan niet zeggen welke vreugde ik niet heb gehad in de gemeenschap met Hem. Hij heeft me gezegend in mijn werk voor anderen. Hij heeft mij zielen gegeven en soms had ik het gevoel alsof ik met arendsvleugels naar de hemel werd gedragen. Maar het ging niet door. Het was te goed; het kon niet blijven duren." En sommigen zeggen: "Het was nodig dat ik zou vallen om me nederig te houden." En anderen zeggen: "Ik weet dat het mijn eigen schuld was; maar op de een of andere manier kun je niet altijd in de hoogte leven."

O, geliefden, waarom is dat? Is er een reden waarom het houden van God niet voortdurend en ononderbroken zou zijn? Denk eens na. Al het leven is in ononderbroken continuïteit. Als mijn leven een half uur zou stilstaan, zou ik dood zijn, en mijn leven weg. Het leven is een continu iets, en het leven van God is het leven van Zijn Kerk, en het leven van God is Zijn almachtige kracht die in ons werkt. En God komt naar ons toe als de Almachtige, en zonder enige voorwaarde biedt Hij aan om mijn Bewaarder te zijn, en Zijn bewaren betekent dat dag na dag, moment na moment, God ons gaat bewaren.

Als ik jou de vraag zou stellen: "Denk je dat God in staat is om je op een dag te behoeden voor daadwerkelijke overtreding?" zou je antwoorden: "Ik weet niet alleen dat Hij daartoe in staat is, maar ik denk ook dat Hij het gedaan heeft. Er zijn dagen geweest waarop Hij mijn hart in Zijn heilige aanwezigheid heeft gehouden, toen, hoewel ik altijd een zondige natuur in mij heb gehad, Hij mij heeft weerhouden van bewuste, daadwerkelijke overtreding."

Nu, als Hij dat voor een uur of een dag kan doen, waarom dan niet voor twee dagen? O, laten we Gods almacht zoals geopenbaard in Zijn Woord tot maatstaf van onze verwachtingen maken. Heeft God niet in Zijn Woord gezegd: "Ik, de Heer, bewaar het en zal het elk moment besproeien"? Wat kan dat betekenen? Betekent "elk moment" elk moment? Heeft God over die wijngaard of rode wijn beloofd dat Hij die elk moment zou besproeien, zodat de hitte van de zon en de verzengende wind hem nooit zouden uitdrogen? Ja. In Zuid-Afrika maken ze soms een ent en daarboven binden ze een fles water, zodat er af en toe een druppel valt om te verzadigen wat ze eromheen hebben gezet. En zo wordt het

vocht daar onophoudelijk vastgehouden totdat de ent de tijd heeft gehad om te strekken en de hitte van de zon te weerstaan.
Zal onze God, in Zijn tedere liefde jegens ons, ons niet elk moment bewaren wanneer Hij beloofd heeft dat te doen? O, als we die gedachte eens vasthielden: Ons hele religieuze leven is Gods doen en laten - "God werkt in ons om te willen en te doen naar Zijn welbehagen" - als we eens geloof kregen om dat van God te verwachten, dan zal God alles voor ons doen.
Het is de bedoeling dat je je voortdurend aan Hem houdt. Elke ochtend zal God je ontmoeten als je wakker wordt. Het is geen vraag: Als ik 's morgens vergeet wakker te worden met de gedachte aan Hem, wat zal er dan gebeuren? Als je je ontwaken aan God toevertrouwt, zal God je 's morgens bij het ontwaken ontmoeten met Zijn goddelijke zonneschijn en liefde, en Hij zal je het bewustzijn geven dat je door de dag heen God hebt om voortdurend voor je te zorgen met Zijn almachtige kracht. En God zal je de volgende dag en elke dag ontmoeten; en het maakt niet uit of er in de praktijk van gemeenschap soms mislukking optreedt. Als je je positie handhaaft en zegt: "Heer, ik ga van U verwachten dat U Uw uiterste best doet, en ik ga erop vertrouwen dat U mij dag na dag absoluut bewaart," dan zal je geloof sterker en sterker worden, en je zult de bewarende kracht van God in ongebrokenheid kennen.

Gehouden door geloof

En nu de andere kant - *Geloven.* "Gehouden door de kracht van God *door het geloof."* Hoe moeten we naar dit geloof kijken?

Geloof impliceert hulpeloosheid

Allereerst wil ik zeggen dat dit geloof volslagen onmacht en hulpeloosheid tegenover God betekent. Aan de basis van elk geloof ligt een gevoel van hulpeloosheid. Als ik iets af te handelen heb, bijvoorbeeld een huis kopen, dan moet de overdrachtsman het werk doen om de overdracht van het eigendom op mijn naam te krijgen en alle regelingen te treffen. Ik kan dat werk niet doen en door die agent te vertrouwen, beken ik dat ik het niet kan. Geloof betekent dus altijd hulpeloosheid. In veel gevallen betekent het: Ik kan het met veel moeite doen, maar een ander kan het beter. Maar in de meeste gevallen is het totale hulpeloosheid; een ander moet het voor mij doen. En dat is het geheim van het geestelijke leven. Een mens moet leren zeggen: "Ik geef alles op; ik heb geprobeerd en verlangd, en gedacht en gebeden, maar het is mislukt. God heeft me gezegend en geholpen, maar toch is er op de lange duur zoveel zonde en verdriet geweest." Wat een verandering komt er wanneer een man zo in volkomen verslagenheid wordt gebracht.

Denk aan Paulus. Hij leefde een gezegend leven, en hij was opgenomen in de derde hemel, en toen kwam de doorn in het vlees, "een bode van Satan om mij te kwellen." En wat gebeurde er? Paulus kon het niet begrijpen en hij bad de Heer drie keer om het weg te nemen; maar de Heer zei in feite:

"Nee, het is mogelijk dat je jezelf verheft en daarom heb ik je deze beproeving gestuurd om je zwak en nederig te houden."
En Paulus leerde toen een les die hij nooit vergat, en dat was - zich verheugen in zijn zwakheden. Hij zei dat hoe zwakker hij was, hoe beter het voor hem was, want toen hij zwak was, was hij sterk in zijn Heer Christus.
Wil je binnengaan in wat mensen "het hogere leven" noemen? Ga dan een stap lager. Ik herinner me dat Dr. Boardman op vertelde dat hij eens door een heer was uitgenodigd om naar een fabriek te gaan kijken waar ze fijn schot maakten, en ik geloof dat de werklieden dat deden door gesmolten lood van grote hoogte naar beneden te gieten. Deze heer wilde Dr. Boardman meenemen naar de top van de toren om te zien hoe het werk gedaan werd. De dokter kwam bij de toren, ging door de deur naar binnen en begon naar boven te gaan, maar toen hij een paar stappen verder was, riep de heer:
"Dat is de verkeerde weg. Je moet deze kant op; die trap is afgesloten."
De heer nam hem een flink aantal treden mee naar beneden, en daar stond een lift klaar om hem naar boven te brengen; en hij zei:
"Ik heb geleerd dat naar beneden gaan vaak de beste manier is om opwaarts te gaan."
Ah, ja, God zal ons heel laag bij de grond moeten brengen; er zal een gevoel van leegte en wanhoop en nietsheid over ons heen moeten komen. Het is wanneer we wegzinken in uiterste hulpeloosheid dat de eeuwige God Zichzelf in Zijn kracht zal openbaren en dat onze harten zullen leren om alleen op God te vertrouwen.
Wat weerhoudt ons ervan om Hem volmaakt te vertrouwen?

Menigeen zegt: "Ik geloof wat je zegt, maar er is één moeilijkheid. Als mijn vertrouwen volmaakt zou zijn en altijd zou blijven, dan zou alles goed komen, want ik weet dat God het vertrouwen zal eren. Maar hoe krijg ik dat vertrouwen?"
Mijn antwoord is: "Door de dood van jezelf. Het grote obstakel voor vertrouwen is zelfinspanning. Zolang je je eigen wijsheid en gedachten en kracht hebt, kun je God niet volledig vertrouwen. Maar wanneer God je afbreekt, wanneer alles voor je ogen begint te vervagen, en je ziet dat je niets begrijpt, dan komt God nabij, en als je je in het niets neerbuigt en op God wacht, zal Hij alles worden."
Zolang wij iets zijn, kan God niet alles zijn en kan Zijn almacht zijn werk niet ten volle doen. Dat is het begin van geloof - een volkomen wanhoop van onszelf, een afstand nemen van de mens en alles op aarde, en onze hoop alleen op God vestigen.

Geloof is rust

En vervolgens moeten we begrijpen dat geloof rust is.
In het begin van het geloofsleven worstelt het geloof; maar zolang het geloof worstelt, heeft het geloof zijn kracht nog niet bereikt. Maar pas wanneer het geloof in zijn worsteling aan het einde van zichzelf komt, en gewoonweg rust.

Misschien kan ik het duidelijker maken als ik het verhaal vertel van hoe de Conventie van Keswick begon. Canon Battersby was al meer dan twintig jaar een evangelische geestelijke van de Church of England, een man van diepe en tedere godsvrucht, maar hij had niet het bewustzijn van rust en overwinning over de zonde, en was vaak diep bedroefd bij de gedachte aan struikelen en falen en zonde. Als hij hoorde

over de mogelijkheid van overwinning, voelde hij dat het wenselijk was, maar het was alsof hij het niet kon bereiken. Op een keer hoorde hij een toespraak over "Rust en Geloof" aan de hand van het verhaal van de edelman die van Kapernaüm naar Kana kwam om Christus te vragen zijn kind te genezen. In de toespraak werd getoond dat de edelman geloofde dat Christus hem op een algemene manier kon helpen, maar dat hij voor een groot deel bij wijze van experiment naar Jezus kwam. Hij hoopte dat Christus hem zou helpen, maar hij had geen zekerheid van die hulp. Maar wat gebeurde er? Toen Christus tegen hem zei: "Ga heen, want uw kind leeft," geloofde die man het woord dat Jezus sprak; hij rustte in dat woord. Hij had geen bewijs dat zijn kind weer beter was, en hij moest zeven uur teruglopen naar Kapernaüm. Hij liep terug naar , en onderweg ontmoette hij zijn knecht, en kreeg het eerste nieuws dat het kind beter was, dat om één uur op de middag van de vorige dag, op het moment dat Jezus tot hem sprak, de koorts het kind had verlaten. Die vader rustte op het woord van Jezus en Zijn werk, en hij ging naar Kapernaüm en vond zijn kind gezond; en hij prees God en werd met zijn hele huis een gelovige en discipel van Jezus.

Oh, vrienden, dat is geloof! Wanneer God tot mij komt met de belofte van Zijn bewaring, en ik heb niets op aarde om op te vertrouwen, dan zeg ik tegen God: "Uw woord is genoeg; bewaard door de kracht van God." Dat is geloof, dat is rust. Toen kanunnik Battersby die toespraak hoorde, ging hij die avond naar huis en vond in de duisternis van de nacht rust. Hij rustte op het woord van Jezus. En de volgende morgen, in de straten van Oxford, zei hij tegen een vriend: "Ik heb het gevonden!" Toen ging hij en vertelde het aan anderen, en

vroeg dat de conventie van Keswick mocht worden begonnen, en dat degenen die met hem op de conventie waren, eenvoudig moesten getuigen wat God had gedaan.
Het is iets groots als een mens voor elk moment van zijn leven op Gods almachtige kracht gaat vertrouwen, in het vooruitzicht van verleidingen tot drift en haast en boosheid en liefdeloosheid en trots en zonde. Het is geweldig om in het vooruitzicht hiervan een verbond aan te gaan met de almachtige Jehovah, niet op grond van wat iemand zegt, of wat mijn hart voelt, maar op de kracht van het Woord van God: "Gehouden door de kracht van God door het geloof."
Oh, laten we tegen God zeggen dat we Hem tot het uiterste gaan vertrouwen. Laten we zeggen: We vragen U om niets meer dan Gij kunt geven, maar we willen niets minder. Laten we zeggen: Mijn God, laat mijn leven een bewijs zijn van wat de almachtige God kan doen. Laten dit elke dag de twee disposities van onze zielen zijn - diepe hulpeloosheid en eenvoudige, kinderlijke rust.

Geloof heeft gemeenschap nodig

Dat brengt me op nog één gedachte over geloof - geloof impliceert gemeenschap met God. Veel mensen willen het Woord nemen en dat geloven, maar ze merken dat ze het niet kunnen geloven. Ah, nee! Je kunt God niet scheiden van Zijn Woord. Geen goedheid of kracht kan los van God ontvangen worden, en als je in dit leven van godsvrucht wilt komen, moet je tijd nemen voor gemeenschap met God.
Mensen zeggen wel eens tegen me: "Mijn leven is zo druk dat ik geen tijd heb voor gemeenschap met God". Een dierbare zendeling zei tegen me: "Mensen weten niet hoe wij zendelingen in de verleiding komen. Ik sta om vijf uur 's

ochtends op en daar wachten de oorspronkelijke bewoners op hun werkopdrachten. Dan moet ik naar de school gaan en daar uren doorbrengen; en dan is er ander werk, en zestien uur gaan voorbij, en ik krijg nauwelijks tijd om alleen met God te zijn." Ah! daar is het gebrek. Ik bid je, onthoud twee dingen. Ik heb je niet gezegd dat je moet vertrouwen op de almacht van God als een ding, en ik heb je niet gezegd dat je moet vertrouwen op het Woord van God als een geschreven boek, maar ik heb je gezegd dat je naar de God van de almacht en de God van het Woord moet gaan. Ga met God om zoals die edelman met de levende Christus omging. Waarom was hij in staat om het woord te geloven dat Christus tot hem sprak? Omdat hij in de ogen, de toon en de stem van Jezus, de Zoon van God, iets zag en hoorde waardoor hij voelde dat hij Hem kon vertrouwen. En dat is wat Christus voor jou en mij kan doen. Probeer het geloof niet van binnenuit aan te wakkeren. Hoe vaak heb ik dat niet geprobeerd en mezelf voor gek gezet! Je kunt geen geloof opwekken vanuit de diepten van je hart. Verlaat je hart en kijk in het gezicht van Christus en luister naar wat Hij je vertelt over hoe Hij je zal bewaren. Kijk op in het gezicht van je liefhebbende Vader, en neem elke dag tijd met Hem, en begin een nieuw leven met de diepe leegte en armoede van een man die niets heeft, en die alles van Hem wil krijgen - met de diepe rust van een man die rust op de levende God, de almachtige Jehovah - en beproef God, of Hij de vensters van de Hemel zal openen en een zegen zal uitstorten waar een plaats zal zijn om hem te ontvangen.
Ik sluit af met de vraag of je bereid bent om de hemelse bewaring voor de hemelse erfenis ten volle te ervaren? Robert Murray M'Cheyne zegt ergens: "Oh, God, maak me

zo heilig als een vergeven zondaar kan worden gemaakt." En als dat gebed in je hart is, kom dan nu, en laten we opnieuw een verbond aangaan met de eeuwige en almachtige Jehovah, en in grote hulpeloosheid, maar in grote rust onszelf in Zijn handen leggen. En laten we dan, terwijl we ons verbond aangaan, één gebed doen - dat we ten volle mogen geloven dat de eeuwige God onze Metgezel zal zijn, die elk moment van de dag onze hand vasthoudt; onze Bewaarder, die over ons waakt zonder enige onderbreking; onze Vader, die er altijd in verrukt Zichzelf in onze zielen te openbaren. Hij heeft de macht om de zonneschijn van Zijn liefde de hele dag bij ons te laten zijn. Wees niet bang omdat je je zaakjes voor elkaar hebt dat je God niet altijd bij je kunt hebben. Leer de les dat de natuurlijke zon de hele dag op je schijnt en je van haar licht geniet, en waar je ook bent, je hebt de zon; God zorgt ervoor dat ze op je schijnt. En God zal ervoor zorgen dat Zijn eigen goddelijke licht op jou schijnt en dat je in in dat licht zult blijven, als je Hem er alleen maar voor vertrouwt. Laten we God vertrouwen om dat te doen met een groot en volledig vertrouwen.
Hier is de almacht van God en hier is het geloof dat zich uitstrekt naar de maat van die almacht. Zullen we niet zeggen: "Alles wat die almacht kan doen, daar ga ik mijn God voor vertrouwen"? Zijn de twee kanten van dit hemelse leven niet prachtig? Gods almacht bedekt mij en mijn wil in zijn kleinheid rust in die almacht en verheugt zich daarin!

Van moment tot moment word ik bewaard in Zijn liefde;
Van moment tot moment heb ik het leven van boven;
Kijkend naar Jezus schijnt de heerlijkheid;
Moment na moment, Oh, Heer, ben ik van U!

"GIJ ZIJT DE TAKKEN".

Een toespraak tot christelijke werkers

Alles hangt af van of we zelf goed in Christus zijn. Als ik goede appels wil, moet ik een goede appelboom hebben; en als ik zorg draag voor de gezondheid van de appelboom, zal de appelboom mij goede appels geven. En zo is het ook met ons christelijke leven en werk. *Als ons leven met Christus goed is,* zal alles goed komen. Er kan behoefte zijn aan instructie en suggesties en hulp en training in de verschillende afdelingen van het werk; dat heeft allemaal waarde. Maar op de lange termijn is het belangrijkste om het volle leven in Christus te hebben - met andere woorden, om Christus in ons te hebben, werkend door ons heen. Ik weet hoeveel er vaak is om ons te verontrusten, of om angstige vragen te veroorzaken; maar de Meester heeft zo'n zegen voor ieder van ons, en zo'n volmaakte vrede en rust, en zo'n vreugde en kracht, als we alleen maar in de juiste houding ten opzichte van Hem kunnen komen en blijven.

Ik zal mijn tekst nemen uit de gelijkenis van de wijnstok en de takken, in Johannes 15:5: "Ik ben de wijnstok, gij zijt de takken." Vooral deze woorden: "Gij zijt de takken."

Wat is het eenvoudig om een tak te zijn, de tak van een boom of de tak van een wijnstok! De tak groeit uit de wijnstok of uit de boom, en daar leeft en groeit hij en draagt te zijner tijd vrucht. Hij heeft geen verantwoordelijkheid, behalve dan dat hij sap en voeding ontvangt van de wortel en de stam. En als we alleen maar door de Heilige Geest onze relatie met Jezus Christus kenden, zou ons werk veranderen in het helderste en meest hemelse op aarde. In plaats van dat er ooit zielsvermoeidheid of uitputting zou zijn, zou ons werk als

een nieuwe ervaring zijn, die ons met Jezus verbindt zoals niets anders dat kan. Want helaas, is het niet vaak waar dat ons werk tussen ons en Jezus komt te staan? Wat een dwaasheid! Het werk dat Hij in mij moet doen en ik voor Hem, neem ik op zo'n manier op me dat het me van Christus scheidt. Menig arbeider in de wijngaard heeft geklaagd dat hij te veel werk heeft, en geen tijd voor nauwe gemeenschap met Jezus, en dat zijn gebruikelijke werk zijn neiging tot gebed verzwakt, en dat zijn teveel omgang met mensen het geestelijke leven verduistert. Trieste gedachte, dat het dragen van vruchten de tak van de wijnstok scheidt! Dat moet zijn omdat we ons werk als iets anders hebben gezien dan als de tak die vrucht draagt. Moge God ons verlossen van elke verkeerde gedachte over het christelijke leven.

Nu een paar gedachten over dit gezegende tak-leven.

Absolute afhankelijkheid

In de eerste plaats is het een leven van absolute afhankelijkheid. De tak heeft niets; hij is voor alles afhankelijk van de wijnstok. *Absolute afhankelijkheid* is een van de meest plechtige en kostbare gedachten. Een groot Duits theoloog schreef enkele jaren geleden twee grote delen om aan te tonen dat de hele theologie van Calvijn is samengevat in dat ene principe van *absolute afhankelijkheid* van God; en hij had gelijk. Een andere grote schrijver heeft gezegd dat *absolute, onveranderlijke afhankelijkheid van God* alleen de essentie is van de religie van de engelen, en dat ook zou moeten zijn voor de mensen. God is alles voor de engelen, en Hij wil alles zijn voor de Christen. Als ik elk moment van de dag kan leren om van God afhankelijk te zijn,

zal alles goed komen. Je zult het hogere leven krijgen als je absoluut van God afhankelijk bent.
Nu, hier vinden we het met de wijnstok en de takken. Elke wijnstok die je ooit ziet, of elke druiventros die op je tafel komt, laat het je eraan herinneren dat de tak absoluut afhankelijk is van de wijnstok. De wijnstok moet het werk doen en de tak geniet van de vrucht ervan.
Wat heeft de wijnstok te doen? Hij moet een groot werk doen. Hij moet zijn wortels de grond in sturen en onder de grond jagen - de wortels reiken vaak ver - voor voeding en om vocht op te nemen. Zet bepaalde elementen van mest in bepaalde richtingen, en de wijnstok stuurt zijn wortels daarheen, en dan in zijn wortels of stengels zet hij het vocht en de mest om in dat speciale sap dat de vrucht moet maken die gedragen wordt. De wijnstok doet het werk en de tak hoeft alleen maar het sap van de wijnstok te ontvangen, dat wordt veranderd in druiven. Er is mij verteld dat er in Hampton Court, Londen, een wijnstok is die soms wel een paar duizend druiventrossen droeg, en mensen waren verbaasd over de grote groei en rijke vruchtdracht. Later ontdekte men wat de oorzaak was. Niet zo heel ver weg stroomt de rivier de Theems en de wijnstok had zijn wortels honderden meters onder de grond uitgestrekt, tot hij bij de oever van de rivier was gekomen, en daar had hij in al het rijke slijm van de rivierbedding rijke voeding gevonden en vocht gewonnen, en de wortels hadden het sap over die hele afstand naar boven en naar de wijnstok laten stromen, met als resultaat de overvloedige, rijke oogst. De wijnstok had het werk te doen en de takken hoefden alleen maar afhankelijk te zijn van de wijnstok en te ontvangen wat zij gaf.

Is dat letterlijk waar voor mijn Heer Jezus? Moet ik begrijpen dat wanneer ik moet werken, wanneer ik een preek moet houden, of een Bijbelklas moet toespreken, of de arme, verwaarloosde mensen moet bezoeken, dat alle verantwoordelijkheid van het werk op Christus rust?
Dat is precies wat Christus wil dat je begrijpt. Christus wil dat in al je werk het eenvoudige, gezegende bewustzijn de basis is: Christus moet voor iedereen zorgen.
En hoe vervult Hij het vertrouwen van die afhankelijkheid?
Hij doet dat door de Heilige Geest naar beneden te zenden - niet af en toe alleen als een speciale gave, want vergeet niet dat de relatie tussen de wijnstok en de takken zo is dat elk uur, elke dag, onophoudelijk de levende verbinding in stand wordt gehouden. Het sap stroomt niet een tijdje, stopt dan en stroomt dan weer, maar van moment tot moment stroomt het sap van de wijnstok naar de takken. En zo wil mijn Heer Jezus dat ik die gezegende positie als arbeider inneem, en dat ik 's morgens en overdag en uur voor uur en stap voor stap, in elk werk dat ik moet doen, voor Hem blijf staan in de eenvoudige volkomen hulpeloosheid van iemand die niets weet, niets is en niets kan doen. O, geliefde werkers, bestudeer dat woord *niets.* Heb je dat woord echt bestudeerd en elke dag gebeden en God aanbeden in het licht ervan? Ken je de zegening van dat woord *niets*?
Als ik iets ben, dan is God niet alles; maar als ik *niets* word, kan God alles worden en kan de eeuwige God in Christus Zichzelf volledig openbaren. Dat is het hogere leven. We moeten niets worden. Iemand heeft goed gezegd dat de serafijnen en cherubs vlammen van vuur zijn omdat ze weten dat ze niets zijn, en ze staan God toe om Zijn volheid en Zijn heerlijkheid en helderheid in hen te leggen. O, word niets in

diepe werkelijkheid, en studeer als werker maar één ding - armer en lager en hulpelozer worden, zodat Christus alles in je kan werken.
Arbeiders, dit is je eerste les: leer niets te zijn, leer hulpeloos te zijn. De man die iets heeft is niet absoluut afhankelijk; maar de man die niets heeft is absoluut afhankelijk. Absolute afhankelijkheid van God is het geheim van alle kracht in het werk. De tak heeft niets anders dan wat hij van de wijnstok krijgt, en jij en ik kunnen niets anders hebben dan wat we van Jezus krijgen.

Diepe rust

Maar ten tweede is het leven van de tak niet alleen een leven van volledige afhankelijkheid, maar ook van diepe rust. Dat kleine takje, als het kon denken, en als het kon voelen, en als het kon spreken - dat takje weg in Hampton Court wijnstok, of op een van de miljoen wijnstokken die we hebben in Zuid-Afrika, in ons zonnige land - als we een klein takje hier vandaag konden hebben om met ons te praten, en als we konden zeggen: "Kom, tak van de wijnstok, ik wil van jou leren hoe ik een echte tak van de levende word. "Mens, ik hoor dat je wijs bent, en ik weet dat je heel veel prachtige dingen kunt doen. Ik weet dat je veel kracht en wijsheid hebt gekregen, maar ik heb één les voor je. Met al je haast en inspanning in het werk van Christus kom je nooit vooruit. Het eerste wat je nodig hebt is om te komen en te rusten in je Heer Jezus. Dat is wat ik doe. Sinds ik uit die wijnstok ben gegroeid, heb ik jaren en jaren doorgebracht, en alles wat ik heb gedaan is alleen maar rusten in de wijnstok. Toen de tijd van de lente aanbrak, had ik geen bezorgde gedachten of zorgen. De wijnstok begon zijn sap in mij te gieten en de

knop en het blad te geven. En toen de tijd van de zomer aanbrak, had ik geen zorg, en in de grote hitte vertrouwde ik erop dat de wijnstok vocht zou brengen om me fris te houden. En in de oogsttijd, toen de eigenaar kwam om de druiven te plukken, had ik geen zorg. Als er iets in de druiven niet goed was, gaf de eigenaar nooit de tak de schuld, maar altijd de wijnstok. En als je een echte tak van Christus wilt zijn, de levende Wijnstok, rust gewoon op Hem. Laat Christus de verantwoordelijkheid dragen."
Zeg jij: "Word ik dan niet lui?"
Ik zeg je dat dit niet zal gebeuren. Niemand die leert om te rusten op de levende Christus kan lui worden, want hoe dichter je contact met Christus is, hoe meer van de Geest van Zijn ijver en liefde op je zal worden overgebracht. Maar, o, begin te werken in het midden van je volledige afhankelijkheid door aan die *diepe rust* toe te geven. Een mens probeert soms en probeert afhankelijk te zijn van Christus, maar hij maakt zich zorgen over deze absolute afhankelijkheid; hij probeert het en hij kan het niet krijgen. Maar laat hem elke dag wegzinken in volledige rust.

In Uw sterke hand leg ik mij neer.
Zo zal het werk worden gedaan;
Want wie kan zo wonderbaarlijk werken als de Almachtige?

Werker, neem elke dag plaats aan de voeten van Jezus, in de gezegende vrede en rust die voortkomen uit de kennis - van Jezus.

Ik heb geen zorgen, mijn zorgen zijn de Zijne!
Ik heb geen angst, Hij zorgt voor al mijn angsten.

Kom, kinderen van God, en begrijp dat het de Heer Jezus is die door jullie heen wil werken. Jullie klagen over het gebrek aan vurige liefde. Die zal van Jezus komen. Hij zal de goddelijke liefde in je hart geven waarmee je mensen kunt liefhebben. Dat is de betekenis van de verzekering: "De liefde Gods is in onze harten uitgestort door de Heilige Geest"; en van dat andere woord: "De liefde van Christus dringt ons." Christus kan je een fontein van liefde geven, zodat je niet anders kunt dan de meest ellendigen en ondankbaren liefhebben, of degenen die je tot nu toe hebben vermoeid. Rust in Christus, die wijsheid en kracht kan geven, en je weet niet hoe die rust vaak het beste deel van je boodschap zal blijken te zijn. Je pleit met mensen en je maakt ruzie, en ze krijgen het idee: "Er is een man die ruzie met me maakt en met me strijdt." Ze voelen alleen maar: "Hier zijn twee mannen die met elkaar omgaan." Maar als je de diepe rust van God over je heen laat komen, de rust in Christus Jezus, de vrede en rust en heiligheid van de Hemel, dan zal die rust een zegen in je hart brengen, zelfs meer dan de woorden die je spreekt.

Veel vruchtbaarheid

De Heer Jezus Christus herhaalde dat woord *vrucht* vaak in die gelijkenis. Hij sprak eerst van *vrucht,* en dan van *meer vrucht,* en dan van *veel vrucht* dragen. "Hierin is mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt." In de eerste plaats zei Christus: "Ik ben de Wijnstok en mijn Vader is de Landman. Mijn Vader is de Herder, die over mij en jullie waakt." Hij die waakt over de verbinding tussen Christus en de takken is God; en het is in de kracht van God door Christus dat wij vrucht moeten dragen.

Oh, christenen, jullie weten dat deze wereld vergaat door gebrek aan arbeiders. En ze wil niet alleen meer werkers - de werkers zeggen, sommigen ernstiger dan anderen: "We hebben niet alleen meer werkers nodig, maar onze werkers moeten een nieuwe kracht hebben, een ander leven; dat wij werkers meer zegen kunnen brengen." Kinderen van God, ik doe een beroep op jullie. Jullie weten welke moeite je doet, bijvoorbeeld in een geval van ziekte. Je hebt een geliefde vriend die blijkbaar in levensgevaar verkeert, en niets kan die vriend zo opfrissen als een paar druiven, en die zijn buiten het seizoen; maar wat een moeite doe je om de druiven te krijgen die de voeding moeten zijn voor deze stervende vriend! En, o, er zijn mensen om je heen die nooit naar de kerk gaan, en zovelen die wel naar de kerk gaan, maar Christus niet kennen. En toch zijn de hemelse druiven, de druiven van Escol, de druiven van de hemelse Wijnstok voor geen enkele prijs te krijgen, behalve als het kind van God ze draagt vanuit zijn innerlijke leven in gemeenschap met Christus. Tenzij de kinderen van God gevuld zijn met het sap van de hemelse Wijnstok, tenzij ze gevuld zijn met de Heilige Geest en de liefde van Jezus, kunnen ze niet veel dragen van de echte hemelse druif. We bekennen allemaal dat er veel werk is, veel prediking en onderwijs en bezoeken, veel serieuze inspanning van elke soort; maar er is niet veel manifestatie van de kracht van God in.
Wat ontbreekt er? Er ontbreekt een nauwe band tussen de arbeider en de hemelse Wijnstok. Christus, de hemelse Wijnstok, heeft zegeningen die Hij zou kunnen uitstorten over tienduizenden die verloren gaan. Christus, de hemelse Wijnstok, heeft de macht om voor hemelse druiven te zorgen. Maar "Gij zijt de takken" en gij kunt geen hemelse vruchten

dragen tenzij gij in nauwe verbinding staat met Jezus Christus.
Verwar *werk* en *vrucht* niet. Er kan veel werk voor Christus zijn dat geen vrucht is van de hemelse Wijnstok. Zoek niet alleen naar werk. O, bestudeer deze kwestie van vruchtdragen. Het betekent het eigenlijke leven en de eigenlijke kracht en de eigenlijke geest en de eigenlijke liefde in het hart van de Zoon van God - het betekent dat de hemelse Wijnstok Zelf in jouw en mijn hart komt. Je weet dat er verschillende soorten druiven zijn, elk met een andere naam, en elke wijnstok geeft precies dat eigenaardige aroma en sap dat de druif zijn eigen smaak geeft. Zo is er ook in het hart van Christus Jezus een leven, en een liefde, en een Geest, en een zegening, en een kracht voor mensen, die helemaal hemels en goddelijk zijn, en die in onze harten zullen neerdalen. Sta in nauwe verbinding met de hemelse Wijnstok en zeg:
"Heer Jezus, niets minder dan het sap dat door U stroomt, niets minder dan de Geest van Uw goddelijke leven is wat wij vragen. Heer Jezus, ik bid U laat Uw Geest door mij stromen in al mijn werk voor U."
Ik zeg je nogmaals dat het sap van de hemelse Wijnstok niets anders is dan de Heilige Geest. De Heilige Geest is het leven van de hemelse Wijnstok, en wat jij van Christus moet krijgen is niets minder dan een sterke instroom van de Heilige Geest. Je hebt het buitengewoon hard nodig en je wilt niets meer dan dat. Onthoud dat. Verwacht niet dat Christus hier een beetje kracht geeft, ginds een beetje zegen en daar een beetje hulp. Zoals de wijnstok zijn werk doet door zijn eigen bijzondere sap aan de tak te geven, verwacht dat Christus zo Zijn eigen Heilige Geest in je hart geeft, en dan

zul je veel vrucht dragen. En als je nog maar net begonnen bent vrucht te dragen en luistert naar het woord van Christus in de gelijkenis, "meer vrucht", "veel vrucht", bedenk dan dat je, om meer vrucht te dragen, alleen maar meer van Jezus in je leven en hart nodig hebt.
Wij dienaars van het Evangelie, hoe groot is het gevaar dat we in een toestand terechtkomen van werk, werk, werk! En we bidden ervoor, maar de frisheid en levendigheid en vreugde van het hemelse leven zijn niet altijd aanwezig. Laten we proberen te begrijpen dat het leven van de tak een leven is met veel vrucht, omdat het een leven is dat geworteld is in Christus, de levende, hemelse Wijnstok.

Communie sluiten

En ten vierde is het leven van de tak een leven van hechte gemeenschap.
Laten we opnieuw vragen: Wat heeft de tak te doen? Je kent dat kostbare, onuitputtelijke woord dat Christus gebruikte: Blijven. Jouw leven moet een blijvend leven zijn. En hoe moet dat blijven zijn? Het moet net als de tak in de wijnstok zijn, elke minuut van de dag blijvend. Daar zijn de takken, in nauwe gemeenschap, in ononderbroken gemeenschap, met de wijnstok, van januari tot december. En kan ik niet elke dag leven - ik vind het bijna verschrikkelijk dat we de vraag moeten stellen - kan ik niet leven in blijvende gemeenschap met de hemelse Wijnstok? Jij zegt: "Maar ik ben zo druk bezig met andere dingen."
Je kunt dagelijks tien uur hard werken, waarin je hersenen bezig moeten zijn met tijdelijke dingen; God gebiedt het zo. Maar het blijvende werk is het werk van het hart, niet van de hersenen, het werk van het hart dat zich vastklampt aan en

rust in Jezus, een werk waarin de Heilige Geest ons verbindt met Christus Jezus. Oh, geloof dat je dieper dan de hersenen, diep in het innerlijke leven, in Christus kunt blijven, zodat elk moment dat je vrij bent het bewustzijn zal komen:
"Gezegende Jezus, ik ben nog steeds in U."
Als je voor een tijd leert om ander werk opzij te zetten en in dit blijvende contract met de hemelse Wijnstok te stappen, zul je merken dat er vrucht zal komen.
Wat is de toepassing van deze blijvende gemeenschap op ons leven? Wat betekent het?
Het betekent *nauwe gemeenschap met Christus in geheim gebed.* Ik weet zeker dat er christenen zijn die verlangen naar het hogere leven, en die soms een grote zegen hebben gekregen, en soms een grote instroom van hemelse vreugde en een grote uitstroom van hemelse blijdschap hebben gevonden; en toch is het na een tijd weer verdwenen. Zij hebben niet begrepen dat nauwe persoonlijke werkelijke gemeenschap met Christus een absolute noodzaak is voor het dagelijks leven. Neem de tijd om alleen met Christus te zijn. Niets in de hemel of op aarde kan jullie bevrijden van de noodzaak daarvan, als jullie gelukkige en heilige christenen willen zijn.
O, wat zien veel christenen het als een last, een belasting, een plicht en een moeilijkheid om vaak alleen met God te zijn! Dat is overal de grote belemmering voor ons christelijk leven. We hebben meer stille gemeenschap met God nodig, en ik zeg je in de naam van de hemelse Wijnstok dat je geen gezonde takken kunt zijn, takken waarin het hemelse sap kan stromen, tenzij je veel tijd neemt voor gemeenschap met God. Als je niet bereid bent om tijd op te offeren om alleen met Hem te zijn en Hem elke dag tijd te geven om in jou te

werken en om de band van verbinding tussen jou en Hemzelf in stand te houden, dan kan Hij je die zegen van Zijn ononderbroken gemeenschap niet geven. Jezus Christus vraagt je om in nauwe gemeenschap met Hem te leven. Laat elk hart zeggen: "O, Christus, hier verlang ik naar, hier kies ik voor." En Hij zal het je graag geven.

Absolute overgave

En ten slotte is het leven van de tak een leven van absolute overgave.
Dit woord, absolute overgave, is een groot en plechtig woord en ik geloof dat we de betekenis ervan niet begrijpen. Maar toch predikt de kleine tak het.
"Heb je iets te doen, kleine tak, behalve druiven dragen?"
"Nee, *niets*."
"Ben je voor niets geschikt?"
Voor niets geschikt! De Bijbel zegt dat een stuk wijnstok niet eens als pen gebruikt kan worden; het is voor niets anders geschikt dan om verbrand te worden.
"En nu, wat begrijp je, kleine tak, over je relatie tot de wijnstok?"
"Mijn relatie is precies dit: Ik ben volledig overgeleverd aan de wijnstok en de wijnstok kan me zo veel of zo weinig sap geven als hij wil. Hier sta ik tot zijn beschikking en de wijnstok kan met mij doen wat hij wil." Oh, vrienden, we hebben deze absolute overgave aan de Heer Jezus Christus nodig. Hoe meer ik spreek, hoe meer ik voel dat dit een van de moeilijkste punten is om duidelijk te maken, en een van de belangrijkste en meest noodzakelijke punten om uit te leggen - wat deze absolute overgave is. Het is vaak gemakkelijk voor een man of een aantal mannen om naar buiten te komen en

zichzelf aan God aan te bieden voor volledige toewijding, en te zeggen: "Heer, het is mijn verlangen om mezelf helemaal aan U over te geven." Dat is van grote waarde en brengt vaak rijke zegen. Maar de vraag die ik rustig zou moeten bestuderen is: Wat wordt er bedoeld met *absolute overgave*? Het betekent dat, zo letterlijk als Christus volledig aan God werd overgegeven, ik volledig aan Christus word overgegeven. Is dat te sterk? Sommigen denken van wel. Sommigen denken dat dat nooit kan; dat net zo volledig en absoluut als Christus zijn leven opgaf om niets anders te doen dan het geluk van de Vader te zoeken, en absoluut en volledig afhankelijk te zijn van de Vader, ik niets anders moet doen dan het geluk van Christus zoeken. Maar dat is feitelijk waar. Christus Jezus kwam om Zijn eigen Geest in ons in te ademen, om ons ons allerhoogste geluk te laten vinden in het volledig leven voor God, net zoals Hij deed. O, geliefde broeders, als dat het geval is, dan zou ik moeten zeggen:
"Ja, zo waar als het is voor dat kleine takje van de wijnstok, zo waar wil ik, door Gods genade, dat het voor mij is. Ik wil van dag tot dag leven opdat Christus met mij kan doen wat Hij wil." Ah! hier komt de verschrikkelijke fout die aan de basis ligt van zoveel van onze eigen godsdienst. Een man denkt:
"Ik heb mijn zakelijke en familiale plichten en mijn relaties als burger, en dit alles kan ik niet veranderen. En nu moet ik naast dit alles religie en de dienst aan God nemen, als iets dat me zal behoeden voor zonde. God helpe mij om mijn plichten naar behoren te vervullen!"
Dit is niet juist. Toen Christus kwam, kwam Hij en kocht de zondaar met Zijn bloed. Als er hier een slavenmarkt was en ik zou een slaaf kopen, dan zou ik die slaaf uit zijn oude

omgeving meenemen naar mijn eigen huis en hij zou bij mij thuis wonen als mijn persoonlijk eigendom en ik zou hem de hele dag kunnen commanderen. En als hij een trouwe slaaf zou zijn, zou hij leven alsof hij geen eigen wil en geen eigen belangen zou hebben, zijn enige zorg zou zijn om het welzijn en de eer van zijn meester te bevorderen. En op dezelfde manier ben ik, die gekocht is met het bloed van Christus, gekocht om te leven

Oh, we vinden het christelijke leven zo moeilijk omdat we zoeken naar Gods zegen terwijl we in onze eigen wil leven. We zouden blij moeten zijn als we het christelijke leven zouden leven naar onze eigen zin. We maken onze eigen plannen en kiezen ons eigen werk, en dan vragen we de Here Jezus om binnen te komen en ervoor te zorgen dat de zonde ons niet te veel overwint en dat we niet te ver verkeerd gaan; we vragen Hem om binnen te komen en ons zoveel van Zijn zegen te geven. Maar onze relatie tot Jezus zou zodanig moeten zijn dat we volledig tot Zijn beschikking staan en elke dag nederig en oprecht tot Hem komen en zeggen: "Heer, is er iets in mij dat niet naar Uw wil is, dat niet door U is bevolen, of dat niet helemaal aan U is overgegeven?"
O, als we geduldig zouden wachten en wachten, dan zal ik je vertellen wat het resultaat zal zijn. Er zou een relatie tussen ons en Christus ontstaan die zo hecht en teder is dat we er achteraf verbaasd over zouden staan hoe we vroeger konden leven met het idee: "Ik ben aan Christus overgegeven." We zouden moeten voelen hoe ver onze omgang met Hem voorheen verwijderd was geweest, en dat Hij inderdaad kan komen en werkelijk bezit van ons neemt, en de hele dag door ononderbroken gemeenschap geeft.

De tak roept ons op tot absolute overgave.
Ik spreek nu niet zozeer over het opgeven van zonden. Er zijn mensen die dat nodig hebben, mensen met een gewelddadig humeur, slechte gewoonten en echte zonden die ze van tijd tot tijd begaan en die ze nooit hebben opgegeven in de schoot van het Lam van God. Ik bid jullie, als jullie takken zijn van de levende Wijnstok, houd dan niet één zonde achter. Ik weet dat er veel moeilijkheden zijn over deze kwestie van heiligheid. Ik weet dat niet iedereen er precies hetzelfde over denkt. Dat zou voor mij een kwestie van relatieve onverschilligheid zijn, als ik kon zien dat iedereen er oprecht naar verlangt om vrij te zijn van elke zonde. Maar ik ben bang dat er onbewust in harten vaak compromissen gesloten worden met het idee dat we niet zonder zonde kunnen zijn, dat we elke dag een beetje moeten zondigen; we kunnen het niet helpen. O, dat mensen echt tot God zouden roepen: "Heer, behoed mij voor de zonde!" Geef jezelf helemaal aan Jezus en vraag Hém Zijn uiterste best te doen om je van de zonde te weerhouden. Er is veel in ons werk, in onze kerk en onze omgeving dat we in de wereld aantroffen toen we erin geboren werden, en het is overal om ons heen gegroeid, en we denken dat het in orde is, het kan niet veranderd worden. We komen niet naar de Heer Jezus en vragen Hem er niet naar. Oh! Ik raad jullie aan, christenen, *breng alles in relatie met Jezus* en zeg:
"Heer, alles in mijn leven moet in de meest volledige harmonie zijn met mijn positie als tak van U, de gezegende Wijnstok."
Laat je overgave aan Christus absoluut zijn. Ik begrijp dat woord overgave niet helemaal; het krijgt af en toe nieuwe betekenissen; het wordt van tijd tot tijd enorm uitgebreid.

Maar ik raad je aan om het uit te spreken: "Absolute overgave aan U, o Christus, is wat ik heb gekozen." En Christus zal je laten zien wat niet volgens Zijn gedachten is, en je leiden naar diepere en hogere zegeningen. Tot slot wil ik alles in één zin samenvatten. Christus Jezus zei: "Ik ben de Wijnstok, gij zijt de ranken." Met andere woorden: "Ik, de levende, die mijzelf zo volledig aan jullie gegeven heb, ben de Wijnstok. Je kunt me niet te veel vertrouwen. Ik ben de Almachtige Werker, vol van een goddelijk leven en kracht." Jullie zijn de takken van de Heer Jezus Christus. Als er in je hart het bewustzijn is dat je geen sterke, gezonde, vruchtdragende tak bent, niet nauw verbonden met Jezus, niet levend in Hem zoals je zou moeten zijn - luister dan naar Hem als Hij zegt: "Ik ben de Wijnstok, Ik zal je ontvangen, Ik zal je tot Mij trekken, Ik zal je zegenen, Ik zal je versterken, Ik zal je vullen met mijn Geest. Ik, de Wijnstok, heb jullie tot mijn takken genomen, Ik heb mij helemaal aan jullie gegeven; kinderen, geef je helemaal aan mij. Ik heb mezelf als God absoluut aan jullie overgegeven; Ik ben mens geworden en voor jullie gestorven om helemaal van jullie te zijn. Kom en geef jezelf volledig over om de mijne te zijn." Wat zal ons antwoord zijn? Oh, laat het een gebed zijn vanuit het diepst van ons hart, dat de levende Christus ieder van ons mag nemen en ons dicht bij Hemzelf brengen. Laat ons gebed zijn dat Hij, de levende Wijnstok, ieder van ons zo met Zichzelf verbindt dat we weggaan met onze harten zingend: "Hij is mijn Wijnstok en ik ben zijn takken - ik wil niets meer - nu heb ik de eeuwige Wijnstok." Als je dan alleen met Hem bent, loof en aanbid Hem, prijs en vertrouw Hem, heb Hem lief en wacht op Zijn liefde. "Gij zijt mijn Wijnstok en ik ben

uw tak. Het is genoeg, mijn ziel is tevreden." Glorie aan Zijn gezegende naam!